

95RO-CEI 24 BATRANI - URACIUNEA PUSTIIRII - SEMNUL FIAREI - Apocalipsa 4-5-13 Daniel 7-8-12-Mica 7

Pacea lui Cristos, iubiți frați, mica turmă a Domnului Isus Cristos. Vă salutăm în ziua sfântă a Domnului, ziua a șaptea. Vă salutăm în această zi încă de război pe acest pământ, a trei sute optzeci și una zi de război între est și vest, între Rusia sau Putin și Ucraina. Trei sute optzeci de zile numărate una câte una de la începutul războiului, trei sute optzeci de zile de moarte, de distrugere de vieți, de o groază pe pământ care nu s-a mai văzut de la cele două războaie mondiale încoace. Acest lucru ar trebui să ne facă să medităm profund asupra sfârșitului lumii și asupra faptului că dacă Dumnezeu permite acest lucru pe pământ, este pentru a ne avertiza și pentru că ceva mai rău se apropie. Să ne amintim că am avut în urmă cu câțiva ani luni de sânge, care anunțau sânge, luni de sânge primăvara, luni de sânge toamna. Acest război nu va fi ultimul. În Matei douăzeci și patru, Domnul anunță clar că vom auzi de războaie și de zvonuri de războaie. Dacă războaiele, prima parte a versetului se referă la acest război care a început, cea de-a doua parte s-a împlinit și ea, pentru că auzim zvonuri de războaie, de încă alte războaie. Lumea tremură în așteptarea unei confruntări între Statele Unite, împreună cu Europa, evident, împotriva Chinei. Trăim într-o perioadă în care, în ciuda numeroaselor alianțe de pace care au fost încheiate, nu va fi pace pe pământ. Domnul a anunțat că sfârșitul lumii va fi un timp de război, un timp al sabiei, un timp de sânge, un timp teribil, și nu cred că ne putem imagina ce va urma. Să începem cu ceea ce a dat Domnul de când s-a împlinit un an de război în Ucraina. Domnul a început să dea atât de mult în fiecare zi, aproape, Daniel, iar Daniel este în același timp și Apocalipsa, sunt una și aceeași carte. Așa că am înregistrat ultimele două teme, tema 93 și tema 94, care sunt teme profetice, în care am explicat unele lucruri care vor fi greu de înțeles pentru Laodiceea. Lucruri atât de dificile. Așa cum a vorbit Domnul, și El a spus că a vorbit în multe feluri, dar cei care sunt surzi, orbi, nu pot înțelege. Domnul vorbește așa cum a vorbit odinioară. Domnul eliberează prin adevăr. "Veți cunoaște adevărul și adevărul vă va face liberi". Liberi de întuneric, liberi de minciună, liberi pentru că cei care vor merge pe calea îngustă trebuie să meargă liberi. Să ne amintim că Domnul a eliberat un popor. Cândva un popor de sclavi în Egipt, iar El l-a eliberat. l-a făcut să umble liberi, dar au pierdut repede acest lucru din cauza infidelității lor. Același lucru se va întâmpla și la sfârșitul lumii. Domnul are o biserică, o moștenire, așa cum s-a rugat Daniel. O moștenire care trebuie să elibereze cele cinci fecioare înțelepte. Și ele nu se numesc înțelepte pentru că sunt înțelepte, ci se referă la prima lor dragoste. Se referă la faptul că, la începutul experienței lor spirituale, au lucrat cu dragoste. Și au adunat ceva ulei în viața lor. Apoi au adormit în egoism, în întunericul Laodiceei, în tradițiile Laodiceei, la fel ca tradițiile iudaismului antic, în Talmudul din Laodiceea, la fel ca Talmudul care a înlocuit Biblia, cuvântul lui Dumnezeu, în Israel. La fel s-a întâmplat și cu acest popor Laodicean, care, conform Apocalipsei, nu are niciun adevăr. Crede că este doar bogată Laodiceea, bogată în adevăr, dar nu are niciun adevăr. Are un pic de adevăr, dar și-a făcut o tradiție din ceea ce nu este adevăr. Și totuși, Domnul a promis că Duhul Sfânt, când va veni, ne va conduce în tot adevărul. Acest lucru nu se va împlini, iubiți frați, în Laodiceea. Așa

cum Duhul Sfânt nu a căzut peste templul abandonat de Domnul Isus cu două mii de ani în urmă, Duhul Sfânt a căzut peste o casă umilă, acolo separată de templu, o casă în care erau împreună 120 de oameni, nu teologi, nu doctori ai legii, nu pastori, oameni umili, care fuseseră eliberați de Domnul Isus cu adevărul. Ei fuseseră eliberați de tradițiile iudaice. Și pentru că și-au deschis mintea, au primit Duhul Sfânt.

Dumnezeu este același ieri, astăzi și în veci și cred că El va lucra în același mod. În ciuda a tot ceea ce poate spune Laodicea, să ne amintim că Domnul a avertizat că cel care urmează pe orbi, un orb care urmează pe orb va cădea în aceeași groapă.

Soarta orbului este să cadă în groapă. Să ne amintim de soarta lui Iuda. El era un orb care nu putea vedea cu ochii spirituali din cauza eului său neînving și astfel a căzut în groapa pierzării. Aceeași amenințare este rostită de Laodicea. În Apocalipsa se spune că Laodicea va fi vomitată și că numai acei puțini, dacă cineva va auzi glasul meu și va deschide ușa, voi intra la el și voi cina cu el. Isus a luat masa cu cei salvați întotdeauna. Isus a cinat și a intrat în casele unde erau oameni care trebuiau să fie salvați.

Chiar dacă a luat masa cu Zacheu, cu Simon sau cu alții, El a venit întotdeauna și a luat masa cu cei care urmau să se pocăiască. Și în fiecare zi a luat masa cu ucenicii Săi. Așadar, în această expresie: "Voi intra la el, voi cina cu el și el cu mine", se reflectă salvarea acelor puțini care își vor deschide ușa pentru ca Domnul să intre. Iar Domnul este lumina lumii. Sunt atât de multe de spus care nu s-ar putea spune în vieți întregi, vorbind despre ceea ce a făcut Domnul, ce a spus, despre tot ceea ce dezvăluie Cuvântul inspirat. Dar în acest subiect vom prezenta ceva ce va fi foarte greu de înțeles pentru Laodicea. Și va fi foarte dificil. Și va fi o deziluzie foarte mare. Va fi un test la fel de mare ca cel din capitolul 6 din Ioan, când Domnul a rostit cuvinte care au făcut ca o mare mulțime de oameni să se depărteze de Domnul Isus. Și că Domnul Isus a pus întrebarea chiar ucenicilor Săi: "Voi nu plecați?" Observați cât de diferit este Domnul Isus de noi și de Laodiceea într-un mod special. Laodiceea se străduiește să-i aducă în Împărăția lui Dumnezeu pe toți păcătoșii, pe toți cei neconvertiți, pe toți batjocoritorii, mincinoșii, cei care urăsc pe părinți și tot ce spune Biblia, deci, nepocăiți. Atâtea urâciuni se fac în Laodicea. Ele sunt descrise în Ezechiel capitolul 8, acele capitole dinaintea capitolului 9. Dar, revenind la aceste probleme pe care Domnul le-a dat după război, să ne amintim, pentru toți cei care ascultă, și dacă cineva nu ascultă, nu are cum să fie trezit, iubiți frați, eliberarea din lanțurile Satanei vine numai prin ascultare. Credința vine prin auzire, iar auzirea vine prin cuvântul pe care îl dă Dumnezeu. Aceeași lucrare a făcut-o și Domnul Isus la vremea respectivă, când a încercat să-i elibereze pe acești prizonieri ai Satanei. Și cu cei mai mulți dintre ei nu a fost posibil. Au fost eliberați niște copii. Să ne amintim că la împlinirea unui an de la război, am înregistrat aceste două teme, una despre capitolul 13 din Apocalipsa, în care am prezentat o aplicație a Apocalipsei 13 la aceste vremuri finale, pentru că noi înțelegem că profețiile au o dublă aplicare. Știu foarte bine că în Laodicea se predică ceva fals, ei spun că aceste interpretări și aplicații ale profețiilor în timpul sfârșitului se numesc futurism și au anulat tot cuvântul lui Dumnezeu. Așa cum le-a spus Domnul: "Voi spuneți aceasta și ați desființat Legea lui Dumnezeu." Laodiceea s-a prins în lanțuri fără bază biblică, din care cu greu pot ieși. Să ne amintim că Domnul a spus că, înainte ca un bogat să intre în împărăția lui Dumnezeu,

o cămilă va trece prin urechile acului. Cine sunt bogații? Am spus de atâtea ori: Laodicea. Cei care se cred bogați, cei care sunt plini de mândrie, așa cum evreii erau plini de mândrie evreiască, acești laodiceeni sunt plini de mândrie laodiceană. Și Satana a fost pierdut prin mândrie, și evreii au fost pierduți prin mândria a cărei aplicație este prejudecata. În același mod, Laodiceea va fi pierdută din cauza prejudecăților care vin din mândrie, pentru că nu-și recunosc starea lor înaintea Domnului. Ei nu recunosc că sunt săraci, goi, orbi și au nevoie de adevăr. Iar adevărul nu vine de la amvoanele unse cu ungere omenească. Iisus Cristos le-a spus evreilor: "Voi vă dați slavă unii altora". Și de aceea Domnul nu folosește o astfel de conducere. Și în aceste zile din urmă toți vor fi spulberați, pentru că Domnul va face ca adevăratul Său popor să cunoască întregul adevăr, dar nu prin canalele obișnuite, așa cum sunt ele numite, despre care Ellen White a declarat încă de pe vremea ei că au eșuat. Domnul va lucra prin canalele neregulate, prin pescari, prin fermieri, prin culegătorii de fructe de vară, amintiți-vă de Amos, și prin fiecare om umil pe care Domnul îl va unge și va pune Duhul Său peste el. Revenind la problemele pe care am început să le prezentăm ca fiind foarte greu de acceptat, am vorbit despre capitolul 13 din Apocalipsa într-o nouă lumină, într-o nouă interpretare sau aplicare care nu înseamnă că anulează aplicarea de-a lungul istoriei. Domnul este infinit. Domnul este o ființă cu o minte infinită. Cuvântul Său este adânc ca un ocean. Nu putem limita cuvântul Domnului la o singură interpretare. Cuvântul Domnului poate însemna întotdeauna ceva ce noi nici măcar nu am bănuț. Și cred că în ceruri vom ști totul. Dar cel puțin știm din Matei 24 că cuvintele Domnului au cel puțin o dublă aplicare. Deci nu putem să ne închidem într-o tradiție laodiceană despre futurism și să nu putem aplica, să nu putem interpreta și aplica profețiile evidente, susținute de atâtea argumente, la vremea sfârșitului.

Deci aceasta a fost tema 93 despre Apocalipsa 13. Iar tema 94 a fost ultima temă, cea de sabbatul trecut, în care am vorbit despre trâmbețe. Unde am vorbit despre Apocalipsa 14, făcând o paralelă între Apocalipsa 14 și Apocalipsa 8 și, de asemenea, Apocalipsa 18. Aceasta a fost ultima temă și am văzut câteva lucruri pe care Laodicea nu le va accepta în niciun caz. În niciun caz conducerea Laodiceei nu va accepta vreodată această interpretare. De unde știm acest lucru? Știm din cele patru evanghelii și din modul în care Domnul Isus s-a străduit să îi scoată din tradiții și să le arate adevărul. Ei nu au vrut. Va fi la fel, din păcate, și numai cei care ies din Laodiceea, cei care ies din acea conducere, cei care încep să bea din izvoarele adevărului, aceștia pot fi salvați. Așa că Domnul a dat aproape zilnic, timp de două săptămâni, aproape zilnic, iar săptămâna aceasta, zilnic, a dat Daniel. A dat câte un capitol din Daniel, Daniel 7, Daniel 8, Daniel 9, Daniel 10, Daniel 11 și Daniel 12. Toate aceste capitole care au legătură cu Apocalipsa. Iar noi vom prezenta cu această ocazie ceva ce Domnul ne-a revelat în această săptămână. Când au fost sau au existat trei luni pline. În cuvântul Domnului se spune că aceste ocazii de lună plină și sărbătorile de Sabbat, sunt ocazii în care Domnul revarsă lumină, exact când luna este la plinătatea ei. Domnul revarsă lumină. Fără să vrem, am văzut că au fost trei zile la rând de lună plină. La fel ca la sărbători, de exemplu la Paște, erau mai multe zile de lună plină. Și exact în acea lună plină Dumnezeu a pus sărbătoarea Sa. La fel și toamna, în același mod. Erau ocazii în care poporul era încărcat de lumină,

încărcat, regenerat ca să spunem așa. Și în acele ocazii citeau Legea lui Dumnezeu, statutele, profețiile despre Mesia și tot ce aveau nevoie pentru a-și hrăni credința. Domnul a dat în această ultimă lună biblică a anului, pentru că în câteva săptămâni, în mai puțin de două săptămâni, va începe noul an, noul an conform Bibliei. În mai puțin de o lună va fi, din nou, prilejul Paștelui. Dar înainte de asta, în această lună a douăsprezecea biblică, ca să spunem așa, când Domnul, în vechime, a eliberat poporul condamnat la moarte în vremea Esterei, prin acea eliberare minunată, a fost în luna a douăsprezecea, la Purim. A fost în acea a douăsprezecea lună când Domnul a făcut o eliberare uimitoare. Este minunat ceea ce a făcut Domnul. Așadar, nu ne miră faptul că în această lună a douăsprezecea Domnul a dezvăluit atât de multe adevăruri care îi vor lăsa pur și simplu cu gura căscată pe toți cei care vor avea o inimă sinceră. Și îi va mătura pe toți cei care încă zac în păcatele lor laodiceene. Pentru cei care au studiat cu Duhul Domnului în ultimele două teme și au reușit să vadă adevărul Cuvântului lui Dumnezeu, permiteți-ne să vă invităm să vă deschideți mintea și mai mult. Să începem acest studiu cu acea rugăciune despre care Ellen White spunea că este imperativă înainte de a primi orice lumină nouă. Orice adevăr nou. Și ea a spus că trebuie să ne golim de prejudecăți. Că trebuie să te rogi cu sinceritate Domnului. Și cu insistență: "Doamne, scapă-mă de mine însumi". Eliberează-mă de prejudecățile mele. Scapă-mă de orice tradiție pe care o am în minte. Scapă-mă de tot ceea ce am acceptat ca adevăr până acum, dacă nu este adevărat în ochii tăi. Doamne, te rog, eliberează-mă. Deschide-mi mintea. Dă-mi sinceritate în fața Cuvântului Tău. Dă-mi Duhul Tău. Iartă-mă de orice întuneric pe care l-am adăpostit în casa mea, în mintea mea. Aceasta trebuie să fie rugăciunea, iubiți frați, cu toată sinceritatea. Trebuie să ne apropiem de Cuvântul lui Dumnezeu ca niște copii. Căci Domnul a mulțumit Tatălui. El a spus: "Îți mulțumesc, Tată, că ai descoperit aceste adevăruri copiilor și că le-ai ascuns de cei înțelepți". Referindu-se la cei titularizați din Laodiceea, din iudaism și din Laodiceea. Așadar, numai cu o atitudine de copil, o atitudine inocentă, putem avea posibilitatea de a crede aceste cuvinte. Mi se pare că cuvintele Domnului Isus sunt un avertisment teribil. Iar acei trei ani și jumătate sunt un avertisment teribil pentru toți cei care se vor închide în tradițiile lor. Așadar, să începem acest cel mai uimitor studiu al Cuvântului Domnului. Să ne deschidem Bibliile la Apocalipsa capitolele 4 și 5. Să ne uităm la Apocalipsa 4 și 5 astăzi.

Înainte de asta, vrem să spunem că Domnul a dat în această săptămână, pe lângă Daniel aproape în fiecare zi, a dat Mica 7, ceea ce a dat săptămâna trecută. Mica 7 se referă la Laodiceea, pentru că în Mica 7 avem povestea convertirii celor cinci fecioare înțelepte. Am vorbit, am comentat de atâtea ori despre acest lucru și am spus că în Laodiceea, în acest timp, când Domnul va chema, ca în Ezechiel 37, "profețește, fiu al omului, profetește asupra acestor oase uscate", când Domnul va predica adevărul astfel încât oasele uscate să învie, în acest timp va fi un mare necaz, o mare persecuție, să spunem așa, între cele cinci fecioare înțelepte și cele cinci fecioare neînțelepte. Am arătat cum, de exemplu, versetele 5 și 6 arată un amestec, prin relații umane, relații de rudenie sau de prietenie, între cele cinci fecioare înțelepte și cele cinci fecioare neînțelepte. Și atunci, de aceea se spune: "nu te încrede într-un prieten sau într-un prieten, nici în cea care doarme lângă tine, nu te încrede, căci vrăjmașii

omului sunt cei din casa lui", în Mica 7:5,6. Acesta este momentul în care Domnul va trezi mințile, duhurile celor cinci fecioare înțelepte și, pe măsură ce se vor trezi, vor fi mai în contradicție și mai în dușmănie cu cele cinci fecioare neînțelepte, chiar dacă acestea ar fi propriul soț, sau propria soție, sau proprii copii, sau proprii socri, sau propriul prieten, așa cum spune aici. Va exista în Laodiceea o astfel de situație pe care Domnul nu o va ușura în niciun fel. Acest lucru se datorează faptului că cele cinci fecioare înțelepte s-au lăsat adormite și mințite, s-au lăsat contaminate cu duhul egoist de asemenea, și de aceea trebuie să sufere, așa cum spune aici versetul 9: "Mânia lui Eu sunt eu o voi îndura, pentru că am păcătuțit împotriva Lui; până ce va judeca cauza mea și va face judecata mea, mă va scoate la lumină, voi vedea dreptatea Lui". Și aici se vorbește despre zidirea zidurilor, care se referă la construirea templului în vremea lui Neemia și Ezra, și a zidului. Acest lucru este simbolic pentru ultima regenerare a poporului lui Dumnezeu, când Domnul va face o armată mare și o va numi cei 144.000, din orice limbă, seminție și națiune. Atunci, spune, "le voi arăta minuni". Și apoi spune: "Ce Dumnezeu ca tine, care iartă nelegiuirea și uită păcatul rămășiței moștenirii Sale". Să observăm că Domnul are o mânie, dar o mânie care nu va fi mistuitoare. Cele cinci fecioare înțelepte vor trebui să sufere o vreme din cauza păcatelor lor, iar cei care vor recunoaște că din cauza păcatelor lor acest rău a venit asupra lor, așa cum a venit asupra lui Iona, de exemplu, sau asupra lui Iacob însuși, cei care vor recunoaște acest lucru și se vor umili vor fi salvați. Și vor putea fi transformați și primiți înapoi în biserica din Filadelfia. Acest lucru a fost în Mica. Ne-a dat Mica de două ori în aceeași zi. La fel ne-a dat Habacuc capitolele unu și doi, și Naum capitolul trei. Acestea sunt cuvinte în care Domnul rostește cuvinte care, de exemplu, în Naum, aparent această carte, Naum, este pentru Ninive. Și aici va fi foarte greu pentru unii să înțeleagă că aceste cuvinte nu sunt pentru Ninive. Haideți să deschidem puțin în Naum. Acest lucru îl vom studia altă dată, dar doar pentru a fi capabili să înțelegem. Așa cum Domnul a spus că Israel sau Ierusalimul a devenit ca Sodoma, tot așa trebuie să înțelegem, iubiți frați, că Domnul aplică nume vechi care au anumite caracteristici pentru Israel însuși, pentru Laodiceea însăși. Ninive aici este Laodiceea, este conducerea Laodiceei. Și sunt multe dovezi aici despre asta. De exemplu, versetele cinci și șase. În versetul șase avem ceea ce spune Isaia 33:14. Foarte asemănător acest lucru. "Cine va sta în picioare înaintea mâniei Lui, cine va sta în fața înverșunării mâniei Lui?" Acestea sunt întrebări care sunt puse în Isaia treizeci și trei și care sunt pentru cele cinci fecioare înțelepte. Este un moment în care Domnul întrebă, trimite lumină, trimite adevăruri, adevăruri minunate, greu de înțeles. Dar El trimite lumină și întrebă: "Cine va accepta aceste adevăruri? Cine va putea sta în picioare? Cine va putea sta în fața focului mistuitor? Cine va putea trăi cu flăcări veșnice?" El spune în Isaia, aici spune "Cine va sta în fața mâniei Lui?" Iar în Mica șapte am arătat că cei care vor fi salvați dintre cele zece fecioare vor spune: "Voi suporta mânia Domnului". Nu se referă la mânia finală, la mânia care este pentru cei care vor fi pierduți. Nu se referă la plăgi, aici se referă la o mânie. În original, cuvântul este mânie sau indignare.

Este o indignare care trebuie îndurată. Și spune în versetul șapte: "Bun este Eu Sunt să mă întăresc în ziua necazului și El cunoaște pe cei ce se încred în El". Aici este, aici este cernerea și aici Domnul va ști cine într-adevăr, cine va accepta duhul Său în ei și

cine nu. Se spune "Acest necaz nu se va ridica de două ori" se referă la apostazia omega. Și este același lucru ca și în Habacuc 1:4, în Habacuc 1:4 se spune "De aceea legea este slăbită și judecata nu este adevărată. Căci cei răi asediază pe cei drepti". Cei drepti aici nu sunt dreptii perfecti. Se referă la cei înțelepti, la cele cinci fecioare înțelepte care sunt mai drepte decât celelalte. Și care cândva, la începutul experienței lor, au fost drepte. "Cei răi îi asediază pe cei drepti, de aceea judecata este strâmbă, de aceea ei strâmbă judecata." Aceste cinci fecioare neînțelepte fac rău acestora care se trezesc, le condamnă. Ei răstălmăcesc cuvântul lui Dumnezeu pentru a le arăta că sunt pe o cale greșită. Prin asta au trecut o mulțime de oameni până acum. Așa că acest capitol, această carte a lui Naum împreună cu Habacuc capitolul 1, care sunt practic un singur moment în istorie, este timpul chemării și al trezirii, este timpul strigătului de la miezul nopții din Matei capitolul 25. Acestea sunt vremuri, sunt câțiva ani în care Domnul va face această lucrare teribilă în Laodicea, iubiți frați. Este un timp de cernere, de dezamăgire teribilă, așa cum a fost dezamăgirea adventiștilor înainte de 1844. Erau mulți, sute de mii în Statele Unite care așteptau venirea Domnului, la fel ca adventiștii, ceea ce înseamnă spectatori sau cei care așteaptă venirea Domnului. Același lucru, ne aflăm în același timp. O dezamăgire teribilă așteaptă Laodicea. Domnul în acea zi a dezamăgirii a făcut o cernere teribilă, sfinții care așteptau și mărturiseau că așteaptă, aveau Bibliile în mână, apoi au devenit batjocoritori. La fel se va întâmpla și în aceste vremuri, iubiți frați. Dar în Naum capitolul 1, ultimul verset 15, spune: "Vedeți aici, pe munți, picioarele celui care aduce vești bune, care vestește pacea". Aici nu este "vestește", aici este "publică", cuvântul din original. "Sărbătorește, Iuda, sărbătorile tale, ține-ți jurămintele, căci nu va mai trece cel rău prin tine, el a pierit cu totul". Aceasta este teribila zguduire pe care Domnul a făcut-o în trecut, ca pregătire pentru ziua ispășirii. Și o va face și acum, de asemenea, ca pregătire pentru sfârșitul zilei ispășirii. Pentru că scopul zilei ispășirii este de a produce oameni perfecti, victorioși. Acesta este scopul. Acesta este motivul pentru care Domnul în trecut nu a putut admite în ziua ispășirii antitipice pe acești foarte mulți oameni adventiști înainte de 1844. Și El nu-i va accepta nici acum. Pe cei neevlavioși care se numesc adventiști, se spune aici, El îi va scutura. El va face o zguduire, o separare. Și Domnul indică faptul că adevărul va veni din munți, de pe vreun munte, de unde este publicat adevărul. Și toți cei care vor accepta adevărul, vor accepta și să respecte calendarul sacru, calendarul solemnităților sau al sărbătorilor Domnului. Există mai multe semne pentru cei care vor fi treziți și iertați de Domnul. Și aici sunt mai multe, sunt încă mai multe semne. De exemplu, în capitolul 3 se spune: "Vai de cetatea sângelui, a minciunii, a jafului". Domnul a spus Ierusalimului. Este un mesaj către prinți, se spune în versetul 17 din Naum 3. În 15 se spune: "S-au înmulțit ca lăcustele și așa te va mistui focul". Poporul tău va fi ca niște femei, se spune în versetul 13. "Nu există leac pentru stricăciunea ta. Peste cine nu a trecut neîncetat răutatea ta?", ultimul verset 19. Iar în 18 spune: "Păstorii tăi au dormit". Aici îl numește rege al Asiriei, dar se referă la conducerea lui Israel sau a Laodiceei. Așadar, Domnul ne-a dat toate acestea pentru a înțelege Naum, pentru a înțelege Habacuc. Și ne-a dat porunca, acel Habacuc capitolul 2, de a scrie viziunea, de a o declara pe table. Ca să alerge cel care citește în ea, ca să fugă de apostazie, ca să iasă din întuneric. Acesta este contextul despre care vom vorbi.

Iar Țefania este timpul în care trăim, care urmează. "Voi nimici cu desăvârșire toate lucrurile de pe fața pământului, zice Eu Sunt. Voi nimici omul și animalele, voi nimici păsările cerului, peștii mării, pietrele de poticnire cu cei răi." Aici se referă în special la Laodiceea. "Și voi stârpi pe oameni de pe fața pământului", spune EU SUNT. Și Îmi voi întinde mâna peste Iuda și peste toți locuitorii Ierusalimului și voi extermina din acest loc rămășița lui Baal cu preoții." Asemenea avertismente cumplite trebuie să-i facă să tremure cel puțin pe prinții din Laodiceea.

Astfel, Domnul anunță că sfârșitul vine și a început deja. Sunt multe de spus despre aceste profeții din Vechiul Testament. Domnul ni le dăruiește împreună cu Daniel, ni le-a dat în fiecare zi, și într-un mod special în Mica 7, pentru a înțelege cum va fi acest timp. Pentru că, din păcate, Laodiceea încă predică să nu ne separăm, să nu facem nici o cernere, să nu acționăm în felul acesta, să nu fim atomi independenți. Dar, cu toate acestea, modelul Domnului este modelul corect. Ceea ce vom studia în acest Sabat îi va șoca pe mulți. Domnul ne-a dat două iluminări, ca să spunem așa. El a luminat două porțiuni din cartea Apocalipsa. El a revărsat mai multă lumină. Și, în paralel, vom arăta și în cartea lui Daniel ceea ce nu a fost înțeles cum trebuie. Dacă vom avea timp, o vom dezvălui în această zi. Dacă nu, vom vorbi doar despre una singură. Să începem, iubiți frați, cu Apocalipsa, capitolul 4. Apocalipsa, capitolul 4. De la versetul 1. "După aceste lucruri, m-am uitat și iată că s-a deschis o ușă în cer; și prima voce pe care am auzit-o a fost ca de trâmbiță care vorbea cu mine și care spunea: Urcă-te aici și îți voi arăta lucrurile care trebuie să fie în viitor." Aș vrea să vă spun că, pentru a avea o apărare în mintea noastră împotriva dușmanului, tatăl minciunii, care va fi prezent în auzul nostru pentru a ne astupa urechile și pentru a ne face să respingem lumina Domnului și să numim lumina întuneric, trebuie să uităm pentru o clipă, să lăsăm deoparte pentru o clipă interpretarea pe care pionierii au dat-o acestor cuvinte. Sau că numeroșii predicatori pe care i-am arătat ca fiind falșii unși din Matei 24, se vor ridica mulți falși Cristoși, adică falși unși, falși predicatori care vor predica crezând că sunt unși de Domnul pentru a predica aceste lucruri. Au fost atât de multe interpretări ale cărții Apocalipsa și Daniel, atât de multe stele mari care vor cădea, din păcate, iubiți frați. Aceste interpretări vor cădea pentru că se va dovedi că nu sunt adevărate. Iar sora White, slavă lui Dumnezeu, pentru că a lăsat un citat în care ne spune că, deși am crezut mult timp în doctrine, în adevăruri, am crezut că unele doctrine erau adevăruri, dar dacă viitorul va dovedi că nu sunt, trebuie să acceptăm acest lucru și trebuie să renunțăm la aceste interpretări. Aceste cuvinte sunt rostite de Ellen White. Binecuvântat este cel care le crede. Să studiem fără prejudecăți aceste cuvinte din cartea Apocalipsa, deoarece Domnul a spus că aceste cărți sunt pentru timpul sfârșitului. Și pentru a ști că sunt pentru timpul sfârșitului mergem la Apocalipsa, capitolul 1, versetul 1. Spune: "Revelația lui Isus Cristos, pe care i-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi lucrurile care trebuie să se întâmple în curând, trimițând-o prin îngerul Său lui Ioan, robul Său. Binecuvântat este cel care citește." De ce spune că este binecuvântat cel care citește? Pentru că Laodiceea, din păcate, a abandonat obiceiul de a citi Biblia, nu de a citi cuvintele pastorilor, ale interpreților. Binecuvântați sunt cei care citesc și cei care aud. Adică, cel care citește nu este orb, ci are vedere. Cel care aude nu este surd, are auz. Acestea sunt cele cinci fecioare înțelepte.

Ferice de fecioarele înțelepte, care vor ieși din orbirea lor, din surzenia lor, și vor auzi cuvintele acestei profeții și vor păzi cele scrise în ea, căci vremea este aproape. Aici se vorbește despre un timp în care, conform versetului șase, Domnul va face împărați și preoți pentru Dumnezeu și Tatăl Său. Este un timp, nu unul oarecare, este un timp al sfârșitului. De mulți, mulți ani în urmă, de când eram încă la Madrid, o voce îmi spunea mereu în minte că aceste cuvinte sunt pentru cei o sută patruzeci și patru de mii. Că această carte a Apocalipsei este pentru cei o sută patruzeci și patru de mii. Haideți să trecem la capitolul patru și să vedem dacă această interpretare se potrivește în mintea noastră. În primul rând, aici se pare că spune "după aceste lucruri" și o repetă. Sunt aceleași două cuvinte ca la sfârșitul primului verset. "După aceste lucruri" sunt aceleași două cuvinte de la început și aceleași două cuvinte de la sfârșit. Și îl repetă de două ori. Și oricine citește asta ar fi trebuit să interpreteze, cel puțin în Laodiceea, că ceea ce a revelat Domnul în capitolul doi și trei al Apocalipsei, adică mesajul către cele șapte biserici, este înaintea a ceea ce se întâmplă aici, în capitolele patru și cinci. Cel puțin pentru a fi fideli traducerii, ar fi trebuit să interpreteze că acestea sunt după. Dar în original, aceste cuvinte "după aceste lucruri", în original înseamnă "în același timp cu aceste lucruri", ceva de genul acesta. Sau în mijlocul acestor lucruri, în același timp cu aceste lucruri din capitolul doi și trei. În același timp, cu aceste mesaje pe care Domnul Isus le dă celor șapte biserici, care sunt cele șapte sfeșnice, se spune în capitolul unu, versetul douăzeci. "Cele șapte sfeșnice sunt cele șapte biserici". Cele șapte biserici este un nume simbolic. Șapte înseamnă totalitate, lucrare completă. Șapte biserici se referă la întreaga biserică. Domnul are șapte mesaje pe care trebuie să le dea bisericii Sale adormite, care se află în stare de moarte spirituală. Este vorba de moarte spirituală. El are șapte mesaje pe care trebuie să le dea oaselor uscate. Profetului Ezechiel, în capitolul treizeci și șapte, i se spune: "Profetizează, fiu al omului, profetește asupra acestor oase uscate". Aceste oase uscate reprezintă întreaga casă a lui Israel. Și el a profetit. Ce a profetit? Aceste șapte mesaje care sunt aici, care sunt pentru întreaga biserică. Unii sunt într-o stare, alții sunt în altă stare, alții sunt în alta. Unii sunt în întreaga stare Laodiceană. Și sunt mesaje pentru fiecare stare. Și spune "în același timp cu aceste lucruri", vă rog să corectați în Bibliile voastre. "După acestea" este "în același timp" în original. În același timp cu aceste lucruri, el a văzut o ușă deschisă. Este invitat, Ioan, să urce pentru a primi viziuni. Așadar, versetul doi. "Și îndată m-am dus în duh." Ce înseamnă "m-am dus în duh"? Că nu a mers fizic. Pavel, când a avut viziuni care nu pot fi povestite, a spus el, a văzut lucruri care nu pot fi povestite, a mers în al treilea cer, a auzit lucruri pe care nu le putea spune, a mers în duh, nu în trup. Profeții în duh, adică cu mintea, sunt luați de Domnul să vadă. Și haideți să vedem ce a văzut Ioan din insula Patmos, care se întâmplă în același timp cu aceste mesaje. Spune aici: "Și iată un tron, era pus în cer, și pe tron era cineva așezat". Aici găsim un tron așezat. Dacă spune că era pus, poate că i-a fost dat să vadă când a fost pus tronul. Acolo, "unul ședea", și este descris în versetul trei, ca având aspectul unei pietre de jasp și sardonix, iar curcubeul era în jurul tronului, semănând ca aspect cu smaraldul. Aici, trebuie să ne punem întrebarea: când s-a întâmplat acest lucru? Când a fost pus tronul? Ce tron este acesta? Cine stă pe tron? Și pentru a răspunde la această întrebare, intrăm în cartea Daniel, capitolul șapte. Daniel, capitolul șapte, de la

versetul nouă, se spune: "Am privit până când au fost puse tronurile". Suntem puțin surprinși că în Apocalipsa se spune "tron" la singular, iar aici se spune "tronuri" la plural. Dar să trecem deocamdată peste această piatră de poticnire, să mergem mai departe, pentru a vedea că este vorba într-adevăr de aceeași scenă. Și spune: "Și a șezut Bătrânul de zile, a cărui haină era albă ca zăpada și părul capului său ca lâna curată, tronul său era o flacăra de foc, iar roțile sale erau de foc aprins". Apoi, mai departe, în versetul zece, spune: "Și judecata s-a ținut". Aici, dacă aveți cuvântul "judecătorul", trebuie să tăiați, aici este "judecata". "Judecata s-a ținut și cărțile au fost deschise". Despre ce cărți este vorba? Și despre ce judecată este vorba? Mai avem, dacă ne uităm puțin mai departe, același capitol, versetul douăzeci și doi, unde se spune: "Am văzut cornul acesta făcând război cu sfinții și biruindu-i, până când a venit Bătrânul de zile și judecata a fost dată sfinților Celui Preaînalt, și a venit vremea și sfinții au stăpânit împărăția". Aici se mai spune ceva, că sfinții au stăpânit împărăția. Când pot sfinții din biserică să stăpânească împărăția? Când pot fi împărați? Când poate un rege să fie rege? Când poate o persoană să fie rege? Când poate fiul unui rege să devină rege? Când primește coroana? Când este încoronat? În Apocalipsa am văzut că Domnul încearcă să facă împărați și preoți. Așadar, aici este vorba despre un moment în care Bătrânul de zile vine, exact așa cum se spune în versetul nouă, iar în versetul nouă se spune că Bătrânul de zile s-a așezat. Și aici se spune că judecata a fost dată sfinților Celui Preaînalt. Să citim versetele douăzeci și șase și douăzeci și șapte. "Dar judecata se va așeza și ei îi vor lua domnia" se referă la fiară, "pentru a o mistui și a o distruge până la sfârșit și împărăția și domnia și măreția împărăției sub întregul cer vor fi date poporului sfinților celui Preaînalt, a cărui împărăție este o împărăție veșnică și toate domniile îl vor servi și vor asculta de el." Să remarcăm, iubiți frați, aceste cuvinte. Să citim, de asemenea, versetele treisprezece și paisprezece. "Am văzut în viziunile nopții și, iată, unul ca Fiul omului a venit cu norii cerului și a venit la Bătrânul de zile și l-au adus aproape, înaintea lui". Este evident că Bătrânul de zile nu este Isus, așa cum am auzit cu tristețe de la teologi laodiceeni. Cel Bătrân de zile este Tatăl, Fiul Omului a venit cu norii cerului, a venit la Cel Bătrân de zile și i s-a dat stăpânire, slavă și împărăție, ca toate popoarele, națiunile și limbile să-l slujească. Stăpânirea Lui este o stăpânire veșnică, care nu va trece, și împărăția Lui, care nu va fi nimicită. Observăm similitudinea teribilă dintre versetul paisprezece și versetul douăzeci și șapte. Dar, în mod surprinzător, într-unul se vorbește despre ceea ce va fi dat lui Isus, iar în celălalt despre ceea ce va fi dat sfinților Domnului. În acest fel înțelegem, raportându-ne și la Apocalipsa șase, că ceea ce primește Domnul, El dă sfinților Săi.

"Toate lucrurile au fost date în mâinile mele de Tatăl meu și eu le dau așa cum mi-au fost date. Tot ce mi-a dat El, cuvintele pe care mi le-a dat, eu le-am dat." Domnul Însuși va domni prin sfinții Săi, prin cei o sută patruzeci și patru de mii. Și aici avem momentul în care, după cele patru fiare, judecata a fost ținută, Bătrânul zilei a șezut, tronul a fost pus și aici avem practic ceea ce a fost interpretat corect, începutul zilei ispășirii. Știm de la Ellen White că Tatăl s-a mutat din Locul Sfânt în Locul Preasfânt și a șezut acolo. Știm de Domnul Isus Hristos, pentru că aici îl găsim pe Domnul Isus Hristos în picioare. Știm că El a spus, și îl putem citi pentru că este aici în Apocalipsa, întotdeauna trebuie să avem un deget în Apocalipsa și un deget în Daniel. În

Apocalipsa, capitolul trei, versetul douăzeci și unu, spune: "Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe tronul Meu, după cum și Eu am biruit și m-am așezat cu Tatăl Meu pe tronul Lui. Cine are urechi..." Deci la cine se referă? La cei care sunt treziți din orbirea lor. "Cine are urechi, să asculte ce spune Duhul Bisericilor". Aici, toate mesajele celor șapte biserici se încheie cu cuvintele "Celui care învinge". Prin aceasta știm că acest mesaj este pentru cei o sută patruzeci și patru de mii. Aceste mesaje sunt pentru cei o sută patruzeci și patru de mii. Și aici se spune: "Că aceia care vor birui vor șede împreună cu Domnul Isus Hristos pe tronul Său, așa cum El a șezut pe tronul Tatălui". Dacă El a șezut pe tronul Tatălui, există doar o perioadă de timp în care a stat așezat, pentru că aici Îl găsim în picioare. El a fost așezat în timpul lucrării din Locul Sfânt. De la înălțarea Sa la cer, din momentul în care a început lucrarea din Locul Sfânt în ziua Cincizecimii, acum două mii de ani, până în 1844, când a început ziua ispășirii. Acesta este momentul în care Domnul a fost așezat. Ellen White comentează că, atunci când a venit acest timp pentru a intra în Locul Preasfânt, Tatăl s-a ridicat. Mai întâi Tatăl a plecat, a lăsat tronul acolo. Tronul gol a rămas acolo. Și El a șezut în Locul Preasfânt. Apoi, Fiul Omului a fost adus înaintea Lui. Deci înțelegem că aceste scene sunt descrise aici. Și că Domnului Isus i-a fost dată stăpânirea, gloria și împărăția. Acestea sunt trei lucruri pentru ca El să poată domni din nou ca Rege. Domnul Isus Hristos are nevoie peste cine să domnească. El are nevoie de un popor răscumpărat. Și El are nevoie de o mireasă, ca să spunem așa, de o regină. Iar celor o sută patruzeci și patru de mii li s-a spus că vor fi regi. Mai degrabă regină. Nu regi, ci regină. Pentru că vor fi regina Regelui. Să ne întoarcem la cartea Apocalipsa. O să citesc mai departe pentru a vedea că tronurile din capitolul șapte din Daniel, unde se vorbește la plural, le vom găsi aici imediat. După ce este descris tronul lui Dumnezeu Tatăl, se spune începând cu versetul patru. "Și de jur împrejurul tronului erau douăzeci și patru de tronuri". Deci se pare că în Locul Preasfânt, în adevăratul templu ridicat de Dumnezeu, așa cum se spune în cartea Evrei, nu există un singur tron. Există douăzeci și cinci de tronuri. Sunt douăzeci și patru de tronuri, plus tronul Tatălui. Așa că am făcut legătura cu Daniel capitolul șapte. Este același moment în timp. Aici este începutul judecății. Începutul zilei ispășirii. Și tot ceea ce se întâmplă în acest timp din Apocalipsa capitolele doi și trei, mesajele, reflectă lucrarea care a fost făcută în timpul acestei zile a ispășirii, când Domnul a căutat cu lampa un popor pe care să-l pecetluiască. El a căutat un popor. El le-a dat promisiuni. El le-a spus că vor primi dacă vor birui. Și prima, prima încercare de a aduce poporul în Canaanul ceresc a eșuat. Suntem acum la a doua încercare, încercarea lui Iosua, încercarea de cucerire. Și suntem acum ca și cum prima încercare nu ar fi existat. Pentru că Domnul, când face din nou o lucrare, este ca și cum nu ar fi făcut-o niciodată înainte. Este la fel ca și în cazul căsătoriei. Când Domnul căsătorește din nou o persoană care a fost trădată, este ca și cum ar căsători-o pentru prima dată. Totul dispare de la el. Așadar, haideți să ne punem în minte imaginea că toată această zi de ispășire tocmai a început.

Judecata a fost ținută abia recent. Ceea ce se întâmplă aici și aceste mesaje din partea bisericilor sunt mesaje de care au nevoie oamenii care trăiesc în prezent. Sunt mesaje pentru cele cinci fecioare înțelepte și pentru cel de-al treilea Ilie. Și pentru cei treziți, care se reflectă în biserica din Filadelfia. Să mergem mai departe. Așadar, în

jurul tronului Tatălui, erau douăzeci și patru de tronuri. Dacă aveți cuvântul "scaune" acolo, trebuie să îl tăiați, pentru că în original este exact același cuvânt care este folosit pentru a vorbi despre tronul Tatălui. Același cuvânt, dar la plural. Este vorba de douăzeci și patru de tronuri. "Și am văzut pe tronuri douăzeci și patru de bătrâni șezând, îmbrăcați în haine albe. Și aveau pe capetele lor coroane de aur." Acum se pune întrebarea: cine sunt cei douăzeci și patru de bătrâni? Și de ce au ei dreptul să domnească împreună cu Domnul? Să ne întoarcem pentru o clipă la Daniel. Daniel capitolul șapte. Și vom vedea din nou acea promisiune de a domni. Și se spune în 7:27. Așadar, singurii care pot domni cu Domnul Isus, cu Dumnezeu, ar fi sfinții Celui Preaînalt. Ei ar fi cei o sută patruzeci și patru de mii, teoretic. Daniel spune. Dar, haideți să vedem dacă este așa, de ce găsim aici douăzeci și patru de bătrâni? De unde vin aceștia? Când au ajuns aceștia acolo? Pentru că ne aflăm încă în ziua ispășirii antitipice. Ne aflăm pe acest pământ. Istoria mântuirii nu s-a încheiat. De unde vin acești douăzeci și patru de bătrâni? Cine sunt ei? De ce sunt bătrâni? Când au fost înviați? Dacă au înviat dintre oameni. Aș vrea să vă spun că există diverse interpretări ale acestui lucru în Laodiceea, care nu ne interesează acum. Pentru că știm deja că ultima generație va avea tot adevărul. Aș vrea să vă spun că interpretarea care i-a indus cel mai mult în eroare pe învățați. Nu este vorba despre cei care abia încep să studieze. Vorbim despre erudiți. Cei care caută citatele din Ellen White. Cei care încearcă să susțină totul cu acestea. Aș vrea să vă spun că interpretarea care a indus cel mai mult în eroare în această privință este o interpretare dată de Stephen Bohr cu privire la cei douăzeci și patru de bătrâni. Interpretare în care timp de câțiva ani am crezut. Înainte de asta, de când am ajuns să-L cunosc pe Domnul, am crezut că aceștia au fost răscumpărați. Poporul sfânt al Domnului. Apoi citatele din Ellen White pe care le-a dat și le-a interpretat greșit. El nu a făcut nimic cu rea voință. El a arătat toată lumina pe care Domnul a îngăduit-o pentru acel moment. Domnul nu a permis ca acest lucru să fie cunoscut înainte de începerea războiului. Toate acestea sunt pentru timpul sfârșitului. Este pentru timpul în care cei o sută patruzeci și patru de mii sunt treziți din moartea lor. Deci, el a interpretat niște citate în care Ellen White spune că aceștia sunt îngeri. Îngeri conducători, să spunem. Îngeri mai speciali. Dar dacă sunt îngeri, de ce sunt bătrâni? Nu cunosc niciun înger în Biblie care să fie bătrân. Din Biblie. Dacă sunt îngeri, de ce au tronuri? Dacă sunt îngeri, de ce sunt îmbrăcați în veșminte albe? Știm că în ceruri toți poartă veșminte albe, să zicem. Dar când acest lucru este menționat în Apocalipsa, nu este menționat cu intenția de a ne aminti că în ceruri toți vom purta haine albe. Când se vorbește despre îngeri în Biblie, se vorbește despre ei ca fiind strălucitori, ca fiind îmbrăcați în lumină. Dar în Apocalipsa, un semn clar al sfinților Domnului este că poartă haine de in alb. Despre hainele albe nu se spune că strălucesc, ci că sunt de in alb. Ele sunt haine preoțești. Acestea vor fi veșmintele preoților. Așadar, aici se pare că avem 24 de bătrâni care nu pot fi îngeri. Ei sunt îmbrăcați în veșminte preoțești și nu există niciun înger care să fi fost făcut preot. Ei s-au oferit să moară ei înșiși, dar Domnul nu a acceptat. Singurii care pot fi preoți sunt cei care sunt născuți în această condiție, de pe acest pământ. Domnul Isus este, este pentru noi, un preot mare și milostiv, pentru că s-a familiarizat cu familia umană. El a luat asupra Sa natura noastră și de aceea, pentru că știe prin ce trecem și poate înțelege încercările noastre, se spune în Evrei,

El poate fi preot. Un preot trebuie să aibă milă de cei care sunt ispitiți. El trebuie să știe din experiența sa ce înseamnă să fii ispitit pentru a putea salva. Îngerii nu pot îndeplini acest rol. Așadar, aceștia de aici trebuie să fie de pe acest pământ. Ei trebuie să fie bătrâni, adică oameni cu experiență.

Oameni de mare experiență care au învins în cele din urmă pentru că s-au așezat pe tronurile lor. Și aveau pe capetele lor coroane de aur. Observați că aici nu este vorba despre coroane pline de stele. Aici vorbește de coroane de regi. Ca de regi, coroane de aur. Haideți să deschidem, pentru a ne lămuri puțin despre asta, în Matei 19:28. Vom merge la Matei 19:28. Și aici vom citi următoarele. Observați că imaginea sau contextul este că Domnul Isus vorbește cu cine? Cu ucenicii Săi. Iar ucenicilor le-a spus, să citim din versetul 24: "Vă spun din nou: este mai ușor să treacă o cămilă prin urechea acului decât să intre un om bogat în Împărăția lui Dumnezeu". Și cine este acest om bogat? Tocmai se petrecuse o întâmplare. Un om bogat venise la Domnul Isus. Un om bogat care păzise întreaga lege. Era un fariseu, să spunem. Dar era bogat. Era fariseu, dar era bogat. Păstrase toată legea, după părerea lui. Dar tot avea întrebarea: Ce trebuie să fac ca să moștenesc viața veșnică? Și Domnul îi spune, ca și cum n-ar fi păzit nici o poruncă. Îi spune: păzește deci poruncile. Iar el spune în versetul 20, în mândria lui, toate aceste lucruri le-am păzit din tinerețe. Ce-mi mai lipsește? Simțea că îi lipsește ceva. Dar nu simțea că îi lipsea să-L urmeze pe Hristos. Pentru că Domnul i-a spus: Ți lipsește să te descotorosești de această bogăție pământească. Transform-o în comoară în ceruri și urmează-mă ca ucenic, ca acești oameni săraci de aici. Care nu au unde să doarmă și care mă urmează pe mine. Și acesta a plecat trist. Acest fariseu, acest om bogat de aici reprezintă cele cinci fecioare neînțelepte. Care au crezut că sunt adventiști, că sunt poporul lui Dumnezeu. Că au păzit poruncile. Dar când Domnul îi cheamă la o consacrare totală, o consacrare ca cea a tuturor profeților din vechime, ca o consacrare așa cum a fost întotdeauna cerută de Dumnezeu. Pentru cei care doreau să audă vocea lui Dumnezeu și doreau să umble cu Dumnezeu. În trecut, în școlile profeților. Când aud această invitație, aceste cinci fecioare neînțelepte nu sunt dispuse să facă acest sacrificiu. Și apoi le spune în versetul 24. Să mergem de la versetul 23 pentru a citi. Atunci Isus a spus ucenicilor Săi. "Adevărat vă spun că bogatul cu greu va intra în împărăția Domnului." Cine este acest bogat, dacă toate cuvintele Domnului Isus Hristos au legătură cu Apocalipsa? Domnul Isus este cel care a vorbit cu Ioan. Domnul Isus, aici pe pământ, scria o carte de Apocalipsa. El rostea tot timpul cuvinte profetice. Tot ceea ce spune El are legătură cu Daniel și cu Apocalipsa. Tot ceea ce le-a spus lui Ieremia, Isaia, Ezechiel și profeților minori avea legătură cu cartea Daniel. Cartea lui Daniel și toate cărțile care o urmează sunt Apocalipsa. Ele au legătură cu evenimentele finale. Așadar, bogatul de aici este Laodicea. Putem citi mesajul către Laodicea din Apocalipsa capitolul 3 pentru a ne convinge. Și spune: "Vă spun din nou că este mai ușor să treacă o cămilă prin urechea acului decât să intre un om bogat în Împărăția lui Dumnezeu". Ce vrea să spună cu asta? Că niciun bogat nu poate intra în Împărăția lui Dumnezeu. Este clar. Nu poți trece o cămilă prin urechea acului. Nici un bogat din Laodicea, din această biserică chemată să fie preoți, preoții nu aveau moștenire. Ei nu puteau deveni bogați. Ei trăiau pentru a sluji. Nici un bogat dintre acești laodiceeni nu va intra în împărăția Domnului. Ei vor trebui să-și

transforme bogățiile în suflete, bogățiile lor în comori cerești. Sacrificați totul pentru Domnul, așa cum au sacrificat acești ucenici. Apoi, versetul 25: "Și când au auzit aceasta, ucenicii Lui s-au înspăimântat foarte tare, zicând: Cine poate fi mântuit? Și, uitându-se la ei, Isus le-a zis: "Acest lucru este cu neputință la oameni, dar la Dumnezeu toate lucrurile sunt cu putință". Ce este imposibil la oameni, iubiți frați? Este imposibil de a renunța la bogățiile lor. Este imposibil. Dacă cineva renunță la bogățiile sale, acceptă să le convertească, să susțină lucrarea lui Dumnezeu, acel om a fost atins de Duhul Sfânt. Dacă a renunțat, a lăsat ușa deschisă pentru Isus, astfel încât nu-și mai vede bogățiile mai presus de Dumnezeu și de biserica sa, mai presus de cei nevoiași. Același lucru îl citim și în Faptele Apostolilor, capitolul 2 și mai departe, unde se spune că cei care au primit Duhul Domnului, ploaia timpurie, și s-au convertit, se spune că au vândut tot ce aveau și au adus la picioarele apostolilor, au pus totul în comun, s-a împărțit în mod egal, a existat un fel de, ca să nu spun comunism, pentru că nu ne place acest cuvânt, dar este un trai în comun. Cel care a strâns mai mult, a dat celor care au strâns mai puțin, celor care au mai puțin. Aceasta este împărăția cerească.

Și spune aici, în versetul 27: "Atunci Petru a luat cuvântul și i-a zis: Iată, am lăsat totul și te-am urmat, ce vom avea?" Aș vrea să spun că aceste cuvinte, deși par puțin egoiste, cred că Domnul l-a inspirat pe Petru, pentru că aceste cuvinte care urmează sunt o cheie pentru a înțelege Apocalipsa. Noi, cei care am lăsat totul și te-am urmat, ce vom primi, ce vom avea? Cuvintele lui îi reflectă pe cei 144.000. Ei sunt un simbol al celor 144.000. Așa cum am arătat în atâtea înregistrări. Cei unsprezece sunt cele douăsprezece triburi ale casei lui Israel, care vor fi trezite de cel de-al doisprezecelea, care este Domnul Isus. El este din seminția lui Iuda. El este regele, leul din tribul lui Iuda, care reprezintă, să spunem, al treilea Ilie, în acest caz. Profetii trebuiau să trezească poporul. Așadar, locul lui a fost înlocuit de unul care a făcut mai mult decât toți acești unsprezece, pentru a simboliza și lucrarea leului din tribul lui Iuda, prin Pavel. Pavel care nu a mai adormit niciodată. De exemplu, Petru, după ce a devenit apostol, a adormit și a trebuit să fie muștrat de Pavel. Dar Pavel nu a încetat niciodată să avanseze în lumină până când a primit biruința, spunea el, înainte de moarte. Și că îl aștepta coroana gloriei. Așadar, iată acest răspuns cheie pentru noi. Versetul 28 "Și Isus le-a zis: Adevărat vă spun că voi, care M-ați urmat, când, la regenerare, Fiul omului va ședea pe tronul slavei Sale, veți ședea și voi pe douăsprezece tronuri, judecând cele douăsprezece seminții ale lui Israel. Și oricine a lăsat case, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau soție, sau copii, sau pământuri, pentru numele Meu, va primi de o sută de ori mai mult și va moșteni viața veșnică. Dar mulți dintre cei dintâi vor fi cei din urmă, iar cei din urmă vor fi cei dintâi." Să ne amintim, și apoi continuă să vorbească, aici nu este sfârșitul cuvintelor sale. În capitolul 20, nu ar trebui să existe nicio întrerupere aici. Și el continuă să vorbească, iar apoi spune în versetul 20 cu 16: "Mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși". Așadar, să medităm puțin la aceste cuvinte. Aici, Domnul a stabilit clar condițiile pentru ca cineva să facă parte din cei 144.000. Ei trebuie să părăsească casele, frații, surorile, tații, mamele, soțiile, copiii, pământurile. Asta nu înseamnă că un soț credincios trebuie să părăsească o soție credincioasă, sau că un fiu credincios trebuie să părăsească un tată credincios. Aici se referă, așa cum am citit în Mica, capitolul 7, versetele 5 și 6: "Să nu crezi într-

un prieten, nici să te încrezi într-un prinț, în cea care doarme lângă tine". Adică, de soția ta ține-ți gura. "Ce se întâmplă între acest fiu și tatăl descris în Matei 19:28, 29? Aici se vorbește despre tați, că trebuie să se lase tații și trebuie să se lase fiii. Este explicat prin Mica 7:6. Aici este vorba de un fiu care îl dezonorează pe tată. Fiul neascultător, răzvrătit, îl dezonorează pe tatăl credincios. Iar fiul credincios este persecutat de tatăl necredincios. De aceea, în Mica, se spune că se termină așa: "Și dușmanii omului sunt cei din casa lui". Am arătat că aici tocmai această sabie a venit să aducă Domnul. El a spus: "Am venit să aduc o sabie, nu pacea". Și că ar trebui să se hotărască cei care ar trebui să-L urmeze pe Domnul, să se despartă de fecioarele neînțelepte și răzvrătite, fie că sunt tați, fie că sunt mame, fie că sunt frați sau surori, fie că sunt soții sau copii, dar și de bogății, pentru numele Lui. Această au făcut-o ucenicii. Ei au putut să facă acest lucru, dar au făcut-o pentru că Tatăl i-a dat-o Domnului. El s-a rugat o zi întreagă, o noapte întreagă, pentru asta, pentru ca, printre miile de oameni care îl urmau, să-i găsească pe singurii care erau dispuși să lase totul și să devină ucenici. Aceștia trebuiau să își lase mama, să își lase tatăl, să lase totul pentru a deveni discipoli. Înțelegem că această separare este doar între cei credincioși și cei necredincioși. Înțelegem că dacă doi soți sunt fecioare înțelepte, amândoi vor trebui să lase poate și alte lucruri. Poate case, terenuri, bogății, dar amândoi vor rămâne împreună în grupul celor 144.000. Nu știm, acesta este un semn de întrebare, dacă vor fi femei în acest grup, în grupul celor 144.000. Știm că în ceruri vom fi asemenea îngerilor, deci nu vor exista bărbați și femei. Și acest lucru ne face să ne gândim că, eventual, ar putea fi și surori în acest grup. Dar nu acesta este subiectul și acest lucru nu ar trebui să ne ocupe mintea. Sora White ne-a poruncit să ne străduim cu toate puterile noastre să facem parte din acest grup. Toată lumea, toată lumea, bărbați, femei, cu toții trebuie să ne străduim. Căci cei dreپți cu greu vor fi salvați în aceste vremuri, spune cuvântul lui Dumnezeu. Este un timp în care Domnul a dat cea mai mare lumină care a fost vreodată pe acest pământ. Și Domnul nu va cere mai puțin de la noi. Apoi, se spune aici: "Și oricine a lăsat, ce va primi? Va primi de o sută de ori și va moșteni viața veșnică." De ce va primi de o sută de ori, iubiți frați? Cine va primi de o sută de ori?

Domnul a spus că bogățiile noastre trebuie transformate în suflete. Fă-ți prieteni pentru veșnicie cu mamona ta, adică cu bogățiile tale. Asta înseamnă că cei care au făcut asta, Domnul le va da onoarea de a putea avea sute, multe, multe, multe stele. De o sută de ori mai mulți frați, tați, mame, rude, un om poate avea o sută de rude sau mai mult. Și de o sută de ori o sută înseamnă zece mii. Domnul le promite mii și mii și mii de fii și frați în împărăția Domnului celor care pot face acest sacrificiu. Și putem vedea acest lucru în faptele apostolilor. Pentru cei care au fost cândva ucenici și au fost făcuți apostoli, prin perseverența lor, putem vedea cum la simpla predicare a câtorva cuvinte s-au convertit mii de oameni în câteva minute. Mii. Și apoi au continuat să crească în număr. Apoi, și putem înțelege același lucru, așa cum am predicat cu ceva timp în urmă, anii trecuți, despre înmulțirea pâinilor, cele două înmulțiri, că Domnul dădea aceste pâini, pâinea care reprezintă cuvântul, adevărul, o frângea și o împărțea mai întâi ucenicilor, iar ucenicii o dădeau celorlalți. Că și aceștia, ceilalți, reprezintă sufletele care vor primi pâinea adevărului, vor fi eliberate, eliberate din întuneric și răscumpărate. Acolo Domnul a profetizat de două ori că cei care devin

ucenicii Săi, cu acele condiții și cu acea viață grea pe care au trăit-o ucenicii Săi, vor avea într-o zi onoarea de a avea mii și mii de suflete în cununa lor. La asta se referă Domnul aici prin "de o sută de ori mai mulți și vor moșteni viața veșnică". Și faptul că înainte de a moșteni viața veșnică spune că vă va primi de o sută de ori mai mult, înseamnă că este înainte de a ajunge în rai va primi de o sută de ori mai mult. Se referă la secerișul de pe pământ, la secerișul final al sufletelor, pe care cei o sută patruzeci și patru de mii vor avea onoarea de a-l seceră. O miniatură a acestui lucru am văzut-o în Faptele Apostolilor, după ploaia timpurie. Și ceea ce va fi un spectacol printre îngeri, în lumile necăzute și în fața ochilor oamenilor, va fi făcut în curând de mâinile celor o sută patruzeci și patru de mii. Acum, lăsând această paranteză, să ne întoarcem la versetul douăzeci și opt din Matei nouăsprezece. Matei nouăsprezece, versetul douăzeci și opt spune: "Și Isus le-a zis: Adevărat vă spun că voi, cei ce M-ați urmat, când, la regenerare, Fiul omului va ședea pe tronul slavei Sale, veți ședea și voi pe douăsprezece tronuri." Întrebarea este: cine șade pe tron? Un rege, nu-i așa? Aici El vorbește despre mai multe tronuri și vorbește despre douăsprezece tronuri. Și spune: "Judecând cele douăsprezece seminții ale lui Israel". Așadar, scopul tronurilor este de a face judecată, așa cum citim în Daniel. Să mergem din nou în Daniel. Daniel capitolul șapte. "Dar judecata se va ține". Scrie în versetul douăzeci și șase. Apoi, în al douăzeci și doilea spune: "Până când Bătrânul de zile a venit și le-a fost dată judecata sfinților". Cui este dată judecata în acest timp? Sfinților Celui Preaînalt. Cui? Care sfinți ai Celui Preaînalt? Celor douăzeci și patru de bătrâni. Și celor o sută patruzeci și patru de mii. Dar, de fapt, judecata este dată celor douăzeci și patru de bătrâni. Aceștia sunt cei care vor judeca, spune Matei nouăsprezece douăzeci și opt, cele douăsprezece triburi ale lui Israel. Douăsprezece triburi ale lui Israel, iubiți frați, este un nume simbolic. Să ne întoarcem la capitolul șapte din Apocalipsa pentru a înțelege ce înseamnă. Apocalipsa capitolul șapte. Aici se spune, nu citim tot, cunoaștem primul verset. Vânturile pământului trebuie să fie oprite. Spune, versetul trei, spune: "Nu vătămați pământul, nici marea, nici copacii, până ce nu vom sigila pe robii Dumnezeului nostru în frunțile lor, și am auzit numărul celor care au fost sigilați, o sută patruzeci și patru de mii, din toate triburile copiilor lui Israel, care au fost sigilați". Și apoi numără numărul triburilor biruitoare, al fiilor lui Iacob care au fost biruitori. Așadar, Domnul, aici, în Matei 19, spune practic: "Veți ședea pe douăsprezece tronuri, judecând pe cei o sută patruzeci și patru de mii". Judecând, judecata nu este pentru a condamna, ci pentru a salva. Judecând, ca să spunem așa, Laodicea, judecând cele zece fecioare din capitolul douăzeci și cinci din Matei. Ei vor trebui să decidă între oi și capre. Ei vor trebui să spună, aceasta la dreapta, aceasta la stânga. Dacă acești doisprezece apostoli, care aici avem doar unsprezece, în Matei nouăsprezece, douăzeci și opt, dar al doisprezecelea este Isus însuși aici, ca biruitor, cel care și-a sfințit viața în mod continuu, iar El era din tribul lui Iuda, care este primul trib din Apocalipsa șapte. Iuda este primul trib. Și Domnul Isus a fost înlocuit pe pământ de Pavel, de apostolul Pavel, care a lucrat mai mult decât toți, a fost mai zelos decât toți și care a socotit toate lucrurile ca pe niște gunoaie pentru a-L câștiga pe Hristos. Apoi, se spune aici, în versetul douăzeci și opt, că în regenerare va ședea Fiul omului. Pentru a înțelege acest cuvânt, regenerare, am vrea să vă spunem că același cuvânt a fost folosit în Tit, capitolul trei, versetul cinci. Să mergem în Titus pentru a citi acest

lucru... să mergem în Titus. Titus trei, cu cinci. Iată ce spune cuvântul Domnului. "Nu prin fapte de dreptate pe care le-am făcut noi, ci, potrivit milei Sale, ne-a mântuit prin spălarea regenerării și prin înnoirea Duhului Sfânt." Aici se vorbește, iubiți frați, de o regenerare care în original, acest cuvânt, înseamnă înviere. Este o regenerare de viață, de la moarte la viață. Este o înviere sau o regenerare. Este foarte bine și așa, regenerare, dar în sensul de înviere spirituală. Se spune clar aici, în Tit, că primim viața spirituală prin Duhul Sfânt. Și dacă a fost nevoie de o înviere spirituală, înseamnă că a existat o moarte spirituală. Aici nu este vorba de altceva, ci de valea oaselor uscate. Este vorba de întreaga casă a lui Israel sau Fiul Omului. Niște oase uscate, niște morți spirituale. Morți spirituale. Apoi, Domnul spune practic aici, le spune ucenicilor: "Voi veți sta pe douăsprezece tronuri și veți judeca cele zece fecioare, veți face o separare între cele neînțelepte și cele înțelepte, în momentul în care va veni vremea învierii oaselor uscate". Am arătat de foarte multe ori că acel timp al oaselor uscate, al învierii, este timpul celui de-al treilea Ilie, când cele cinci fecioare înțelepte se trezesc din moartea lor spirituală. Așadar, aici se vorbește practic despre un timp pe care Domnul îl știe, când va veni. Când în cer, în Locul Preasfânt, vor fi cel puțin, alături de tronul lui Dumnezeu, alte douăsprezece tronuri cu acești doisprezece apostoli, care vor sluji, vor face o lucrare preoțească, ca să spunem așa, și vor judeca ca niște regi, pentru că vor fi fost biruitori. Nu este altceva decât ceea ce se spune aici, în Apocalipsa, capitolul patru, versetul patru. "De jur împrejurul tronului erau douăzeci și patru de scaune de domnie și am văzut pe scaunele de domnie douăzeci și patru de bătrâni șezând, îmbrăcați în haine albe, și aveau pe cap cununi de aur". Trebuie să ne amintim întotdeauna versetul șase din capitolul unu al Apocalipsei. "Și ne-a făcut împărați și preoți pentru Dumnezeu și pentru Tatăl Său." Pe cine a făcut împărați și preoți? Pe acești doisprezece apostoli. Și acum întrebarea este: de ce se vorbește aici de douăzeci și patru de tronuri? Douăzeci și patru, fiind un multiplu de doisprezece, de două ori doisprezece, înseamnă același număr, doisprezece? Sau este vorba literalmente de douăzeci și patru de bătrâni? Dacă doisprezece dintre bătrâni sunt cei doisprezece ucenici făcuți apostoli, cine sunt ceilalți doisprezece bătrâni? Și suntem pe cale să înțelegem, iubiți frați, cine sunt, după nume, cine sunt cei douăzeci și patru de bătrâni care se află chiar acum în jurul tronului Tatălui, în Locul Preasfânt, în adevăratul templu. Este un adevăr pe care numai sfinții Lui îl vor cunoaște. Pentru a înțelege acest lucru, ne întoarcem la Apocalipsa 21:12. Apocalipsa 21:12 sună astfel. Spune: "Și eu, Ioan, am văzut cetatea sfântă, noul Ierusalim, coborând din cer, pregătită ca o mireasă împodobită pentru soțul ei, pregătită pentru Dumnezeu." Cine este mireasa? Mireasa sunt cei o sută patruzeci și patru de mii. Mireasa este numită mireasă din cauza cuvintelor din Osea, capitolul 2. Să mergem la Osea, capitolul 2.

Capitolul 2, versetele 19 și 20. Și spune: "Și te voi logodi cu mine pentru totdeauna. Te voi logodi cu Mine în dreptate, în judecată, în milă și în îndurări. Și te voi logodi cu mine în credință și vei cunoaște pe Dumnezeu". Și apoi spune: "Și se va întâmpla în ziua aceea că voi răspunde, voi răspunde cerurilor și ele vor răspunde pământului". Și vorbește aici despre niște simboluri care reprezintă ploaia târzie. El vorbește despre ploaia târzie. Aici vorbește despre căsătoria dintre Isus și biserica Sa, cei o sută patruzeci și patru de mii. Și că, pentru a logodi cu El acest popor, această mireasă,

trebuie să o facă în dreptate, judecată, milă și îndurare. Și în toate aceste săptămâni, Domnul ne-a dat aceste cărți ale profeților mici în care spune: "Ce altceva îți cere Dumnezeu, omule, decât să faci milă și dreptate și să umbli cu umilință cu Dumnezeul tău?". Aici, în îndurări, se referă probabil la umilință. Dreptate, judecată, milă și umilință. Acestea sunt cuvintele care se repetă de fiecare dată când Domnul vorbește despre Efraim sau vorbește despre Iacob, despre fiii adormiți ai lui Iacob, despre Israel. Adică de această parte a Laodiceei care doarme. Ea trebuie să fie trezită pentru a fi logodită cu Domnul. Așadar, revenind la Apocalipsa, găsim, în Apocalipsa douăzeci și unu, găsim că Noul Ierusalim este un simbol, este un nume simbolic. Este un oraș cu adevărat, dar acel oraș ceresc are numele și titlul de logodit cum că s-ar referi ca fiind simbolul celor o sută patruzeci și patru de mii. Această cetate este ca un cub, este egală în înălțime, lungime și lățime. Și toate acestea sunt o sută patruzeci și patru de stadii. Se spune aici, să citim în șaptesprezece: "a măsurat cetatea cu trestia și era de douăsprezece mii de stadii, lungimea, lățimea și înălțimea." Douăsprezece mii pe douăsprezece mii pe douăsprezece mii pe douăsprezece mii și "zidul de o sută patruzeci și patru de coți din măsura unui om, adică măsura îngerului". Aici sunt doar numere simbolice care se referă la cei o sută patruzeci și patru de mii. Am citit în Daniel despre reconstruirea zidului. Și în alte părți, alți profeți vorbesc despre reconstruirea zidului, despre zidirea cetății. Iar aici se vorbește cu adevărat despre lucrarea de trezire și de pregătire a celor o sută patruzeci și patru de mii ca preoți și regi, de pregătire a miresei, de pregătire a ei pentru nunta mielului. Așadar, înțelegem că noul Ierusalim este simbolul celor o sută patruzeci și patru de mii. Și acum ajungem la versetul pe care l-am anunțat mai înainte, de la versetul doisprezece încolo. Și înainte de aceasta, cu încă un argument, versetul unsprezece spune că lumina sa, asemănarea sa, înfățișarea sa era ca o piatră de jasp, limpede ca cristalul, pe care am văzut-o acolo în Apocalipsa patru. Apoi, de la versetul doisprezece înainte, "și avea un zid mare și înalt, și avea douăsprezece porți, iar la porți doisprezece îngeri și numele scris pe ele, pe porți, se pare, care sunt numele celor douăsprezece triburi ale copiilor lui Israel". Așadar, porțile au numele celor douăsprezece triburi ale copiilor lui Israel. La răsărit, trei porți, la nord, trei porți, la sud, trei porți, iar la vest, trei porți. "Și zidul cetății avea douăsprezece temelii și pe ele numele celor doisprezece apostoli ai Mielului". Bine, aici aflăm că există doisprezece apostoli și că există douăsprezece triburi ale copiilor lui Israel. Sunt cele douăsprezece nume ale celor doisprezece fii ai lui Israel. Nu doar fii direcți, literal. Amintiți-vă că în Apocalipsa 7, am văzut că acolo apar fiii lui Iosif. Manase apare sub numele de Iosif, ca să spunem așa. Apar cei doi fii pe care Iacob i-a luat ca fiind ai săi. Acei fii care i s-au născut lui Iosif în Egipt, Iacob, înainte de a muri, i-a luat practic de la Iosif și i-a luat ca fii ai săi. Aceasta a fost o mișcare profetică dată de Domnul, pentru că dintre copiii lui Israel unul avea să cadă. Așadar, aici îi avem pe cei adevărați, pe cei care au ieșit victorioși din caracterele lor rele. Doisprezece apostoli care și-au învins caracterele rele. Și doisprezece fii ai lui Iacob care și-au depășit caracterele rele. Să ne întoarcem acum la capitolul 4 din Apocalipsa. Apocalipsa capitolul patru sună astfel. "Îmbrăcați în veșminte albe și aveau pe cap coroane de aur". Întrebarea este: aceste douăzeci și patru de persoane pe care tocmai le-am numit au avut nevoie de haine albe sau au fost sfinți dintotdeauna? Evident, aveau nevoie de ele pentru că au făcut răutăți teribile, cel

puțin fiii lui Iacob au făcut răutăți teribile, au avut caractere teribile, caractere teribil de înfricoșătoare. Și totuși au învins.

Cei care pot judeca cele douăsprezece seminții ale casei lui Israel trebuie să fie oameni care au ieșit din aceleași păcate, din aceleași înșelăciuni. Așa cum se spune în cartea Evrei, că El poate avea milă de noi și de ispitele noastre, pentru că a trecut prin ele. Astfel, înțelegem de ce Domnul a trebuit să dea această judecată unor oameni răi, dar care au ieșit victorioși. Pentru că în capitolele doi și trei se spune: "celui ce va birui", "celui ce va birui", se spune de șapte ori "celui ce va birui", ei trebuie să învingă. Prin urmare, cei doisprezece care judecă trebuie să fie, de asemenea, biruitori. Întrebarea este dacă cei doisprezece apostoli au fost biruitori? Unii se vor împiedica de faptul că Pavel nu este al doisprezecelea, deoarece Petru a numit pe altul în locul lui. În această privință, Ellen White nu spune absolut nimic, iar Biblia nu menționează niciodată pe cel care a ieșit. Dar Biblia îl menționează pe Pavel și spune mereu că el este apostolul și știm că sunt doisprezece apostoli. Și dacă el este numit apostol peste tot, înțelegem că este adevăratul apostol numit de Domnul, pentru că să ne amintim că cei unsprezece au fost chemați de cine? De Domnul. Domnul este cel care îi numește pe apostoli. Nu omul, nu biserica este cea care îi numește pe apostoli. Domnul este cel care cheamă la apostolie. Așadar, atunci când Pavel a fost chemat de Domnul Isus Însuși pe acel drum spre Damasc, înțelegem că El l-a chemat să ocupe acel loc gol pentru a-i lua locul lui Iuda cel căzut. Sau pentru a lua locul Lui Însuși. Pentru că El a trăit ca om, dar ca un om victorios, ca un om biruitor. Așadar, misterul acestor douăzeci și patru de bătrâni, știm deja, sunt cei douăzeci și patru care au fost victorioși în această lume. Și ei au făcut ceea ce trebuie să facă cei o sută patruzeci și patru de mii. Ei trebuie să-i judece pe cei o sută patruzeci și patru de mii, pentru că au renunțat la tot pentru a-L sluji pe Hristos. Așa că ei pot judeca și pot spune, uitându-se la fiecare în parte, pot spune: acesta nu este în stare să renunțe la bogățiile sale, acesta la stânga, acesta, uite cât de ușor a plecat, cât de ușor a înțeles și și-a părăsit soția rebelă, acesta la dreapta. Acest altul a fost în stare să se despartă de părinții răzvrătiți care i-au persecutat sufletul și s-a separat - la dreapta. Și astfel, mai departe, ei fac această judecată cu propria lor experiență. Nici măcar nu au nevoie de multă înțelepciune pentru a face asta. Domnul i-a pus pur și simplu să compare aceste zece fecioare cu propria lor viață, cu propria lor convertire, cu propria lor consacrare. La asta se face pur și simplu referire aici. Vom merge mai departe și, dacă îmi amintesc alte detalii, o să vă spun despre ele. Atunci, știm, tronul este descris, că au fost fulgere, tunete, voci, nu avem nevoie de aceste indicații acum, nu vom explica acest lucru acum. Și în fața tronului era o mare de sticlă, chiar și aceasta nu o vom explica acum. Vom explica doar ceea ce Domnul ne-a dezvăluit până acum. Nu putem merge înainte și să ne grăbim să dăm interpretări, ci vom interpreta pe măsură ce Domnul ne descoperă adevărul. Apoi se spune, aici se vorbește de patru făpturi vii pline de ochi în față și în spate. Aici este vorba de cei patru serafimi. Acest lucru este foarte ușor de știut despre cine este vorba, toată lumea știe asta. Citiți doar Isaia capitolul 6 versetul 2. Au șase aripi. Deci sunt ființe angelice, sunt serafimi. O să ne oprim puțin pentru că mi-am amintit câteva detalii despre cei 24 de bătrâni. Unii s-ar putea întreba când au fost înviați aceștia, au fost înviați la învierea Domnului Isus Hristos? Acest lucru nu poate fi adevărat pentru

cel puțin doisprezece dintre ei, pentru că în acel moment doisprezece dintre ei nu muriseră. Este vorba despre apostoli, despre ucenici. În momentul morții Domnului Isus Hristos, al învierii Sale, când au înviat atât de mulți profeți din vechime, nu putem ști decât că poate cei doisprezece fii ai lui Israel ar fi putut învia. Poate că ei ar fi putut fi înviați pentru că erau morți, dar ceilalți nu. Nu spunem că acesta a fost cazul. Știm de la Ellen White că aceștia au fost oameni ai lui Dumnezeu din vechime, morți, martiri. Știm că se poate considera martiraj chiar dacă persoana trăiește, dar sufletul său este martirizat în fiecare zi, este ucis cu cuvinte în fiecare zi. Se poate referi și la acest tip de martiraj.

Dar aici avem o problemă: când au înviat din morți cei doisprezece apostoli? Pentru a descifra acest mister, ne vom întoarce din nou la Matei capitolul 19. Ne vom întoarce la Matei capitolul 19, unde se spune așa. "Adevărat vă spun vouă, celor ce M-ați urmat, că atunci când va fi învierea spirituală, Fiul omului va ședea pe tronul slavei Sale". El nu va sta pe tronul slavei Tatălui. Înțelegem că este vorba de o altă perioadă, nu de cea a Locului Sfânt. Este perioada zilei ispășirii, adică a Locului Preasfânt. "El va ședea pe tronul gloriei Sale și voi veți ședea și voi pe douăsprezece tronuri, judecând cele douăsprezece triburi ale lui Israel". Și acum să mergem la cartea Daniel, capitolul 12, pentru a vedea ceva legat de acest lucru care nu fusese înțeles până acum. Daniel capitolul 12 sună astfel. "În vremea aceea se va ridica Mihail, marele prinț care este pentru copiii poporului său". De ce se va ridica el? Pentru că el, în timpul dispensației Locului Sfânt, a fost așezat pe tronul Tatălui. "Se va ridica Mihail, marele prinț care este pentru copiii poporului Său, și va fi un timp de necaz, cum nu a mai fost niciodată de când există popoare până atunci. Dar în vremea aceea poporul Tău va fi izbăvit, și anume toți cei care vor fi găsiți scriși în carte." Să observăm un lucru. Acest capitol, acest verset, a fost interpretat într-o interpretare potrivit căreia este vorba despre învierea specială chiar înainte, cu puțin înainte de venirea lui Hristos, adică după ce încep plăgile, după încheierea harului. Aș vrea să vă spun, iubiți frați, că timpul plăgilor, după încheierea oricărui har, este un timp pe care Domnul îl povestește în puține cuvinte. Timpul de care este cel mai interesat Salvatorul este timpul salvării, timpul în care El poate salva. De aceea, aici se referă aici, eventual, la timpul în care Mihail, adică Iisus, se ridică de pe tronul din Locul Sfânt, de pe tronul Tatălui Său, trece în Locul Preasfânt, adică în anul 1844, și făcând aceasta, ridicându-se Mihail, spune: "În vremea aceea va fi eliberat poporul Tău, toți cei care vor fi găsiți scriși în carte". În vremea aceea se referă la timpul zilei ispășirii. La vremea zilei ispășirii trebuie să învie toți cei drepti, dar și cei care L-au răstignit din cei răi, știm asta. Dar dintre toți acești drepti, Domnul va trezi pe unii de care va avea nevoie pentru lucrarea Sa. De exemplu, pentru a înțelege acest lucru, să ne gândim: când a înviat Moise? Când a fost înviat Moise? A fost înviat Moise în învierea Domnului Isus Hristos? Nu, pentru că Moise apare pe muntele transfigurării împreună cu Ilie. Când a ajuns Ilie în cer? Știm, la vremea lui. Trupul său a fost glorificat, pentru că trupurile neglorificate nu pot intra în cer. El a fost transformat. El apare ca un bătrân, Ilie. Moise apare și el ca un bătrân. Dar întrebarea este: când a fost Moise înviat? Știm foarte bine că acest lucru este povestit în cartea Iuda, înainte de Apocalipsa, unde se spune la început, în versetul 9: "Căci atunci când arhanghelul Mihail s-a luptat cu diavolul, certându-se pentru trupul lui Moise." Ce voia să facă

diavolul? Ce voia să facă cu trupul lui Moise? Evident că avea planuri rele. Și atunci Mihail, adică Domnul Isus Hristos, s-a luptat cu diavolul pentru a-l învia pe Moise. Diavolul s-a opus și a spus: "Acesta îmi aparține. Uite, acesta te-a trădat exact după toată experiența lui, după toate minunile tale, după toate minunile tale, după tot, acesta te-a trădat. Acesta m-a reprezentat pe mine. El este al meu". Dar Domnul Isus Hristos va arăta la pocăința lui finală și îi va spune dușmanului că o cădere de o singură dată nu definește caracterul cuiva, traiectoria cuiva, așa cum s-a întâmplat cu David. Așa că Domnul l-a trezit pe Moise, spunându-i: "Domnul să te mustre, Satana". Spunându-i lui Satana. Și aici vorbește despre ceilalți, despre Laodicea, despre cele cinci fecioare neînțelepte, care nu vor înțelege aceste lucruri. Spun în 10: "Dar acestea blestemă cele ce nu le cunosc. Ele se corup ca niște animale brute. Vai de ele, căci au mers pe calea lui Cain". Cain era din familia creștină, dar ei au mers pe calea lui Cain. Ce s-a întâmplat cu Cain? Cain a fost egocentric și Cain a luat calea pierzaniei. Cain a primit un semn, semnul lui Cain, un semn de dorit, un semn al fiarei. Pentru că a devenit fiul lui Satana. Pentru a lua calea lui Cain, adică pentru a deveni un fiu al lui Satana, pentru a primi semnul lui. Și apoi aici vorbește despre situația tristă a altora. Dar, revenind la învierea lui Moise, știm din Biblie că el a fost înviat. Ceea ce nu spune Iuda este când a fost înviat, dar știm că a fost înainte ca Domnul Isus să vină în pântecul Mariei, să vină pe acest pământ, pentru că Domnul avea nevoie de slujirea lui, avea nevoie de consolarea lui.

Moise și Ilie au venit, au venit în persoane, erau strălucitori pentru că aveau trupuri de glorie, dar au venit pe muntele transfigurării pentru a-l încuraja pe Isus. Vedeți, Domnul Isus a trăit ca un om și avea nevoie de mângâiere, mângâiere pe care a căutat-o printre cei unsprezece ucenici și nu a primit-o. Ei l-au trădat și când avea cea mai mare nevoie de mângâiere în Ghetsimani, acestor trei nu le-a păsat, nu le-a păsat, au adormit de trei ori. Apoi nu a avut parte de mângâiere din partea ucenicilor Săi, dar i-a iertat. Dar Domnul a fost mângâiat și întărit pe calea pe care avea să o ia prin Moise și Ilie. Aceasta înseamnă că ei au îndeplinit un mic rol pe care Domnul li l-a dat. Acesta era rolul lor. Ei nu urmau să fie pe cele douăzeci și patru de tronuri pentru a judeca Laodicea. De ce? Pentru că acest lucru le fusese promis apostolilor. Pentru că Ilie nu putea face asta. Pentru că Ilie a avut o viață sfântă. El s-a sfințit, nu a venit din păcate atât de mari ca acestea pe care ei trebuiau să le înțeleagă, din ispite atât de mari. Deși a fost întuneric în vremea lui, dar, mai degrabă, Ilie este un tip al celui de-al treilea Ilie, ca să zic așa, cel care trezește cele douăsprezece triburi ale casei lui Israel, cel care trezește cele cinci fecioare înțelepte. Ilie, Moise, pot fi tipuri ale celui de-al treilea Ilie, ale celor care s-au străduit să se trezească. Ilie s-a luptat să trezească poporul, Moise s-a luptat să trezească, să conducă, a suferit atât de mult, a făcut totul pentru a-i trezi. Ei sunt tipuri ale celui care trezește, dar pentru cei care sunt treziți, trebuie să fie oameni care au fost în aceeași stare, precum fiii lui Iacob, precum cei doisprezece ucenici. Așadar, revenind la Daniel capitolul 12, înțelegem că acesta este de fapt un timp, când Domnul trezește, înainte de a se trezi, în învierea specială, în timpul plăgilor, poporul Său. Înainte de aceasta, El îi trezește pe cei de a căror slujire are nevoie. Și aceștia sunt cei care vor sta pe cele douăzeci și patru de scaune. Nu știm dacă, într-adevăr, doisprezece dintre ei, El i-a trezit la învierea Sa, acum două mii de ani, dar aici ceea ce spune practic este că, înainte, chiar când începe această

lucrare, când El se va trezi, Mihail, și aici spune exact numele Mihail, pentru ca noi să mergem direct la cartea lui Iuda, și să înțelegem că va fi o înviere, cu acest nume Mihail, El va face o înviere. Și lucrul cel mai sigur este că, la începutul zilei ispășirii, chiar la început, Domnul, când S-a ridicat din locul sfânt ca să treacă în locul preasfânt, i-a înviat pe cei doisprezece apostoli și i-a înviat pe cei doisprezece patriarhi, sau pe cei doisprezece fii ai lui Iacob. Să citim mai departe, se spune: "Mulți dintre cei ce dorm în țărâna pământului se vor trezi, unii pentru viață veșnică, alții pentru rușine și confuzie". Aici se referă în mod clar la a doua înviere specială, la învierea specială de după închiderea harului, unde sunt înviați și oamenii răi, nu doar cei buni. Dar în versetul unu vorbește despre Mihail, care va izbăvi de moarte, se înțelege asta? Aici este vorba de o izbăvire de moarte, de mormânt. El va elibera pe poporul Său, pe cei care au fost scriși în carte. Dar El va elibera la începutul zilei ispășirii, doar pe câțiva, pentru că Dumnezeu nu face nimic fără un scop. Nu că Domnului Îi place ca oamenii să stea în mormânt atât de mult timp, dar Domnul trebuie să facă totul conform planurilor Sale, la momentele pe care le-a stabilit. Așa că tot ceea ce este scris în Biblie trebuie să se împlinească, așa cum este scris. Dacă El a spus că îi va așeza pe cei doisprezece pe douăsprezece tronuri în ziua învierii din Laodicea, a făcut-o. Și aici El a dat câteva detalii. Dacă mergem la sfârșitul capitolului doisprezece, ei bine, nu la sfârșit, vom citi versetul patru, pentru că Daniel, Daniel, este și el un simbol. Și haideți să vedem ce spune în patru. "Tu, așadar, Daniel, închide cuvintele și sigilează cartea până la vremea sfârșitului". Ei bine, spune că se va înmulți cunoașterea. Adică, cartea lui Daniel, despre care am arătat atât de mult că este carte pecetluită, și că atunci când va veni vremea regenerării, adică vremea zilei antitipice a ispășirii, vremea când Laodicea va fi regenerată sau înviată, tocmai atunci se va cunoaște cartea lui Daniel. Și am arătat în Isaia 29 sau 30, că de auzirea cuvintelor cărții sigilate depinde trezirea lor. Căci veți cunoaște adevărul și adevărul vă va face liberi. Eliberați. Acest cuvânt, liber, a fost folosit în cartea lui Isaia pentru a arăta eliberarea de moarte. Haideți să citim asta. Isaia 26 sau 19, să vedem ce spune.

"Morții tăi vor trăi. Cu trupul meu mort vor învia. Treziți-vă și cântați, locuitori ai țărânilor." Observați cuvântul "treziți-vă". Acest lucru ne interesează aici. Faptul că pentru înviere se folosește cuvântul treziți-vă. Acesta se află în Isaia 26:19. Aceasta înseamnă că aici Mihail, în același verset, se ridică, nu doar pentru a trece în Locul Preasfânt, ci și pentru a trezi. Observați că, chiar înainte de a intra în Locul cel sfânt, a făcut o înviere. Și a fost înainte, nu-i așa? Cu câte zile înainte a fost? A fost cu 50 de zile înainte, mai exact. Cu exact 50 de zile înainte, în ziua învierii, a înviat niște bătrâni, să zicem, niște lucrători, colaboratorii Lui, lucrători umani. La fel se va întâmpla și cu intrarea în Locul Preasfânt. Chiar înainte de a intra în Sfânta Sfintelor, povestea trebuie să se repete. Domnul îi trezește pe colaboratorii din vechime, de care are nevoie și în prezent. Cu siguranță că El i-a trezit pe cei 24 chiar înainte de a intra în Sfânta Sfintelor. Să citim acum versetele 9 și 10. Am citit versetul 4. Să citim din nou aceleași cuvinte din versetul 9, unde Daniel, în versetul 8, întreabă: "Doamne, când va fi sfârșitul acestor lucruri?" Și Domnul nu-i răspunde. Sau dacă îi răspunde, îi răspunde într-un limbaj pe care nu-l înțelege. Dar vom vedea că Domnul îi va răspunde într-un alt mod și mai minunat. Să citim versetele 9 și 10. Și continuă: "Și niciunul dintre cei răi nu va

înțelege, dar cei înțelepți vor înțelege". Cei răi și cei înțelepți sunt aici cele cinci fecioare neînțelepte și cele cinci fecioare înțelepte. Cei neevlavioși nu vor înțelege, nu pentru că nu vor încerca să înțeleagă, ci pentru că pur și simplu vor avea o viață neevlavioasă și nu se curăță, nu se purifică, nu se sfințesc și degeaba umblă cu Biblia în mână, ca fariseii din vechime și ca doctorii legii din vechime. Ei nu vor reuși să înțeleagă adevărata interpretare a lui Daniel și a Apocalipsei. Și apoi se spune: "Și vei merge până la sfârșit, te vei odihni și te vei ridica în sorțul tău la sfârșitul zilelor". Aș vrea să întreb: ce înseamnă aceste cuvinte? Vei merge până la sfârșit, te vei odihni și te vei ridica. Este același cuvânt "te vei ridica" ca în versetul unu din capitolul doisprezece. Practic, Domnul spune aici: Daniel, mi-ai pus această întrebare, dar nu poți înțelege acest lucru, deoarece cartea este sigilată până la momentul împlinirii ei. Acum nu este momentul împlinirii, dar vei vedea împlinirea acesteia. Vei merge până la sfârșit, te vei odihni, adică în mormânt, te vei odihni, te vei ridica, vei învia, vei fi înviat, în sorțul tău, la sfârșitul zilelor. Care este sorțul celor care au murit în speranță? Se referă la Canaanul ceresc, nu-i așa? El va învia pentru aceasta, dar probabil că Domnul îi va arăta lui Daniel și împlinirea acestor cuvinte. De asemenea, și lui Ellen White, pentru că Ellen White s-a văzut pe ea însăși împreună cu cei o sută patruzeci și patru de mii. Iar acestor slujitori care au suferit atât de mult și care au scris lucruri atât de dorit de știut, Domnul Isus a spus că mulți oameni mari au dorit să vadă ceea ce vedeți voi și să audă ceea ce auziți voi, și nu au putut. Dar Domnul va da onoare celor care L-au onorat. Ellen White L-a onorat în mijlocul apostaziei. Atunci, probabil, El o va trezi să vadă sfârșitul împlinirii acesteia. Toate acestea se vor întâmpla după sigilarea celor o sută patruzeci și patru de mii, sau chiar odată cu sigilarea. Iar Daniel, probabil că și el a fost trezit pentru a vedea împlinirea profețiilor sale pe care nu le-a înțeles. Să ne întoarcem la Apocalipsa chiar acum. Apocalipsa capitolul patru încă. Se citește astfel. "Prima făptură vie era ca un leu, a doua făptură vie era ca un vițel, a treia făptură vie avea o față de om, a patra făptură vie era ca un vultur care zbura". Am comentat acest lucru. Acestea sunt cele patru faze ale lucrării Domnului Isus Hristos. Am comentat acest verset, nu vom insista asupra lui pentru a nu face această înregistrare lungă, foarte lungă. Deși trebuie să fie lungă. Predicile lui Pavel erau întotdeauna lungi pentru că trebuiau să cultive răbdarea și trebuiau să fie ascultate doar de cei care au răbdare, de cei care trebuie să fie mântuiți. Ceilalți nu vor avea răbdare să asculte aceste teme, cei nelegiuți dintre fecioarele neînțelepte. Versetul opt. "Și cele patru făpturi vii aveau fiecare câte șase aripi". Aici ne dă indiciul din Isaia capitolul șase. Și, de asemenea, un al doilea indiciu, deși nu este necesar, dar o spune. Că ei spuneau "sfânt, sfânt, sfânt zi și noapte". Acest lucru este dezvăluit în Isaia capitolul șase. Pentru ca noi să înțelegem că ceea ce este revelat lui Isaia sunt scene din Locul Preasfânt. "Și când acele făpturi vii au dat slavă și cinste și mulțumire Celui care ședea pe tron, Celui care trăiește în vecii vecilor, cei douăzeci și patru de bătrâni cad înaintea Celui care ședea pe tron și se închină Celui care trăiește în vecii vecilor. Ei își aruncă coroanele înaintea tronului Lui, zicând: "Vrednic ești, Doamne, să primești slava, cinstea și puterea, căci Tu ai creat toate lucrurile și pentru plăcerea Ta sunt și au fost create". Este vorba fie de Creator, fie de Tatăl, fie de Fiul. Am arătat din Daniel că este posibil să fie Tatăl. Și acum, în capitolul cinci, deși în capitol puteți foarte bine să ștergeți titlul, pentru că nu este o întrerupere

aici. Toate aceste cuvinte continuă, toate aceste scene continuă fără nicio întrerupere. Și se spune "și am văzut în mâna dreaptă a celui care ședea pe tron o carte". Să mergem la Isaia douăzeci și nouă cu unsprezece și cu optsprezece. Isaia douăzeci și nouă. Isaia douăzeci și nouă. Zece cu unsprezece și optsprezece, spune așa. Să citim mai întâi de la zece. Deși am comentat acest capitol în alte teme, haideți să menționăm doar câteva cuvinte. Versetul zece. "Căci EU SUNT a întins peste voi duhul unui somn adânc, v-a închis ochii și a acoperit pe profeții voștri și pe văzătorii voștri cei mai de seamă". Despre cine se vorbește aici? În mod evident, Laodiceea. Orbi. Și cu profeți falși care sunt păstorii, spune Ellen White. Și versetul 11. "Și orice viziune va fi pentru voi ca și cuvintele unei cărți sigilate". Adică exact viziunile pe care le-a dat Dumnezeu pentru voi, orbii, vor fi pecetluite. Ele vor fi exact ca în cartea lui Daniel. Aș vrea să vă spun, iubiți frați, că evreilor le este interzis să citească cartea lui Daniel. Ei nici măcar nu-l consideră pe Daniel ca fiind unul dintre profeți. Vă puteți uita pe internet și puteți vedea. Evreii nu îl consideră pe Daniel ca fiind un profet și le este interzis să citească cartea lui Daniel. Pentru că scrie... să vedem unde scrie... Spune mai departe. Ei bine, haideți să mergem puțin înainte pentru a citi un verset. Se spune în versetul patru din Apocalipsa cincii. "Și am plâns mult, pentru că nimeni nu a fost găsit vrednic să deschidă cartea, sau să o citească, sau chiar să se uite în ea." Cine sunt aceștia care nici măcar nu vor să se uite la carte? Evreii. Iar evreii, în sens spiritual, este Laodiceea. Ei sunt fecioarele neînțelepte. Ele nici măcar nu citesc Daniel sau Apocalipsa. Celor cincii fecioare neînțelepte, poate că nu li se citesc decât pasajele de dragoste din Biblie pentru a înțelege, a se convinge și a se minți că sunt creștini. Dar aici se spune că nimeni nu a fost vrednic să deschidă cartea, nici să o citească, nici să se uite la ea. Aceasta înseamnă pentru o perioadă lungă de timp. Scrie aici pentru mult timp. Pentru mult timp nu va fi nimeni care să poată, nu să o citească, pentru că poate fi citită de mulți, dar înțeleasă. Cartea lui Daniel, timp de sute de ani, până la venirea Domnului Isus Hristos, a rămas o carte uitată. Evreii nu voiau să o deschidă în sinagogi. Le-ar fi fost interzis. Iar când a venit Domnul, El a fost singurul care a îndrăznit să încalce această lege talmudică a lor și să vorbească despre profetul Daniel, în Matei 24. Apoi, aici, în Isaia 29, spune: "Și orice viziune va fi pentru voi precum cuvintele unei cărți sigilate, pe care, dacă o vor da celui ce știe să citească și-i vor spune: Citește acum, va zice: Nu pot, pentru că este sigilată". Nu vom citi tot, mergem la versetul 18 și spune: "Și în vremea aceea", observați cuvintele, în vremea aceea, se referă la vremea învierii sau a regenerării, spune: "și în vremea aceea surzii vor auzi cuvintele cărții". În același capitol vorbește despre carte, iar mai devreme, cu câteva versete mai devreme, a vorbit despre cartea sigilată. Aceasta este cartea lui Daniel. "În vremea aceea, surzii vor auzi cuvintele cărții sigilate și ochii orbilor vor vedea în mijlocul întunericului. Atunci cei blânzi își vor spori bucuria în Domnul, în EU SUNT, și cei săraci dintre oameni se vor bucura în Sfântul lui Israel. Căci cei violenți vor fi nimiciti și cei batjocoritori vor fi mistuiți. Toți cei care se ridică la nelegiuire vor fi stârpiți." Și vreau să vă spun: ce s-a întâmplat în ziua ispășirii cu cei care încă mai aveau păcate îndrăgite? Biblia spune că au fost tăiați, au fost tăiați, au fost separați de Israel. Exact aceasta, aceasta este lucrarea celor 24 de bătrâni. Acest capitol din Isaia 29 se încheie cu versetul 24, unde se spune: "Și cei cu mintea închisă" Cine sunt cei cu mintea închisă?

De data aceasta, cele cinci fecioare înțelepte. Sunt cele înțelepte, pentru că se spune: "Și cei cu mintea închisă vor învăța înțelegerea, iar cei cârtitori vor învăța doctrina". Vedem aici transformarea pe care o vor suferi cele cinci fecioare înțelepte. Și cum vor fi înviați? Pentru că au citit, au auzit interpretarea corectă a cărții sigilate a lui Daniel. Și a Apocalipsei, pentru că este o singură carte. Deci ne întoarcem la capitolul 5 din Apocalipsa și citim de la versetul 1. "Și am văzut în mâna dreaptă a celui care ședea pe tron o carte scrisă pe dinăuntru și pe dinapoi, sigilată cu șapte sigilii". Este o carte sigilată cu șapte sigilii. Nu știu dacă există până acum vreo interpretare în care să se spună că această carte sigilată era cartea lui Daniel. Dar această carte este cartea lui Daniel și este sigilată cu șapte sigilii pentru că în această carte a lui Daniel, și nu în întreaga carte a lui Daniel, se referă la ultimele capitole în care sunt descrise cele șapte trâmbițe și cele șapte plăgi finale. Aceasta conține cartea sigilată. Sigiliile, sunt cele șapte sigilii, pe măsură ce se deschid sigiliile, pe măsură ce se dă interpretarea corectă, pe măsură ce se predică vestea cea bună de pe munte, așa cum am citit, adevărata interpretare a cărții sigilate, pe măsură ce se face acest lucru, Domnul rupe sigiliile, adică cartea se deschide din ce în ce mai mult și mai mult spre înțelegerea noastră. Cel de-al treilea Ilie dezvăluie, publică acest lucru celor surzi și orbi și în acest moment cei douăzeci și patru de bătrâni analizează pe fiecare în parte și văd dacă primind lumina s-au trezit sau nu s-au trezit. Apoi trebuie să-i recunoască pe cei care au făcut ceea ce au făcut ei, adică cei care la cuvintele de mustrare s-au pocăit. De exemplu, cei doisprezece fii ai lui Iacob, la cuvintele de mustrare ale lui Iosif, care în sens spiritual este Isus, la cuvintele de mustrare s-au pocăit. "Și am văzut un înger puternic care zicea cu voce tare: Cine este vrednic să deschidă cartea și să desfacă sigiliile ei? Și nimeni din ceruri, nici de pe pământ, nici de sub pământ, nu putea să deschidă cartea, nici să se uite la ea". Observați că nici măcar îngerii nu au putut deschide această carte. Nici măcar Tatăl, pentru că Tatăl a scris-o, desigur, dar Tatăl nu joacă niciun rol în această poveste, în această chestiune, pentru că Tatăl este cel acuzat. Tatăl a dat toată judecata Fiului, iar Fiul o dă cui vrea, spune. Fiul a dat-o celor douăzeci și patru de bătrâni pentru a juca un mic rol. Vom vedea mai departe că ei au rugăciuni în mâini, sunt îmbrăcați în veșminte preoțești, deci au un rol preoțesc. Ei sunt colaboratori sau asistenți, dacă vreți, asistenți ai marelui preot Hristos Isus. Așadar, pentru mult timp au răsunit cuvintele: Cine este vrednic să deschidă cartea și să desfacă sigiliile ei? Și nimeni, timp de multe sute de ani și mii de ani, nu a fost găsit pentru a deschide cartea. Nici dintre oameni, nici dintre îngeri. Și se spune că Ioan a plâns mult, pentru că nimeni nu a fost găsit vrednic să deschidă cartea, nici să o citească, nici să se uite la ea. În versetul patru din Apocalipsa cinci, cuvântul tradus prin "a se uita în ea", din textul "să deschidă cartea, nici să o citească, nici să se uite în ea", cuvântul "a se uita în ea" în original înseamnă a discerne. Înseamnă a discerne și înseamnă a vedea cu ochii minții, adică a înțelege, a pricepe, a discerne, a înțelege. Și mai este un cuvânt în original care nu este tradus aici, aici din păcate cel puțin în această traducere nu este, dar există în original, există în limba engleză, spune "el însuși". "Nici să o înțeleagă el însuși". De ce "el însuși"? Pentru că mulți, de-a lungul secolelor, au studiat profețiile prin ochii altora. Ei nu au ieșit din tradiții. Cel care a ieșit din tradiții a fost Domnul Iisus Hristos și profeții Lui, oamenii Lui, care trebuiau să arate tot timpul erorile și tradițiile. "Atunci am

plâns mult, pentru că nimeni nu a fost găsit vrednic să deschidă cartea, sau să se uite în ea, sau să o discearnă, sau să o înțeleagă el însuși". Să observăm aici și cuvântul "vrednic". Pentru a putea deschide această carte nu este nevoie de putere și nici nu este necesar să fii inteligent. Îngerii îi întrec pe oameni și ei l-au întrecut pe Adam. Ellen White spune că Adam abia în timp, crescând, avea să devină egal cu îngerii. Nu că Domnul caută oameni intelectuali, oameni educați, teologi, pentru a putea înțelege acest lucru. Deci nu trebuie să căutați interpretarea printre multele interpretări publicate, printre DVD-urile scumpe cu interpretări false ale lui Daniel și ale Apocalipsei. Aici este vorba de o vrednicie. Și această vrednicie este dată Tatălui, este dată celui care este așezat, despre care am spus că este Tatăl. Aici, în versetul 11, chiar nu știm 100% dacă este vorba de Tatăl. Se spune: "Vrednic ești, Doamne, să primești slava, cinstea și puterea, căci Tu ai creat toate lucrurile și pentru plăcerea Ta sunt și au fost create". Probabil că este Tatăl, dar chiar cuvintele care sunt spuse despre șezut "cel care trăiește în veci", Domnul Iisus Hristos le spune când începe să vorbească cu Ioan pe insula Patmos, aici în 1, cu versetul 18. Spune, din 17, spune că Ioan l-a văzut. El spune "și când l-am văzut, am căzut la picioarele Lui ca mort, iar El și-a pus mâna dreaptă peste mine, zicându-mi: Nu te teme, Eu sunt cel dintâi și cel de pe urmă". Și observați acum cuvintele. "Și cel ce trăiesc, am fost mort, și iată-mă viu în vecii vecilor". Sunt aceleași cuvinte care au fost rostite aici despre Tatăl. Este clar că amândoi, Duhul Sfânt, trăiesc în vecii vecilor. Aceasta este adevărat. Dar sunt aceleași cuvinte, așa că, în timp, Domnul ne va dezvălui. Deocamdată, considerăm că aici este Tatăl, exact ca în Daniel 7, cel care a primit, iar acum vom vedea cum este prezentat Fiul, cum este prezentat Domnul Iisus în fața Tatălui. Să citim în Apocalipsa 5 și mai departe. "Și unul dintre bătrâni îmi zice: "Nu plânge, iată leul din seminția lui Iuda, rădăcina lui David, care a biruit să deschidă cartea și să dezlege cele șapte sigilii ale ei."

"M-am uitat, și iată că în mijlocul tronului..." Adică, nu în mijlocul tronului, ci în mijlocul celor care erau acolo. În mijlocul tronului și în mijlocul celor patru făpturi vii și în mijlocul bătrânilor. Cu alte cuvinte, acelea formau ca un cerc, iar în mijlocul lor stătea un miel în picioare. Observați cuvintele "în picioare". Nu era așezat, ci în picioare, ca unul care fusese înjunghiat. "Care avea șapte coarne și șapte ochi, care sunt cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu trimise în tot pământul". Și aici ni se dau aceste detalii pentru a înțelege că mielul este același cu cel din capitolul 1, ultimul verset în care se vorbește despre faptul că el este cel care are în mână cele șapte stele, cele șapte sfeșnice, iar apoi în 1, cu 4, că în fața tronului său sunt cele șapte duhuri. "Cele șapte duhuri care sunt înaintea tronului său". Observați că aici se vorbește despre tronul care pare a fi al Fiului. Aceasta este singura dovadă pe care o avem în acest moment. Dar nu acesta este subiectul de astăzi. Haideți să încheiem acest capitol. Apoi, unul dintre bătrâni îi spune: "Nu plânge". Nu știm care dintre bătrâni, care dintre toți cei 24 de bătrâni a primit onoarea, privilegiul de a-i spune lui Ioan "Nu plânge". Dar trebuie să fi fost unul dintre ei. Nu m-aș mira să fi fost oricine, nici măcar Ioan însuși. Și unul dintre bătrâni mi-a spus: "Nu plânge, iată leul din seminția lui Iuda, rădăcina lui David, care a biruit ca să deschidă cartea". Care este demnitatea de a putea deschide cartea? A birui, se spune aici. A birui... Ar fi putut cei 144.000 să deschidă cartea? Nu, pentru că ei nu sunt în cer și nu au biruit încă. Cine ar fi putut deschide? Cei 24 de

bătrâni ar fi putut deschide cartea? Nu, pentru că ei nu au biruit în felul în care a biruit Hristos. Ei au biruit cu ajutorul Lui. Ei au biruit într-un alt mod și ei au păcătuit. Aici se vorbește despre o victorie completă. Dar, în același timp, poate fi înțeleasă și ca o posibilă extindere a sensului, pentru că Domnul Isus S-a recunoscut întotdeauna în slujitorii Săi. Când mi-ai făcut un lucru, acel lucru, când ai făcut acest lucru unuia dintre acești neînsemnați, sau nu neînsemnați, umili frați ai mei, mi l-ai făcut mie. El S-a identificat întotdeauna cu poporul Său. Am arătat-o în Daniel 7, unde se spune că Isus primește împărăția și puterea. Și apoi se spune că împărăția și puterea sunt date sfinților Celui Preaînalt. Înțelegem că Domnul Isus este un simbol și pentru cei 144.000. Ei trebuie să ajungă ca El, în caracter. Și dacă se spune aici că Domnul Isus nu a deschis această carte timp de atâtea sute de ani și atât de mult timp, și ar fi putut să o deschidă, nu a deschis-o atât de mult timp și a deschis-o chiar în momentul în care cele cinci fecioare înțelepte trebuie trezite. Aceasta înseamnă că cei care înțeleg cartea pe care Isus o deschide în ceruri sunt cei 144.000. Domnul rupe sigiliile acestei cărți, dar poporul său, adică al treilea Ilie, înțelege tot mai mult și mai mult și mai mult din această carte și o publică. Și atunci și ceilalți sunt iluminați și ei și înțeleg și ceilalți. Dar mai întâi de toate, al treilea Ilie înțelege cartea. Deci aici vorbim de o lucrare care este simultană în cer și pe pământ. Exact așa cum am citit din primul verset. În loc de "după aceste lucruri", "în același timp cu aceste lucruri". Și aici, printre cele șapte biserici, se vorbește despre una care se numește Filadelfia. Care poate avea una, două, trei, câteva persoane sau mai multe persoane. Dar chiar dacă are o singură persoană, așa cum a fost Noe la vremea lui, aceea este biserica lui Dumnezeu. În această stare a Filadelfiei nu știm câți sunt, dar cel de-al treilea Ilie este cu siguranță aici. Căci profeții au fost mereu trei. Și au primit cuvinte pentru a conduce poporul, pentru a se trezi. Deci Domnul, leul din tribul lui Iuda, și se spune leul din tribul lui Iuda ca să înțelegem că Domnul Isus a fost din tribul lui Iuda. Și Domnul Isus când a fost pe pământ a jucat rolul celui de-al treilea Ilie. Nu numai Ioan Botezătorul. Ioan Botezătorul a murit, dar rolul lui a fost continuat de Domnul Isus Hristos. Același mesaj, aceeași predică, aceleași cuvinte pe care le-a rostit Ioan au fost rostite de Domnul Isus Hristos. "Pocăiți-vă și credeți în Evanghelie". Așadar, leul din seminția lui Iuda, tot în sens spiritual sunt profeții, este și cel de-al treilea Ilie. Iar Domnul rupe sigiliile și spune aici: "A biruit să deschidă cartea, să dezlege cele șapte sigilii ale ei". Dacă sunt șapte înseamnă că Domnul însuși a sigilat-o într-un mod divin care nu poate fi înțeles. Indiferent de cât de mult studiu avem, de ce minte avem, această carte a fost sigilată de Dumnezeu.

Numărul șapte este numărul lui Dumnezeu, numărul totalității unei lucrări complete. Este total sigilată, deoarece numai în momentul împlinirii sale va fi înțeleasă. Și nu de oricine, ci de cei care vor birui și pe măsură ce vor birui. Adică vor începe, dacă vor începe să înțeleagă cuvintele cărții sigilate, tot mai mult le va fi dat. Domnul a spus, o altă profeție care este pentru acest timp, în care a spus că celui ce are i se va da mai mult, iar celui ce nu are i se va lua chiar și ceea ce are. Aceasta este înțelepciunea. Fecioarele înțelepte, pentru că au avut la începutul experienței lor un pic de ulei, au adunat fiecare o mică rezervă. Apoi, mai târziu, când vor fi trezite sau înviate, pentru că au, se vor împlini cuvintele Domnului. Celui care are, i se va da mai mult. Numai celui care are ulei. Aceste fecioare, pentru că vor apela la aceea prima lor dragoste.

Ele se vor întoarce la prima lor dragoste. Se vor întoarce în acele vremuri cu mintea lor. Se vor uita la ceea ce erau caracterele lor, la mintea lor, la cum erau când erau copii, adică nevinovați. Dorind adevărul pur și fără prejudecăți. Și se vor întoarce la acea primă stare pentru a nu pierde coroana. Datorită aceluia ulei. Pentru că celelalte cinci fecioare neînțelepte nu au ulei, nu au prima iubire la care să se întoarcă. Ele nu au avut o primă dragoste. Nu au adunat ulei. Așadar, versetul șase mai departe spune: "Și m-am uitat și iată că în mijlocul tronului și al celor patru făpturi vii și în mijlocul bătrânilor era un miel în picioare". De ce în picioare? Să mergem la Daniel, capitolul șapte. Spune aici, versetul treisprezece: "Și am văzut în viziunea de noapte și, iată, Fiul Omului a venit cu norii cerului. El a venit la Cel Bătrân de zile. L-au adus înaintea lui. Nu se spune aici că Fiul Omului era așezat. El stătea în picioare. Fiul omului venea cu norii cerului. L-au făcut să ajungă în fața lui în picioare. Lucrarea Domnului în Locul Preasfânt este în picioare. Până când va primi cele trei lucruri despre care se spune aici în Daniel șapte. Până când va primi stăpânirea, slava și împărăția. Împărăția. Adică, cei o sută patruzeci și patru de mii. Un rege nu poate să domnească fără să aibă un teritoriu, fără să aibă o coroană, fără să aibă niște sfătuitori, niște prinți, niște consilieri care să domnească, un guvern, să zicem. Nici măcar Dumnezeu nu domnește fără un guvern. Așadar, Domnul va primi acum tot ceea ce are nevoie pentru a domni pe propriul tron. Și pentru a domni pe propriul tron, El are nevoie de o mireasă, are nevoie de biruitori. Și se spune aici, în Apocalipsa 5 și mai departe. De la versetul șapte. "Și a venit și a luat cartea din mâna dreaptă a celui care ședea pe tron. Și după ce a luat cartea, cele patru făpturi vii și cei douăzeci și patru de bătrâni s-au închinat înaintea Mielului." Când s-au închinat? De ce nu s-au închinat înainte, când a fost adus înaintea lui? De ce nu s-au închinat înaintea lui? Pentru că această plecăciune în fața lui, exact în acest moment, este pentru că el începe să primească împărăția. El începe să domnească, să spunem, în acest fel. El începe să domnească ca un rege. Și primește închinare. Și vom vedea aici, în versetul opt, încă ceva. Se spune că cei douăzeci și patru de bătrâni au fiecare harpe și potire de aur pline cu tămâie. Aici se spune de arome, dar în original este vorba de tămâie. Ele sunt pline cu tămâie, care este rugăciunile sfinților. Aici se explică acest lucru. Deci acești douăzeci și patru sunt preoți. Și cum adică aceștia au harpe? Să mergem la Apocalipsa paisprezece. Și aici scrie, în versetul doi. Este vorba despre cei o sută patruzeci și patru de mii cu mielul, același miel care stă pe muntele Sionului. Este același miel. Este același simbol. Pentru ca noi să punem în legătură capitolul cinci cu capitolul paisprezece. Pentru a ști că evenimentele din capitolul cinci de aici au legătură cu capitolul paisprezece. Și se spune aici că cei o sută patruzeci și patru de mii au fost deja sigilați aici. Aici arată sfârșitul acestei lucrări. Și spune aici așa. "Și am auzit din cer o voce ca vocea unor ape multe și ca vocea unui tunet mare". Aceasta este vocea lui Dumnezeu. Sunt multe versete în care se spune că este ca o voce de ape multe, chiar și în Vechiul Testament. Și continuă să spună. "Și am auzit un glas de harpiști, de harpiști, care cântau cu harpele lor. Și cântau ca și cum ar fi cântat o cântare nouă înaintea tronului și înaintea celor patru făpturi vii și a bătrânilor. Și nimeni nu putea să învețe cântecul decât cei o sută patruzeci și patru de mii care au fost răscumparați de pe pământ." Să remarcăm un lucru. Acestea sunt harpe care sunt ținute de cei douăzeci și patru de bătrâni. De ce sunt ținute de cei douăzeci și

patru de bătrâni? Pentru că ei au victoria.

Ei au victoria. Ei au harpele. Ei sunt aici pentru a se ruga. Ei sunt aici așa cum Avraam, la un moment dat, în trecut, a stat în fața Domnului Isus Hristos și a îngerilor Săi. Se roagă și mijlocesc pentru ca Lot să fie salvat. Pentru ca și el să învețe cântecul victoriei. Să ne amintim de Moise când a mijlocit. Și există un cântec al lui Moise. Să ne amintim și de alții care au mijlocit pentru aceștia. Și spune aici că au cântat o cântare nouă înaintea tronului. Se pare că nu se spune aici că au cântat cei o sută patruzeci și patru de mii. Spune pur și simplu că Ioan a auzit un glas de harpiști care cântau cu harpele lor. Pentru că se spune că din ceruri venea vocea lui Dumnezeu. Și am auzit din cer un glas de harpiști care cântau cu harpele lor. Și cântau ca și cum ar fi cântat o cântare nouă înaintea tronului. Cine a cântat cântarea nouă? Cei douăzeci și patru de bătrâni. Ei au harpele aici. Ei au biruit. Este simbolic. Este vorba despre ei ajutându-i pe cei o sută patruzeci și patru de mii să învețe cântecul cel nou. Să învețe. Pentru că se spune în Apocalipsa cinci și nouă că acești douăzeci și patru de bătrâni au cântat o cântare nouă, spunând: "Tu ești vrednic să iei cartea și să-i deschizi sigiliile, pentru că ai fost jertfit. Și ne-ai răscumpărat pentru Dumnezeu prin sângele Tău din orice seminție și limbă și popor și națiune". Observați că cei douăzeci și patru de bătrâni cântă practic aceeași cântare pe care o vor cânta cei o sută patruzeci și patru de mii. Pentru că cei douăzeci și patru de bătrâni nu pot fi din fiecare trib, limbă, popor și națiune. Dar cei o sută patruzeci și patru de mii pot. Deci ei sunt reprezentanți care au venit înainte în ceruri, glorificați, pentru a juca rolul de colaboratori, de preoți, de preoți asistenți, ca să spunem așa. Și pentru a ajuta, pentru a mijloci înaintea lui Dumnezeu pentru cei o sută patruzeci și patru de mii aici pe pământ. Pentru ca și ei să poată învăța cântecul. Și aici se spune: "Și nimeni nu putea învăța cântecul, în afară de cei o sută patruzeci și patru de mii, care au fost răscumpărați de pe pământ". Observați că aici, în paisprezece, practic vorbește în câteva versete despre întreaga lor traiectorie de biruință până când au fost sigilați. Vorbește despre faptul că au avut o perioadă de învățare, de ucenicie, de învățare a cântecului celor o sută patruzeci și patru de mii. "Aceștia sunt cei care cu femeile nu s-au pângărit pentru că sunt fecioare. Aceștia sunt cei care Îl urmează pe Miel oriunde merge El. Aceștia au fost răscumpărați dintre oameni ca primii roade pentru Dumnezeu. Și în gura lor nu s-a găsit minciună, pentru că ei sunt nepătați înaintea tronului lui Dumnezeu." Aceasta este cântarea. Cântecul este caracterul lui Hristos. Acesta este cântecul pe care nimeni nu-l poate învăța. Nu poate fi învățat pentru că în spiritul răutății nimeni nu poate deveni asemenea lui Hristos. Dar cei o sută patruzeci și patru de mii pot la fel de bine ca și acești douăzeci și patru de mii. Acești douăzeci și patru au devenit asemenea lui Hristos. Ei au ieșit victorioși la vremea lor. După lupte mai mult sau mai puțin mari în viața lor, dar au ajuns. Aveau harpele victoriei și cunoșteau cântecul. Dar aici, întorcându-ne la Apocalipsa cinci și nouă, se spune că mai întâi bătrânii au început să cânte cântecul. Și ca să știți, pentru că m-am uitat la el în original, când vine vorba de cântatul harpei sau de cântatul la harpă, de cântatul acestui cântec la harpă, în original nu este vorba de muzică instrumentală. Nu este vorba doar de a cânta la harpă, ci de a cânta cu cuvinte însoțite de harpă. Este o predică. Este o predicare probabil a cuvintelor din cartea sigilată. Este o predicare a caracterului lui Isus Hristos. Așa cum a fost în 1888, de exemplu, Ellen White a spus:

Hristos a fost predicat și El răstignit. S-a predicat iertarea, așa cum Hristos vrea să o dea. Nu iertarea laodiceană, ci iertarea totală. Așa cum aceștia au devenit complet iertați. Așa cum se spune în Daniel 12, curățit, albit și purificat sunt trei etape ale iertării lui Dumnezeu. Curățirea, albirea și purificarea. Cei 24 de bătrâni au cântat o cântare nouă. Iar în Apocalipsa 14, acest sunet s-a auzit din cer. Iar cei 144.000 l-au învățat și ei. Și au biruit. "Și tu ne-ai răscumpărat pentru Dumnezeu prin sângele tău, din orice seminție, limbă și popor. Tu ne-ai răscumpărat". Ei s-au pus în locul celor 144.000 care erau pe pământ. La fel ca Daniel, să vedem, să citim cuvântul și să ne edificăm. În Daniel, Daniel capitolul 9. Daniel capitolul 9 este o rugăciune pe care Daniel a făcut-o pentru înviere, să zicem, pentru iertarea acelor oameni care au păcătuit. Și el spune: "Noi am păcătuit". El spune: "Și m-am rugat Domnului Dumnezeului meu", versetul 4. "Și am mărturisit și am zis: Doamne Dumnezeule, Dumnezeul cel mare, vrednic de temut, care păzești legământul și mila cu cei ce-L iubesc și păzesc poruncile Lui. Noi am păcătuit, am făcut nelegiuire, ne-am purtat cu răutate, am fost răzvrățiți și ne-am abătut de la poruncile Tale și de la judecățile Tale". Și așa mai departe.

Iar la sfârșit, în versetul 19, 18-19, se spune. "Pleacă-Ți urechea, Dumnezeul meu, și ascultă, deschide-Ți ochii și privește pustirile noastre". Pentru că cele 12 triburi, cei 144 de mii, pentru a deveni 144 de mii, cele 5 fecioare înțelepte vor trece prin suferințe. Așa cum am arătat în Mica, versetul 9, unde se spune: "Voi suferi mânia lui Dumnezeu". Adică, nu este vorba de mânie, ci de indignare. "Indignarea lui Eu Sunt voi îndura, pentru că am păcătuit împotriva Lui, până când El va judeca cauza mea și va pronunța judecata mea. El mă va scoate la lumină, voi vedea dreptatea Lui". Adică, ei presupun că suferința pe care o vor avea este din cauza propriilor lor păcate. Și le suferă până când Domnul le ia. Și aici se spune, în versetul 19: "Ascultă, Doamne, Doamne, iartă, dă ascultare, Doamne, și fă, nu întârzia, pentru numele Tău". "O, Dumnezeul meu, căci numele Tău este chemat peste cetatea Ta și peste poporul Tău". Și spune că, mărturisind aceste păcate ale poporului, el care nu păcătuse, Daniel nu păcătuse, mărturisind păcatul poporului său și rugându-se pentru el, spune că este trimis Gabriel, Gabriel, cel mai important înger din ceruri. Ca să-l facă să înțeleagă, să-i dea înțelepciune și pricepere. Aici spune, să-i dea înțelepciune și înțelegere. Cine are nevoie de înțelepciune și înțelegere? Cele cinci fecioare înțelepte. Ele au nevoie de înțelepciune și de înțelegere pentru a înțelege cartea sigilată, cuvintele din cartea sigilată. Și aici este trimis Gabriel, "la începutul rugămintilor tale a ieșit cuvântul". Și vom înțelege că acești mulți, că acești mulți care vor fi treziți și vor primi înțelepciune, vor fi înviați, acești mulți trebuie să se roage și ei. În necazul lor, ei trebuie să se roage. Pentru cei care nu au citit sau nu au înțeles cartea lui Iona în acest fel, citiți cartea lui Iona. Și veți vedea acolo un, citez, profet al Domnului care este răzvrătit. Pentru că acest popor adventist a fost chemat să fie un popor de preoți, nu de oameni de afaceri în această lume. Nu de oameni care să se sprijine pe brațul Egiptului, pe economia acestei lumi. A fost chemat să fie un popor de preoți care sunt susținuți doar de Isus Hristos și de puterea Lui. Să poată avea la dispoziție tot timpul liber pentru a lucra pentru salvarea altora. Dar acest popor a devenit un popor de oameni de afaceri. Un popor care caută confortul, banii și care s-a amestecat cu lumea. Și și-au dat copiii pe altarele lui Baal pentru a primi învățăturile Babilonului.

Deci, vor avea acești oameni un remediu? Ei bine, Domnul spune că da, dar unii vor trebui să-și piardă copiii, unii vor trebui să se despartă de soțiile lor, unii de părinții lor, unii de frații lor, unii de prietenii lor, unii vor trebui să-și piardă bunurile, tot ceea ce au dobândit pentru a trăi mai confortabil. Pentru că vor trebui să se întoarcă la prima lor dragoste. Vor trebui să își amintească faptul că Domnul i-a chemat să nu fie ca lumea, ci să fie diferiți. Să trăiască prin credință. Cei dreپți vor trăi sau vor supraviețui prin credință, așa cum a făcut Isus Hristos, așa cum a făcut Ioan Botezătorul. Unde scrie că Ioan Botezătorul a avut vreo afacere sau a făcut nu știu ce slujbe pentru a-și câștiga hrana? Unde scrie asta? Domnul a spus: "Vrednic este lucrătorul de plata lui". Lucrătorul spiritual. "Vrednic este cel ce-mi slujește și este lucrător al meu, ca să-și primească plata". Și Domnul îi va susține în mod miraculos pe aceștia. Dar acest lucru cele cinci fecioare neînțelepte nu-l vor putea suporta sau îndura. Și nici cele cinci fecioare înțelepte nu vor putea suporta până când va veni acest timp, când vor înțelege cuvintele cărții sigilate. Să vedem acum, pentru a înțelege acest lucru, revenind la capitolul 5 din Apocalipsa, care vorbește despre faptul că ele trebuie să fie înviate. Și că în acest proces este un timp de suferință. Nu este ca și cum ei aud un subiect și îl înțeleg dintr-o dată și se trezesc. Nu va fi așa, iubii frați. Vom citi asta în niște psalmi pe care îi vom numi, unde există chiar cuvântul "înviere". Acest cuvânt care a fost tradus prin "regenerare". Bine, înviere sau regenerare? Vom deschide Bibliile noastre la o serie de psalmi, dar o vom face pentru a înțelege că există același cuvânt în toate aceste locuri. Este același cuvânt folosit în Psalmul 119. O să începem cu Psalmul 119, prima dată cu 17. Psalmul 119, iubii frați, este psalmul celor 144.000. Sigur, unul dintre psalmi, dar acesta, într-un mod special, este Psalmul victoriei lor. De aceea este atât de lung. De aceea pare un psalm fără sfârșit. Pentru că așa a fost procesul trezirii sale și așa va fi noul său caracter. Nesfârșit. Aici se spune, în versetele 17, 25, 40, se spune: "Fă bine robului Tău, ca să trăiască și să țină cuvântul Tău". Aici este vorba despre unii care se roagă ca să fie înviați practic din starea lor. Psalmul 119:17. Acel cuvânt care este tradus "trăiască" este același cuvânt care va fi tradus în moduri diferite, dar în original este același. Și înseamnă "a reveni la viață", "a fi înviat" sau "înviat spiritual". Este o înviere spirituală. Pentru a trăi și a păstra cuvântul său, pentru a respecta poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus, așa cum spune Apocalipsa, este nevoie de o înviere, de o resurrecție. Să citim versetul 25. Spune: "Sufletul meu se lipește de țărână. Învie-mă după cuvântul Tău". "Învie" este același cuvânt în original. Și ce spune aici? Ce s-a întâmplat? Ce s-a întâmplat cu aceste fecioare? S-a lipit de țărână. Ce înseamnă "s-a lipit de țărână"? Vorbește despre o moarte. Vorbește de o suferință. Își dau seama că au fost moarte din punct de vedere spiritual. Versetul 40 spune: "Iată, am tânjit după poruncile Tale. Înviorează-mă în dreptatea Ta". Cu alte cuvinte, aceștia ce se trezesc, pe măsură ce se trezesc și își cer iertare pentru păcatele lor, ei înțeleg că trezirea lor trebuie să fie completă. Și pentru a se trezi complet, ei trebuie să tânjească după poruncile lui Dumnezeu. Este unul dintre lucrurile pe care toți trebuie să le facă. Toată lumea va trebui să facă același lucru. Haideți să citim versetele 50 și 88. Se spune: "Aceasta este mângâierea mea în necazul meu". Aici este și mai clar că trec printr-o suferință. Așa cum spune Mica, capitolul 7. Și continuă: "Căci cuvântul Tău m-a înviat". Cine le va învia pe cele cinci fecioare înțelepte? Așa cum scrie în Ezechiel 37. Cuvintele rostite de profet.

Cuvintele celui de-al treilea Ilie. Cuvintele celui de-al treilea Ilie au putere de înviere. Pentru că ele vin de la Domnul. Și sunt cuvintele care se aud în Matei 25 și care se numesc "Strigătul de la miezul nopții". Sunt cuvinte care nu vin dintre cele cinci fecioare sau dintre cele zece fecioare. Ci ele vin de la o altă persoană sau persoane care sunt al treilea Ilie. Apoi, în versetul 88 se spune: "Învie-mă după îndurarea Ta, și voi păzi mărturiile gurii Tale". Voi păzi? Se referă la viitor. Ei nu au ținut. Ei nu au ținut. Dar voi păstra dacă mă vei învia, dacă mă vei învia. Să citim versetele 93, 107, 116. 93 spune: "Nu voi mai uita niciodată poruncile Tale, căci prin ele m-ai înviat". Versetul 107. "Sunt foarte chinuit, O, EU SUNT. Dă-mi viață după cuvântul Tău". Aici aproape că auzim aceleași cuvinte ale lui Iona care stătea la un pas de moarte în pântecul peștelui. Rugându-se pentru viața lui și realizând că a fost răzvrătit. Sunt foarte chinuit. Vor trece printr-un timp de necaz, de suferință aceștia. Așa cum citim aici, în Daniel capitolul 12, când Mihail se va ridica, va fi un timp de necaz. Dar primul necaz va fi necazul Laodiceei, necazul celor cinci fecioare înțelepte. Dându-și seama de starea lor teribilă de oase moarte și uscate, spune Ezechiel. Să citim 116. 116 spune: "Susține-mă după cuvântul Tău și voi trăi. Nu mă face de rușine în speranța mea. Susține-mă după cuvântul Tău". Vorbește chiar de o susținere, pentru că ei își dau seama că trebuie să se bazeze numai pe brațul lui Dumnezeu pentru susținerea lor. Uitând ei și ignorând de atâția ani cuvintele Domnului Isus din vechime, în care a spus: "Priviți păsările, vedeți cum își primesc hrana. Iar voi, puștii credincioși, nu puteți învăța acest lucru. Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și caracterul Lui, dreptatea Lui". Adică îndreptățirea pe care vrea să o dea Dumnezeu, nu îndreptățirea laodiceană. Nu îndreptățirea pe care o dau profeții falși de la amvon. Predica lor nu este suflarea de viață pe care o dă Domnul prin cel de-al treilea Ilie. Predica lor nu poate învia și nu poate da îndreptățirea pe care Dumnezeu trebuie să o dea, haina albă pe care trebuie să o dea. Dacă ne vom uita la versetul 149, acesta sună astfel. "Ascultă-mi glasul, după îndurarea Ta, Eu Sunt. Dă-mi viață, potrivit cu judecata Ta". 156 și 159. "Multe sunt îndurările Tale, O, Eu Sunt. Învie-mă după judecățile Tale". 159. "Iată, O, Eu Sunt, iubesc poruncile Tale. Învie-mă după îndurările Tale". Să observăm că aceștia încă se roagă pentru a fi înviați. Ei nu sunt încă pe deplin înviați. Ei se află într-un proces. Ei se roagă așa cum s-a rugat Iona. Ei au nevoie de o înviere completă. Și să citim acum Psalmul 22 cu 26. Să mergem la alți psalmi pentru a vedea că toți, aproape toți psalmii, vorbesc despre acest proces minunat, această lucrare măreață, unică în întreaga istorie de șase mii de ani pe acest pământ. Psalmul 22 cu 26, sună așa. Cuvântul Domnului. "Săracul va mânca și se va sătura". La ce ne fac să ne gândim aceste cuvinte? La înmulțirea pâinilor, nu-i așa? "Săracii vor mânca și se vor sătura".

Practic, frângerea pâinii, înmulțirea pâinilor, practic acolo, este vorba de Domnul Iisus care rupe sigiliile, cei 24 de bătrâni, acolo fiind doar 12, ucenicii, și dăruiește pâinea, frânge pâinea, sau cântecul de harpă, cântecul blând pentru cei flămânzi, pentru cei care au nevoie să fie hrăniți și aduși la viață. Este vorba despre această lucrare. Cei săraci vor mânca și se vor sătura. Cei săraci cu duhul vor mânca. Fericirile sunt date într-un mod special pentru cele cinci fecioare înțelepte. Dar numai cei săraci vor putea mânca. Cei bogați nu vor mânca din această pâine din cer. "Săracii vor mânca și se vor sătura. Îl vor lăuda astăzi pe Dumnezeu cei care îl caută. Inima ta va trăi pentru

totdeauna". Este același cuvânt. Și acum să citim Psalmul 69:32. "Cei blânzi îl vor vedea și se vor bucura. Căutați pe Dumnezeu și inima voastră va trăi". Iată un alt atribut. Acum vom înțelege fericirile Domnului Isus Hristos. Am vorbit despre cei săraci, acum vorbim despre cei smeriți. "Cei smeriți îl vor vedea și se vor bucura. Căutați pe Dumnezeu și sufletul vostru va trăi". Este același cuvânt care vorbește despre o înviere spirituală. Cel smerit. De aceea, atât de des profeții minori spun: "Ce altceva cere Domnul de la tine decât să faci dreptate, să arăți milă și să umbli cu umilință cu Dumnezeul tău?". Acesta este cântecul nou pe care aceștia trebuie să-l învețe. Pentru că ei nu au umblat cu Domnul. Au umblat pe căile lor proprii, ca și Iona. Sau au umblat după alți profeți falși. Să citim și 118, cu 17. 118, cu 17. Înainte de Psalmul 119, spune așa "Eu Sunt m-a pedepsit aspru, dar nu am fost dat la moarte". Acesta este versetul 18. Versetul 17 este "Nu voi muri, ci voi trăi și voi povesti lucrările lui Eu Sunt". De ce se spune "nu voi muri", iubiți frați? Pentru că cei 144.000, sau cei care se vor strădui cu toate puterile lor să se pocăiască, în felul acesta o vor face pentru a nu gusta moartea, pentru a nu mai muri niciodată. De aceea ei spun: "Nu voi muri, mă voi pocăi, voi trăi, voi povesti faptele lui Eu Sunt, Eu Sunt m-a pedepsit aspru, dar nu am fost dat morții". Să ne amintim cuvintele, atunci când îi vorbește lui Iacob, că nu va mistui, că nu-l poate lăsa nepedepsit, că îl va pedepsi, dar cu măsură, fără să-l mistuie cu totul. Acest lucru se va întâmpla, iubiți frați, și toți cei care aud aceste cuvinte și care au nevoie de această lucrare, să știe, prin urmare, că vor trebui să sufere tot ceea ce Domnul le va îngădui în viața lor. Cel care va îndura până la sfârșit, acela va fi mântuit și nu va gusta moartea. "Nu voi muri, ci voi trăi și voi vesti lucrările Domnului". Aici psalmul este un psalm minunat, vorbește despre: "Deschideți-mi porțile dreptății, voi intra prin ele, voi lăuda pe Eu Sunt". Și vorbește despre porțile Noului Ierusalim, ale căror nume le are Noul Ierusalim pe porțile sale. Am citit, ei trebuie să primească din cântările acestor 24 de bătrâni, trebuie să-și amintească de unde au căzut, trebuie să sufere toate, să mărturisească toate, să biruiască toate și vor intra fiecare pe o poartă, pentru că rolul celorlalți 12 care stau lângă ucenici, este să spună pe ce poartă va intra fiecare. Cei 12 apostoli vor spune doar cine va trece la stânga, cine va trece la dreapta, cine va fi făcut jertfa pe care au făcut-o ei, dar cei 12 patriarhi, cei 12 fii ai lui Iacob vor spune: "Uite, acesta a avut păcatele mele și a biruit, va intra pe ușa mea". Celălalt va spune altuia: "Acesta va intra pe cealaltă poartă a altui fiu al lui Iacob". Și fiecare va intra pe porțile corespunzătoare păcatelor sale pe care le-a biruit. Pentru că toți cei din Laodiceea care vor fi salvați, pot fi grupați în 12 tipuri de caractere rele. În 12 tipuri de caractere rele, de rele pe care le-au săvârșit și pe care le-au biruit. Și atunci se va spune care este care și fiecare se va recunoaște în aceste fecioare înțelepte care se pocăiesc. Să citim și 89:48. 89:48 spune: "Ce om va trăi și nu va vedea moartea? Își va izbăvi viața de puterea mormântului? Așa va fi, așa va fi. Ce om va trăi și nu va vedea moartea?" Deci înțelegem că această întrebare, la fel ca și întrebarea din Isaia 33, este aceeași întrebare a celor care se află în procesul de pocăință. Ei vor întreba: "Doamne, ce om va avea onoarea de a nu muri? Ce om? Voi fi eu acela? Vei accepta jertfa mea? Ce om va trăi și nu va vedea moartea? Pe cine vei accepta?" Ca și cei 144.000. Moartea nu înseamnă neapărat pierzanie, bine? Dar în acest context ea reprezintă pierzanie, pentru că aici vor rămâne doar cele cinci fecioare înțelepte. Cele neînțelepte își pierd mântuirea, sunt lăsate pe dinafară.

Domnul le spune: "Nu vă cunosc".

Și pentru a înțelege mai bine despre ce este vorba, să citim două versete mai devreme. În care el întreabă: "Până când, O, EU SUNT? Te vei ascunde în veci, mânia ta va arde ca focul? Adu-ți aminte cât de scurtă este vremea mea: pentru ce ai creat în zadar pe toți fiii oamenilor?" Observăm că ei trec printr-o vreme de mânie, citez, o vreme de indignare, de suferință, în care chiar și viața lor va fi în pericol de moarte. Prin asta a trecut Iona, prin asta a trecut Iacob. Am spus de atâtea ori. Pocăința lor va fi în suferință. Și pentru că se întâmplă în timpul sigiliilor, sunt războaie, război mondial. Există războaie, există molime, există foamete. Există o situație teribilă pe pământ, dar nu este suferința din timpul trâmbițelor. Acea va fi și mai teribilă. Acel necaz este limitat doar pentru a-i putea determina pe aceștia să se pocăiască și pe alții să se întărească în răutatea lor. Ellen G. White a spus: "Ceea ce nu am făcut în timp de pace, trebuie să facem în timp de război." Lucrarea cu noi înșine, de pocăință. Războiul este un catalizator care accelerează această separare, această determinare a fiecăruia dintre noi, aceste decizii, hotărând acum cui să slujească. Este timpul văii de decizie pe care îl avem în Biblie. Valea deciziilor. Fiecare va decide cui să slujească și cum să slujească. Să ne uităm și la 138:7. Spune: "Dacă voi umbla în mijlocul necazului, Tu mă vei înviora. Tu vei întinde mâna Ta împotriva mâniei vrăjmașilor mei și dreapta Ta mă va salva". Am auzit cuvântul necaz, nu-i așa? Iubiți frați, cele cinci fecioare înțelepte vor trebui să treacă fiecare prin propriul necaz. Dar acest psalm este într-un mod special pentru această experiență. Pentru că spune aici, în versetul patru: "Toți împărații pământului Te vor mărturisi pe Tine, Eu Sunt, când vor auzi cuvintele gurii Tale și vor cânta despre căile lui Eu Sunt". Înțelegem? Împărații pământului sunt cei 144.000, care ele trebuie să devină. Ei vor trebui să învețe cântecul, așa că vor cânta, se spune aici, în viitor. Și vorbește, și spune: "Pentru că înaltul EU SUNT se îngrijește de cei umili, dar pe cei îngâmfați îi privește de departe". Aici le avem pe cele cinci fecioare înțelepte, cele umile, și pe cele cinci fecioare neînțelepte, cele trufașe. "Dacă voi umbla în mijlocul necazului, Tu mă vei învia; împotriva mâniei vrăjmașilor mei vei întinde mâna Ta". Care sunt acești dușmani ai celor cinci fecioare înțelepte? Să mergem din nou la Mica, capitolul șapte. Să mergem din nou la Mica, capitolul șapte. În versetul șase, la sfârșit, se spune așa: "Și vrăjmașii unui om sunt cei din casa lui". Iar în al optulea vorbește despre acest dușman. "Vrăjmașul meu, nu te bucura împotriva mea; căci, deși am căzut în păcat, mă voi ridica, deși locuiesc în întuneric". Întunericul apostaziei omega, sau al apostaziei fiecăruia. "Eu Sunt va fi lumina mea. Mânia Domnului o voi îndura, pentru că am păcătuțit împotriva Lui. Până va judeca El cauza mea și va face judecata mea, mă va scoate la lumină, voi vedea dreptatea Lui". Și continuă, vorbind despre acești dușmani. Și vrăjmașul meu va vedea, și rușinea îl va acoperi. Cel ce mi-a zis: Unde este acum Domnul tău, unde sunt Eu, Dumnezeuul tău, acum? Ochii mei îl vor vedea; acum va fi călcat în picioare ca noroiul străzilor." Cele cinci fecioare neînțelepte vor fi călcate în picioare ca noroiul străzilor. "În ziua în care se vor zidi zidurile tale, în ziua aceea se va îndepărta decretul". Aici nu este "așezat" și nu este "poruncă". Aici se vorbește de înlăturarea unui decret. Adică, Domnul se va întoarce cu îndurări. Domnul va ierta. Decretul va fi înlăturat, probabil decretul privind păcatele lor. Decretul scris împotriva lor, decretul de moarte, pentru că plata păcatului este

moartea. Cândva ei aveau numele în această situație, dar acesta va fi înlăturat. Această îndepărtare a decretului o avem și în Noul Testament. Am comentat aceste versete. Să ne întoarcem la Psalmi și să citim ultimul verset, care este cel mai frumos verset din acest Psalm 138. "Iubirea Ta O, Eu Sunt, dăinuiește în veci".

"Nu părăsi lucrările mâinilor tale." Adică, aceștia care trebuie să mărturisească faptul că au păcate, dar care au speranța de a le birui, pentru că se luptă, pentru că se umilesc, suportă toată mânia, suportă vrăjmășia tuturor rudelor lor, a tuturor celor răi. Aceștia care perseverează pe această cale au nădejde și vor spune: "Eu Sunt va desăvârși ceea ce este pentru mine". Ei trăiesc în speranța de a învinge, de a deveni perfecți. Să citim 143 cu 11. Unde scrie... Să citim puțin din înainte, câteva versete înainte, să vedem dacă este aceeași situație, aceeași angustie. Spune de la 8: "Să aud dimineața de îndurarea Ta, căci în Tine mi-am pus încrederea. Fă-mă să cunosc calea pe care să merg, căci către Tine mi-am înălțat sufletul". Aceștia nu cunosc calea. Aceștia au umblat prea mult timp pe căile lor. "Mila", căci ei sunt într-o vreme de necaz, ei suferă. Versetul 9: "Izbăvește-mă de vrăjmașii mei, Eu Sunt, la Tine mă refugiez". Aceștia cer să fie izbăviți chiar și de rudele sau prietenii lor, sau de cei care nu sunt dintre copiii lui Dumnezeu. Căci Domnul a spus: "Mama mea și frații mei sunt cei care fac voia Tatălui meu". Ei vor înțelege acest lucru și vor înțelege că Domnul va face o despărțire și că aceste fecioare neînțelepte, din păcate, vor fi cernute. Se spune aici: "Izbăvește-mă de vrăjmașii mei, Eu Sunt. Învață-mă să fac voia Ta". De ce cer să fie învățate? Pentru că nu știu. Nu cunosc cântecul lui Moise, cântecul umblării în umilință cu Dumnezeu, cântecul lui Moise și al Mielului. "Învață-mă să fac voia Ta, căci Tu ești Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă ducă într-o țară a dreptății". Căci ei nu sunt în țara dreptății. "Pentru numele Tău, O, Eu Sunt, Tu mă vei învia". Acesta este cuvântul. "Tu mă vei învia, prin dreptatea Ta, Tu vei scoate sufletul meu din chinuri". Ei sunt în chin, în suferință. "Și în mila Ta vei risipi pe vrăjmașii mei și vei nimici pe toți potrivnicii sufletului meu, căci eu sunt robul Tău". Și ne apropiem de sfârșitul acestor versete. Vom citi ultimul verset, deși mai sunt multe altele. Nu am pus toate versetele care vorbesc despre acest timp și despre această lucrare. Haideți să mergem la Isaia 57:15. Este același cuvânt. Mă uitam la versetele anterioare. Haideți să citim câteva versete anterioare pentru a înțelege contextul. Primul verset sună așa: "Cei drepti pier, și nu mai este nimeni care să gândească, nimeni care să mediteze. Iar cei evlavioși sunt adunați". Dar cei evlavioși, ce înseamnă evlavioși? A fi pios înseamnă a fi drept, înseamnă a fi drept. Nu se referă la faptul că aceste cinci fecioare au fost drepte, au umblat cu Dumnezeu, ci o dată în viața lor au umblat drepte, apoi au alunecat. Se spune: "Și cei evlavioși sunt adunați". Aceste cinci fecioare sunt cele care se decid în vremea necazului pentru Domnul. Spune că sunt adunate. "Și nu este nimeni care să înțeleagă că înaintea necazului cei drepti sunt adunați". Nu este nimeni care să înțeleagă că înaintea necazului cel drept este adunat. Adică este nevoie de necazuri pentru ca cei drepti să fie adunați. Și aici vom citi mai departe, în versetul doisprezece: "Voi vesti dreptatea Ta și faptele Tale, care nu-ți vor fi de folos". "Când vei striga, să te elibereze mulțimile tale". Aici se referă la celelalte cinci fecioare. "Dar vântul le va duce pe toate, o suflare le va mătura. Dar cel ce Mă așteaptă pe Mine va moșteni pământul și va stăpâni muntele sfințeniei Mele". Înțelegem că aici Domnul se adresează celor două grupuri. Celor cinci fecioare neînțelepte, dar și celor cinci

fecioare înțelepte. Și acum, de la versetul paisprezece încolo: "Și El va zice: Netezește, netezește, mătură calea. Îndepărtează pietrele de poticnire din calea poporului Meu". Observați ce lucrare minunată face Domnul pentru a trezi aceste fecioare. Cine sunt pietrele de poticnire de pe aceste căi? Ele sunt rudele, falșii prieteni, falșii membri ai familiei. Cei care au ales să fie batjocoritori ai lui Dumnezeu, cele cinci fecioare neînțelepte. Acestea sunt pietrele de poticnire. "Scoateți pietrele de poticnire din drum". Și Domnul a spus că va trimite pe îngerii Săi să înlăture și pietrele de poticnire, să îndepărteze pe cei răi și să adune pe sfinți. El Își va trimite îngerii Săi să facă această lucrare. Și spune aici: "Îndepărtați pietrele de poticnire din calea poporului Meu, căci așa vorbește Cel Înalt și Sublim, Cel care locuiește în veșnicie și al cărui nume este Sfântul. Eu locuiesc în înălțime și în sfințenie, și cu cei zdrobiți și umili în duh, ca să înviez...". Și aici este cuvântul: "a învia". Care înseamnă a învia spiritual. "A învia spiritul oamenilor".

Și aici înțelegem, o spune la propriu. Să învioreze spiritul, adică mintea, caracterul oamenilor. Și să învioreze inima celor zdrobiți. Cine sunt cei zdrobiți? În acest context al celui de-al treilea Ilie, acestea sunt cele cinci fecioare înțelepte. "Căci nu mă voi certa pentru totdeauna, nici nu voi fi totdeauna furios, fiindcă duhul ar lipsi dinaintea mea și sufletele pe care le-am făcut". Adică, Domnul nu va prelungi mult timp această lucrare. El o va scurta. Va fi pentru o vreme, apoi va fi terminată. "Din cauza nelegiurii lăcomiei lui, M-am mâniat și l-am lovit. Mi-am ascuns fața, și el a continuat cu perversitate pe calea inimii lui." El povestește puțin din istoria celor cinci fecioare înțelepte. "Pentru nelegiurile lor, Domnul S-a mâniat, le-a lovit, Și-a ascuns fața. Eu am văzut căile lor". Se referă la acest moment, acum, când ele se întorc, fiecare la prima lor dragoste. "Am văzut căile lor, le voi vindeca și le voi paște". Vorbește la singular, dar este pentru întregul grup. "Am văzut căile lor", aici este la plural, "căile lor și îi voi vindeca și îi voi paște. Și îi voi mângâia pe cei ce plâng. El a creat roadele buzelor. Pace, pace până departe și până aproape, a spus Eu Sunt, și îi voi vindeca. Dar cei răi sunt ca marea furtunoasă care nu se poate liniști, iar apele ei răscolesc mocirlă și noroi. Nu există pace, a spus Dumnezeu Meu pentru cei răi". Știm, iubiți frați, că aceste cuvinte descriu exact lucrarea pe care o va face Domnul. El va face pace pentru cei pocăiți, dar nu va face pace pentru cei răi. La fel cum se spune acolo, în Apocalipsa 14, că cei care primesc semnul fiarei nu vor avea pace nici ziua, nici noaptea. Cei care slujesc chipului fiarei. Haideți să citim, pentru că suntem în Isaia, să mergem puțin la Isaia 33. Este vorba de controversa lui Dumnezeu cu cele zece fecioare. Și o să citim din versetul 14. "Păcătoșii s-au uimit în Sion". Acest Sion nu este Sionul victorios, nu este muntele Sion din Apocalipsa 14. Este Sionul care reprezintă biserica, dar în acest context reprezintă acum profesata biserică, reprezintă moștenirea care era reprezentată anterior de Israel, care era în apostazie și Domnul le mai dăduse har pentru o lungă perioadă de timp. Să citim de aici încolo. "Păcătoșii au fost uimiți în Sion. Fățarnicii au fost îngroziți: cine dintre noi va locui cu focul mistuitor?" Focul mistuitor este Domnul. "Cine dintre noi va locui cu flăcările veșnice?". Flăcările veșnice sunt focul slavei Domnului. Adică, cine va locui cu acest foc mistuitor? Adică, cine va supraviețui în angustia, în distrugerile, în focul mâniei Domnului, în timpul plăgilor? Cine va supraviețui? Cine va locui cu Dumnezeu în răzburarea Sa? Cine va supraviețui? Și aici se spune cine va supraviețui. Spune: "Cel

care umblă în dreptate și vorbește ceea ce este drept. Cel care urăște câștigul violenței. Cel care-și scutură mâinile ca să nu primească mită. Cel care își oprește urechea ca să nu audă sânge. Cel ce-și închide ochii ca să nu vadă răul. Cel care locuiește în înălțime. Cetățile de stâncă vor fi locuința lui." Acest lucru este literal, iubiți frați. Aceștia vor fi așezați în vremea necazului în stâncile munților. Stâncile vor fi o fortăreață pentru ei. Se spune: "Fortărețele de stâncă vor fi locul lor de refugiu. Li se va da pâine, pâinea lor, și apele lor vor fi sigure." Îngerii îi vor sluji pe cei care au dat totul pentru Domnul. "Ochii voștri vor vedea pe Rege în frumusețea Sa. Ei vor vedea țara care este departe". Și continuă să vorbească. Noi nu vom continua să vorbim despre acest subiect. Este deja prea clar, menționând doar că și Psalmul 50, într-un mod special, vorbește despre această separare și despre acest legământ cu sacrificiu. Despre această retragere a celor care fac legământul cu sacrificiu. Se spune: "Unde va trimite pe îngerii Săi și le va spune: Adunați pe sfinții Mei care au făcut cu Mine un legământ prin sacrificiu". Și vorbește despre judecata lui Dumnezeu în versetul următor. Iar în 7, vorbind tot către acestea, arată că este o vreme de ceartă între Dumnezeu și cele cinci fecioare înțelepte, dar acestea nu sunt drepte în starea lor. Ele sunt în păcate. Și de aceea în Isaia spune: "Veniți acum și să ne judecăm și dacă păcatele voastre au fost ca stacojiu, vor fi albe ca zăpada". Este același timp de judecată între Dumnezeu și cele cinci fecioare înțelepte. Și aici, în Psalmul 50, de la versetul 7, spune: "Ascultă poporul Meu, și Eu voi vorbi. Ascultă, Israele, și Eu voi mărturisi împotriva ta". Nu pentru a condamna, iubiți frați. Nu pentru a distruge, nu pentru a pierde, Dumnezeu mărturisește împotriva noastră. El ne muștră, se spune în Apocalipsa 3, mesajul către Laodiceea, este că El muștră pe toți cei pe care îi iubește. "Iar Eu, Eu sunt Dumnezeu, Dumnezeul vostru. Nu vă voi muștra pentru jertfele voastre, nici pentru arderile voastre de tot. Nu voi lua viței din casa voastră". Și el continuă să vorbească și îi spune care este problema lui și de ce are nevoie. Versetele 14 și 15: "Oferiți lui Dumnezeu o jertfă de mulțumire și împliniți jurămintele voastre față de Cel Preaînalt." Jurământul pe care l-a făcut când a intrat, când a fost botezat, a fost să slujească lui Dumnezeu și numai lui Dumnezeu și să fie preot pentru El. Plătește acest jurământ acum: "Și cheamă-mă în ziua necazului și te voi izbăvi și mă vei cinsti". Și apoi toate cuvintele, până la ultimul verset. "Cel ce jertfește laudă mă va cinsti și celui ce-și rânduiește calea, îi voi arăta salvarea lui Dumnezeu". De la versetul 16 până la 22, toate aceste cuvinte sunt pentru cele 5 fecioare neînțelepte. Și aici se spune exact caracterul lor. Toată lumea poate să le studieze și să vadă dacă se află în această situație. Să ne întoarcem la capitolul 5 din Apocalipsa, și să pornim de la acest verset al cântecului nou. Să mergem la versetul 10, spune așa: "Și ne-ai făcut pentru Dumnezeul nostru împărați și preoți, și vom domni pe pământ". Observați că această cântare va fi învățată de cine? În capitolul 14 se spune că și cei 144.000 îl vor învăța. Cele 5 fecioare înțelepte îl vor învăța. Și ele vor fi făcute împărați și preoți, nu doar acești 24 de bătrâni. "Și noi vom domni pe pământ. Și am privit și am auzit glasul multor îngeri în jurul tronului, al făpturilor vii și al bătrânilor, și numărul lor era de milioane de milioane", și textul continuă, nu doar milioane de milioane.... "Care a zis cu glas tare: Mielul care a fost înjunghiat este vrednic să primească putere, bogăție, înțelepciune, tărie, onoare, glorie și binecuvântare. Și am auzit pe orice făptură care este în ceruri, pe pământ, sub pământ, în mare și în toate lucrurile care sunt în ele,

zicând: Binecuvântare, cinste, glorie și putere pentru Cel ce șade pe tron și pentru Miel, în vecii vecilor. Și cele patru făpturi vii au zis Amin, iar cei 24 de bătrâni au căzut jos și s-au închinat Celui ce trăiește în vecii vecilor". Acesta este capitolul numărul 5, apoi se deschid sigiliile și arată pe rând ce se va întâmpla în lume, pe de o parte, când El va deschide sigiliile, iar pe de altă parte, în capitolul 7, arată ce se va întâmpla din punct de vedere spiritual cu aceste cinci fecioare înțelepte, sau cele douăsprezece triburi ale casei lui Israel, când El va deschide sigiliile. Am vorbit despre sigilii și știm că sfârșitul lor este sigilarea și revărsarea, în ultimul sigiliu, revărsarea ploii târzii. Vorbind despre sigiliul lui Dumnezeu, despre sigiliul celor 144.000 și pentru că am vorbit despre semnul fiarei, vom mai vorbi puțin timp despre un subiect pe care am vrut să-l plasăm la sfârșitul acestei teme, pentru ca nu toată lumea să-l poată auzi, ci doar cei care au avut răbdarea să asculte cuvintele pe care Domnul le-a dat. Vom vorbi despre un subiect care poate fi o dezamăgire pentru mulți, dar fericiți sunt cei care vor rămâne în picioare după dezamăgire, așa cum s-a întâmplat cu cei 50 de pionieri care au rămas în picioare după cea mare dezamăgire. Acea mare dezamăgire a fost o interpretare greșită și a produs o separare, iar acea biserică a fost Filadelfia timp de aproximativ 10 ani. A fost o biserică formată din oameni care erau o familie și care se iubeau unii pe alții și Îl iubeau pe Dumnezeu. Și Domnul a făcut mari minuni în mijlocul lor. Ellen White vorbește despre multe miracole de vindecare. Când îi ungeau pe cei bolnavi, Domnul răspundea la rugăciuni. Deci, dacă acea dezamăgire a produs această zguduire și această separare și această purificare a bisericii, cu marea tristețe că au văzut cum majoritatea a căzut, erau sute de mii, iubiți frați, în Statele Unite au rămas 50 de oameni. Toată lumea poate vedea care este procentul. Și dacă în acel moment Domnul a făcut o zguduire de acest fel folosind dezamăgirea, nu a pregătit Domnul o dezamăgire pentru aceste vremuri din urmă, mult mai teribilă decât atunci? Nu a pregătit Domnul o dezamăgire pentru a separa biserica Sa adevărată de cei care nu sunt adevărați? Adică pe cei puțini aleși. De ce se spune mulți? Ce se va întâmpla cu cei mulți? Ei sunt chemați, adică Laodicea, cele zece fecioare, dar puțini sunt cei aleși. Acest lucru s-a împlinit în trecut, în 1844, cu acea generație de adventiști. Puțini au fost aleși. Oare Domnul va lucra diferit în aceste vremuri? Vor fi mulți cei 144.000? Am arătat deja că acest număr este simbolic și că el reprezintă 144 din miile lui Israel. Să ne întoarcem la capitolul 13 din Apocalipsa, pentru că am vorbit despre sigiliul lui Dumnezeu, dar nu am spus ce este sigiliul lui Dumnezeu.

Ce este sigiliul lui Dumnezeu și ce este semnul fiarei? Pentru toți cei care doresc să știe ce este sigiliul lui Dumnezeu și ce este semnul fiarei în aceste vremuri, vom sta puțin mai mult timp studiind acest subiect. Am prezentat în urmă cu două teme subiectul interpretării capitolului 13 din Apocalipsa pentru această dată. Și am arătat cine sunt cele două fiare care sunt prezentate aici. Am arătat de ce Domnul se va folosi întotdeauna de puterile politice, militare care există în timpul la care se referă. El nu va învia o putere moartă. El nu îi va aduce pe babilonieni. El nu îi va aduce pe egipteni, iubiți frați, chiar dacă erau puteri folosite de inamic. El nu îi va aduce pe romani și pe Nero, pentru a încheia această poveste. El va folosi puterile de acum, care au același caracter de fiare, și au un caracter asemănător, de aceea sunt numite cu aceleași animale, aici se spune că sunt asemănătoare, pentru că au din caracterul

lor. Am discutat deja acest lucru, nu îl vom repeta. Cele două fiare, acestea, am arătat eventual cine vor fi. Și am spus că prima fiară de aici este posibil să fie Rusia, comunismul, fiara este comunismul, dar comunismul rusesc. Iar cea de-a doua fiară, cu coarne de miel, comunismul chinezesc. Pentru toți cei care încă nu s-au speriat de aceste cuvinte, sau care și-au depășit prejudecățile și vor, măcar din curiozitate, să asculte până la sfârșit, vă spun că tot ce se va spune, se află în Biblie. Cu Biblia înșăși, veți cunoaște adevărul. Adevărul care până acum, nu a fost prezentat în acest mod, nici măcar de către pionieri, nici măcar de către Ellen White, pentru că nu era timpul pentru așa ceva. Dar vor ști de ce pot fi aceste două puteri comuniste. De ce nu este papalitatea aici? Și nu vrem să eliminăm nici o altă interpretare, ci dăm o altă posibilă interpretare. Și trebuie să trăim în mintea noastră cu amândouă, cu cât mai multe, pentru ca atunci când se va întâmpla, să nu fim dezamăgiți. Pentru că dacă, doar în cazul în care, viitorul va dovedi că această interpretare este cea corectă, atunci toți cei care au respins-o și au rămas cu faptul că papalitatea este fiara, din prezent, nu vorbim de trecut, din prezent, atunci vor fi dezamăgiți. Este mai bine să avem în minte mai multe interpretări. Fiara din trecut este evident papalitatea, dar vreau să vă spun că aceste fiare sunt toate puteri păgâne. Toate fiarele sunt puteri păgâne. Dar să nu folosim puteri păgâne, hai să spunem puteri ateiste, cu majusculă. A-teiste. A-teiste. Ateu înseamnă cel care nu crede în adevăratul Dumnezeu, în Dumnezeul creației. Asta înseamnă o putere ateistă. O putere ateistă este una care îl neagă pe Theos, care este Dumnezeu, adevăratul Dumnezeu. Deși pot avea haine creștine, cum ar fi papalitatea, dar ea, papalitatea, este o putere ateistă. Toată activitatea lor este împotriva adevăratului Dumnezeu, împotriva Dumnezeului creației. Este idolatrie, păgânism în haine creștine, aceasta a fost papalitatea, dar este aceeași fiară. Comunismul este și el o fiară atee. Eu am trăit într-o țară comunistă, cu un dictator comunist. Și știu foarte bine din poveștile altora, pentru că am fost un băiețel, dar mi-au povestit adventiști care au trăit în comunism și de lupta lor continuă împotriva lui Dumnezeu și a tot ce este al lui Dumnezeu. Fiarele pe care le folosește Satana sunt puterile ateiste, iubiți frați. De ce este China o putere ateistă? Acest lucru îl poate ști toată lumea. China este o putere atee, are o altă religie. Nu are nici măcar o zi specială în săptămână, nu are nimic. Puterea comunistă a Rusiei, Ortodoxia. Ortodoxia este catolicismul. Ortodoxismul este același ateism îmbrăcat în haine creștine. Este ca și cum ar fi aceeași biserică catolică care a fost deja eliminată. Puterea ei a fost luată. Acum, Domnul va arăta că acestea sunt alte fiare, dar de la același autor. Satana este același autor al tuturor acestor fiare. El este același autor al tuturor acestora. Toate sunt asemănătoare, toate au același caracter de cruzime, de lipsă de libertate pentru oameni. A dorinței de a-i îmbogăți pe cei puțini. A dictaturii. Toate aceste bestii au avut același profil. Am discutat toate acestea într-un subiect anterior. Acum să ne uităm puțin la ultimele versete ale acestui capitol. În versetul 15 se spune: "Și i s-a dat să dea duh chipului fiarei, ca și chipul fiarei să vorbească și să facă să fie omorât oricine nu se va închina chipului fiarei". Ce este chipul fiarei, iubiți frați? Citim mai departe.

"Și el îi face pe toți mici și mari, bogați și săraci, liberi și robi". De ce vorbește aici despre liberi și robi? Dacă ar fi fost vorba doar de țările occidentale, nu este vorba de liberi și de robi. Este vorba despre liberi și robi dacă luăm în considerare țările

comuniste, țările care au sclavi, unde oamenii nu au libertate. "Liberi și robi vor lua un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte și nimeni nu va putea să cumpere sau să vândă decât cel care are semnul sau numele fiarei sau numărul numelui ei." Să ne oprim aici și să ne întrebăm puțin: ce este imaginea fiarei în această interpretare? Care este imaginea fiarei? Am spus că, posibil în viitor, posibil China, împreună cu Rusia, și am văzut că se întâmplă lucruri teribile în Asia. Întreaga Asie este o coalțiție. Este o putere roșie, roșie. Toată Asia și, în principal, Rusia, China și o altă țară, cum ar fi Iranul. Toate acestea sunt puteri nucleare și toate sunt într-o coalțiție. Ele pun la cale planuri pentru a domina lumea. Aș dori să vă întreb: nu cumva puterile din vechime au vrut să domine lumea? De ce au trimis romanii peste tot o armată pentru a cuceri? De ce au trimis o armată? Nu pentru a domina lumea? De ce s-au dus în Americi după Spania și Portugalia? Nu ca să domine lumea? De ce Napoleon a făcut războaie? Nu a vrut să domine lumea? Ce spirit avea? Spiritul de a domina lumea a fost ucis? A renunțat Satana la acest scop pe care l-a avut de la început cu această umanitate? Să facă din ea regatul lui? A renunțat el la acest scop? De ce ar fi trebuit să renunțe la el? De ce? Din ce motiv ar fi putut renunța la el? Nu există niciun motiv. Lumea nu a devenit mai bună. În Biblie se spune că lumea devine din ce în ce mai rea. Cei răi devin din ce în ce mai răi. Cei răi, puterile rele ale acestei lumi nu se îmbunătățesc. Există unii care s-au pocăit. Și-au schimbat caracterul, pentru că au acest drept. Chiar și țările care s-au pocăit, cum ar fi Germania, să spunem. Și ca și alte părți, Spania, cei care au fost în războaiele mondiale. Dar, dorința lui Satana de a domina lumea cu imaginea fiarei, adică cu constituția sa, să spunem așa. Cu constituția lui dictatorială, cu constituția lui de fier. Această dorință nu a dispărut. Hitler a avut aceeași dorință. Dar nazismul, din milă, pentru că cei 144.000 nu fuseseră desăvârșiți în acea primă încercare, în acea generație, Domnul i-a oprit pe naziști. Dar dacă nu ar fi fost așa, ar fi fost sfârșitul lumii, iubiți frați. Acele războaie ar fi fost sfârșitul lumii. Dar pentru că nu a fost așa, Domnul, prin miracol, printr-o intervenție miraculoasă, a învins acea putere care inundase toată Europa. Oare în aceste zile Domnul va trezi din nou puterea nazistă? Nu. Aceasta este o putere moartă, ca națiune și sub această formă. Dar caracterul nu este mort. Puterea nazistă o va da altora, se va folosi de alte puteri cu aceeași dorință și cu același caracter pentru a domina lumea. Iar aceste țări ateiste din Asia, aceste țări sunt spaima întregii lumi. Ele sunt o teroare teribilă pe care doar brațul lui Dumnezeu le-a oprit până acum. Pentru că ele au planuri de mult timp, au planuri de a domina lumea. Doar Domnul a ținut în frâu aceste vânturi ale pământului până acum. El nu a permis niciunui dictator să se ridice atât de îndrăzneț încât să ia asupra sa și să lucreze această nebunie și să distrugă practic pământul. Dar, să vedem, în acest moment există niște dictatori deosebiți. Și acest chip al fiarei va fi făcut, eventual, pentru întreaga lume, cred că Statele Unite nu, deocamdată. Dacă această putere comunistă va inunda din nou lumea, așa cum a inundat puterea nazistă, și va inunda toată Europa, și se va impune această imagine a fiarei, toți cei care vor dori să supraviețuiască vor fi forțați, vor fi forțați să primească semnul acestei puteri comuniste. Îmi amintesc că în timpul puterii comuniste din țara mea, exista un semn pentru cei care erau dedicați comunismului. Nu mă refer la lideri, lideri politici care aveau salarii și așa mai departe. Printre oamenii obișnuiți, printre oameni, erau unii care, pentru anumite beneficii, poate în opinia lor, pentru securitate, pentru a nu fi

închiși sau uciși, acceptau să fie membri de partid. Aveau un cartonaș roșu, un cartonaș special. Și printre aceștia erau cei care trădau, vânzătorii de suflete. Cei care spionau și se duceau la poliția secretă sau la miliția secretă, și spuneau: Uite ce vorbește vecinul meu sau o astfel de persoană din cartierul meu, uite ce vorbește în casa lui. Vedeți ce idei au. Și deodată venea poliția secretă și îi aresta și îi trimitea la închisoare. Aceștia sunt cei care și-au vândut semenii, s-au vândut unii pe alții. Și nu puteai să știi cine avea un card de membru sau cine nu avea. Aveai prieteni, puteai să primești în casă familii, prieteni, vecini, și nu știai dacă unul dintre ei și-a vândut sufletul partidului. Era o perioadă de un pericol imens. Dar aici se spune că această putere, în această interpretare, puterea comunistă, puterea atee mai degrabă, această putere atee va face o imagine a fiarei. Iar cei care nu se vor închina acestei imagini, adică cei care nu se vor supune acestui regim, acestei stări politice, acestei noi ordini mondiale... Pentru că este vorba despre o ordine mondială, adică o țară mondială, o națiune, o conducere mondială. Cei care nu se vor supune acestei noi ordini mondiale, adusă de cea de-a doua fiară, adică cea de-a doua fiară într-un mod special va lucra în acest sens, să fie uciși. Cei care nu se vor închina, adică cei care nu se vor supune. Nu este vorba de închinarea la biserică, de închinarea religioasă. Este vorba despre închinarea politică. Amintiți-vă, unde avem închinare politică în Biblie? În valea Dura, Dura înseamnă rotund, a lui Daniel. Unde Nebucadnețar, un rege ateu, un rege păgân, dar a crezut, s-a pocăit. Dar el pe vremea când era ateu, ateu, a ridicat o statuie de aur. Vrând să contrazică statuia pe care o dăduse Dumnezeu. Și capul era de aur, așa că a făcut toată statuia din aur. Vrând să spună că împărăția lui este o împărăție veșnică și că puterea lui nu va trece. Însemnând că este despre el ceea ce s-a spus despre acea piatră care a lovit picioarele și s-a făcut un munte mare. Și că acea împărăție ar fi o împărăție veșnică. Vrând să spună că a greșit în interpretarea aceasta și că nu, că capul de aur ar trebui să aibă împărăția veșnică. Așa că a făcut o statuie care nu era religioasă, ci politică. Îl reprezenta pe el. Și toată lumea trebuia să i se închine, fiecare națiune, limbă, trib și popor. Trebuiau să se supună acelei dictaturi, acelei ordini mondiale. Aceasta a fost o închinare politică. Această închinare politică este aici. Și se spune în versetul 16: "Și îi face pe toți, pe cei mici și pe cei mari, pe cei bogați și pe cei săraci, pe cei liberi și pe cei robi, să ia un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte". Sunt uimit de detaliile pe care le dă Domnul și de abundența de dovezi pe care le dă Domnul. Chiar înainte ca acest lucru să se întâmple, de exemplu, privind acest război ucrainean, vedem cum toți se marchează. Cei răi se marchează, cei buni se marchează. Dacă nu se marchează, fiecare riscă să moară. Se marchează, și unde se marchează? Pe braț, cred că mai ales în dreapta, pe braț și pe frunte, pe casca care se pune pe frunte. Este exact acolo unde este fruntea. Și sunt marcați cu aceste panglici verzi sau galbene, sau rușii cu cele albe. Deci, pentru moment nu vom spune care va fi semnul fiarei, dar în cele din urmă vom spune. Dar este un semn pus pe mâna dreaptă sau pe frunte. Acest lucru l-am interpretat ca fiind în convingere sau în supunere pur și simplu. Deși în mintea mea pot gândi altfel, acolo, în valea Dura, în fața statuii de aur, toți au îngenunchat. De frică unii, deși au gândit altfel, dar au făcut așa. Pe mâna dreaptă sau în gând. Unii o vor face din convingere că această putere este bună, iar alții din frică. Dar în picioare au stat cei trei care reprezintă rămășița, cei 144.000. Și să citim 17. "Și nimeni nu

putea cumpăra sau vinde, decât cel care avea semnul, sau numele fiarei, sau numărul numelui ei". Iubiți frați, se pare că problema supraviețuirii în viitor, când această putere, când acest chip al fiarei va face aceste lucruri, problema gravă va fi să mănânci, să trăiești, să vinzi și să cumperi, dar ca să mănânci. Îmi amintesc că în comunism, în țara mea, la oameni, mâncarea se dădea cu măsură. Și noi avem acest lucru în Biblie, când totul va fi măsurat. Mâncarea se dădea cu măsură, rațiile de mâncare. Așa cum au avut acești ruși rații în război, sau ucrainenii. Și se pare că în viitor, dacă nu ai acel card sau acel semn, sau orice ar fi, care dovedește că accepți acel regim, nu vei primi nimic. Nu vei putea cumpăra, nu vei putea vinde, nu vei putea vinde, probabil nu vei putea supraviețui în acea lume. Acestea sunt tehnici de oprimare a maselor sau tehnici de convingere a maselor. Aceste tehnici dictatoriale, aceste tehnici de forțare, de aducere a oamenilor cu forța pentru a le accepta decizia. Să le ia mâncarea și apoi să le dea câte puțin pentru a câștiga sau pentru a-i face să accepte... Și să-i faci să tacă și să nu facă nimic pentru a supraviețui. Acestea sunt tehnici ale bestiolilor, tehnici comuniste. Acest lucru a fost făcut în trecut și va fi făcut întotdeauna. Poporul nu va fi lăsat liber ca în democrație să aibă totul. Nici măcar cei mari și bogați nu vor mai putea vinde nimic, nu vor mai putea să-și facă afacerile. Iar în comunism, fraților, să nu uităm, cuvântul comunism înseamnă comun. Deși este o minciună, nu este comunism. Nu se împarte totul în mod egal între toți, nu. Totul se ia de la cei bogați. Totul este luat de la cei bogați, bogățiile sunt luate de la ei și aceste bogății ajung în mâinile dictatorilor unei clase superioare. Și toți acei bogați sunt lăsați să încerce să supraviețuiască. Pentru că astfel de lucruri nu sunt permise, afaceri ca acestea pentru oricine. Numai cei care sunt complet vânduți comunismului pot face afaceri. Deci, problema comerțului este o problemă, într-un mod special, și importantă în această nouă ordine mondială care se va face. Problema dominației mondiale, a comerțului, este o problemă pe care de-a lungul istoriei această putere, această dominație mondială, a vrut să o aibă. Toți cei răi, să spunem. Cei care vor să domine sunt răi. Cei buni nu vor să domine. Ei sunt mulțumiți cu ceea ce au. Dar când cineva vrea să domine, să ne uităm, să ne gândim, de exemplu, Statele Unite și-au extins dominația de-a lungul anilor. Dar, în același timp, dinspre Orient au existat alte puteri care au vrut să domine. Iar puterea chineză este o putere nou apărută din punct de vedere militar. Recent, puterea chineză a devenit o putere de temut din punct de vedere militar. Este o putere care a crescut mult mai repede decât Statele Unite. Este o putere care, într-un timp scurt, a ajuns la o tehnologie impresionantă. Și a ajuns să-și vândă tehnologiile, dispozitivele sale tehnologice avansate, întregii lumi. Și nu numai atât. A început să facă avioane, bombe nucleare, nave. Este puterea care are cele mai multe nave. Toate acestea au fost de curând. Toți acei zgârie-nori din China, toate acele orașe care arată ca orașele din Statele Unite, toate s-au ridicat în ultima vreme în timpul conducerii acestui dictator actual, Xi Jinping. Toată această dezvoltare tehnologică specială a fost făcută în acești ultimi ani. Capitala Chinei s-a ridicat după anii '50. După, pentru că înainte poate că era un sat. Dar a devenit o putere. A devenit capitala Chinei. Și vedem cum acest dictator, Xi Jinping, a ridicat această putere la un nivel la care poate amenința Statele Unite. Are bombe nucleare, are avioane avansate, și nave, și rachete intercontinentale și de toate. Are o armată foarte mare. Și știm că a amenințat Taiwanul pentru că vrea să unifice teritoriul cu

Taiwanul, deoarece îl consideră teritoriu chinezesc. Să citim acum ultimul verset, versetul 18: " Aici este înțelepciunea." Acest cuvânt înțelepciune, iubiți frați, ar trebui să ne facă să ne gândim la Daniel 12. Această înțelepciune va fi pentru cei 144.000. "Cine are înțelepciune, să numere numărul fiarei". Observați că se referă la numărul fiarei. Nu se referă la semnul fiarei. Se referă la numărul fiarei pentru că este numărul unui om. Iar numărul lui este 666.

Aș dori să vă spun că calcularea acestui număr a fost obiectul de studiu pentru multe generații. Chiar din momentul apariției papalității, cornul cel mic, papalitatea, încă din anii 500 și ceva, sau mai devreme, când a apărut. Au existat oameni ai lui Dumnezeu, printre cei care respectă poruncile lui Dumnezeu, care au interpretat, au recunoscut cornul mic, profețiile. Și cu toții au încercat să înțeleagă ce este semnul fiarei, cel scris 666. Trei cifre de 6 știind că numărul 6 este numărul omului pentru că omul va lucra 6 zile. A șaptea este a lui Dumnezeu, este ziua lui Dumnezeu. A șaptea este numele lui Dumnezeu, este numele creației, al totalității. Și există multe cifre speciale printre cei care au avut cuvântul lui Dumnezeu în mâinile lor cel mai mult timp, adică evreii. Există multe numere care sunt speciale, care au un simbolism în ele. De exemplu numărul 9, apoi mai sunt și alte numere biblice, 20, 12, 11, toate au un simbolism în ele însele. Numărul 9 este numărul, poate singurul număr, care, atunci când este înmulțit, suma tuturor cifrelor din rezultat dă 9 sau un multiplu de 9 ale cărui cifre se adună pentru a obține 9. Este un număr foarte special. Evreii au înțeles și ei acest lucru. Cifra 11 pentru ei este haos, este imperfecțiune, este haos. Numărul 12 este opusul, vorbește despre o ordine venită de la Dumnezeu. Cifra 13, de exemplu, este cifra când un copil devine bărbat. Când începe, când împlinește 13 ani, de la vârsta de 13 ani se spune. Apoi numărul 18, sunt multe numere și multe semnificații. Cifra 222, când același număr se repetă de trei ori, de exemplu 222. Unii spun că acesta este un semn că îngerii vor să vorbească, vor să vorbească cu tine. Și așa, numărul 111. Sunt multe numere pe care le-au studiat. Noi nu am studiat la fel de mult ca evreii. De exemplu, Solomon a studiat foarte mult matematica. Dar numerele sunt de la Dumnezeu. Această matematică este de la Dumnezeu. Iar matematica este o limbă pe care numai Domnul o cunoaște. De exemplu, tocmai am studiat Apocalipsa 5, unde se vorbește despre numărul îngerilor. Care este un număr care este tradus greșit în multe traduceri. Dar acolo se vorbește de 10.000, de 10.000 de ori, ca și cum ar fi de 10.000 de ori 10.000 și apoi mii de mii. Și acest lucru se repetă de multe ori. Și este un număr practic la care se adaugă din ce în ce mai multe și mai multe și mai multe zerouri. Este un număr atât de mare încât nu poate fi măsurat. Ioan, când i-a văzut pe îngeri, nu i-a putut măsura. El a putut să scrie cel mai mare număr pe care îl putea scrie. Numărul de îngeri este un număr, pentru noi este infinit. Pentru noi, pentru că până nu demult, când nu existau calculatoare, cel mai mare număr imaginat ca număr, nu vorbeam de infinit. Vorbind de număr, cel mai mare număr era 1 urmat de 100 de zerouri. 100 de zerouri. Asta la începutul secolului, și s-a făcut multă matematică în jurul acestui număr, care este egal cu 70 factorial. Este un 1 urmat de 100 de zerouri. Și au spus că acesta este egal sau mai mare decât numărul total al tuturor atomilor de hidrogen din întregul univers, după cum au spus. Adică, este un număr inimaginabil de mare. Și dacă universul lui Dumnezeu are aceste dimensiuni infinite, atât de uriașe încât nu ne putem imagina, cum putem spune că sunt doar

câteva milioane de îngeri aici? Îngerii lui Dumnezeu sunt fără număr. Ei nu pot fi numărați. Dar să revenim la numărul 6, pentru că aici Domnul a ales acest număr 6. De ce a ales numărul 6? Pentru că este o ghicitoare. Este o ghicitoare, așa cum Samson a pus o ghicitoare în fața celorlalți. Este o ghicitoare pe care Domnul a pus-o aici. Cum se numără numărul unui om? Are un om un număr? Ei bine, se pare că Domnul a scris așa, dar limbajul este simbolic. Să observăm. Limbajul este simbolic. Mulți au încercat să o ia literal și să spună că numele persoanei trebuie transformat în litere romane. Iar în literele romane, câteva litere puține au un număr, ele înseamnă un număr. Ei au vorbit despre numărarea numerelor literelor. Iar numele care a dat 666, asta a fost. Dar sunt multe persoane ale căror nume dau 666. Au spus că Vicar Philii Dei este 666. Dar noi spunem că nu poate fi așa în interpretarea din istorie, de-a lungul istoriei. Când cornul cel mic a fost recunoscut în acest fel, prin caracteristicile sale mai mult decât orice altceva, nu prin număr, ci prin caracteristicile sale, prin caracterul său, care a fost descris în Biblie, așa l-au recunoscut cei din Evul Mediu. Și apoi, unii au descoperit că Vicar Philii Dei, în latină, iar limba latină era limba care se vorbea în Imperiul Roman, așa că au numărat și au descoperit că la acea vreme se pare că se referea la papalitate și că era 666. Dar nu era numărul, așa cum se spune aici, numărul unui om.

Aici scrie om. Nu spune de o, cum să spun, de o biserică, sau de un titlu, de un demnitar, de o funcție, pentru că aici nu este vorba de un om. S-au succedat papii, au fost diferiți oameni. Era pur și simplu titlul de demnitar, papal, titlul de lider, pe care îl aveau toți. Dar aici este vorba de numărul unui singur om. Așadar, Domnul ne-a ajutat în această săptămână, prin mila Sa, când zi de zi Domnul a continuat să ne dezvăluie lucruri uimitoare în această săptămână cu trei luni pline. Cel puțin trei. Eu cred că pentru Domnul a fost toată săptămâna, așa cum era la sărbători. Domnul a dezvăluit lucruri uimitoare, unele lucruri care, așa cum am spus, pot fi o dezamăgire pentru unii. Să ne amintim, înainte de a spune care este omul și care este numărul, să ne amintim că Domnul a spus, ca un ajutor ca să nu cădem în dezamăgire, ca să nu fim dezamăgiți, Domnul ne-a spus că bunul economist sau bunul fermier, știe să scoată din depozitele sale lucruri vechi și lucruri noi, să spunem. Cu alte cuvinte, El vorbește de slujitori, de sfinți, care știu să mănuiască lucruri vechi și lucruri noi, care nu se limitează doar la interpretări ale trecutului, care nu fac dintr-un mic adevăr întreaga doctrină a vieții lor și nu merg dincolo de el. Este ceea ce au făcut toate religiile creștine. De exemplu, luteranii au rămas la adevărul lui Luther. Calvinistii s-au blocat în micul adevăr pe care îl avea Calvin. Și astfel, cu toții și-au transformat bisericile în lacuri, nu în râuri. Au făcut dogme din adevăr, din aceste adevăruri, au spus că sunt singurele adevăruri, iar asta înseamnă dogmă, adică ceva fix, nu se abate de la asta. Din păcate, la asta a ajuns biserica adventistă. Și de aceea a fost pusă urâciunea pustirii, pentru că a încetat să mai fie un râu, a admis minciuna și toate celelalte lucruri, și atunci Domnul a trimis femeia în pustie. Dar să ne întoarcem la Apocalipsa, capitolul 13, versetul 18: "Cel ce are pricepere". Iubiți frați, aceste cuvinte pe care le vom spune acum nu vor fi crezute, nici măcar aceste interpretări ale acestor ultime trei numere, și vor urma mai multe pe care ni le-a dat Domnul, pentru că a venit timpul, pentru că primele două sau trei sigilii au fost rupte. Suntem deja la un an de război. Este timpul și am anunțat acest lucru încă de anul trecut. A sosit timpul ca cartea lui

Daniel să fie cunoscută. Domnul ne-a arătat acest lucru încă de la începutul războiului. Și astfel am așteptat, nu ne-am grăbit să interpretăm, am prezentat câteva interpretări din trecut, dar spunând că și acestea au aplicații doar pentru acest moment. Dar acum, într-un mod special, Domnul ne va explica cartea Apocalipsa ca fiind cartea celor 144.000, ca fiind cartea scrisă într-un mod special pentru această ultimă generație. Iar cartea lui Daniel este complementul acestei cărți, este cartea sigilată care trebuie înțeleasă, în care evenimentele finale sunt încorporate, scrise, codificate, criptate, cifrate. Dar pentru aceasta trebuie să înțelegem ce este semnul fiarei. Nu semnul fiarei, ci numărul fiarei. Semnul fiarei este unul, sau poate fi unul, iar numărul fiarei, adică numele fiarei, spune număr, pentru că este un limbaj codificat. Spune număr pentru că are legătură și cu numere, pentru că în Biblie a fost cifrat cu numere. Și nu uitați, Biblia trebuie să se explice singură. Nu se pot inventa explicații. Trebuie să găsim în Biblie însăși numărul 666, și știm cu toții unde este. Știm cu toții că lui Solomon îi intrau în fiecare an 666 de talanți de aur. În fiecare an, 666 de talanți de aur îi veneau. Am citit acest număr de atâtea ori, întotdeauna m-am întrebat când l-am citit dacă are legătură cu acel număr 666, dar Domnul nu a permis, nu venise timpul ca el să fie înțeles. De aceea, Ellen White nu ar fi putut scrie despre asta. Nu venise timpul. Dacă a scris, a scris pentru posibilitatea aceluși timp. De exemplu, să facem o paranteză, pentru că mi-am amintit un detaliu pe care nu vi l-am spus despre Apocalipsa 4 și 5. În Apocalipsa 4 și 5, subiectul celor 24 de bătrâni, Ellen White are câteva citate, mai multe citate, în care spune că aceștia sunt îngeri speciali. Ei sunt îngeri conducători, sunt îngeri înălțați, spune ea într-o parte. Se pare că ea a spus asta, citatele sunt adevărate. De ce a spus asta? Pentru că ea a văzut, a văzut pătratul celor 144.000, a văzut diferitele grupuri, tronul lui Dumnezeu, a văzut scena din Apocalipsa 7, unde unul dintre bătrâni îi vorbește lui Ioan și îi spune, priviți la Apocalipsa 7, versetul 13: "Și unul dintre bătrâni a luat cuvântul și mi-a zis: Aceștia care sunt îmbrăcați în veșminte albe, cine sunt ei și de unde au venit?" Și ea spune că cel care îl întreabă pe Ioan este un înger, într-adevăr. Se pare că am contrazis cuvintele lui Ellen White pentru cei care se grăbesc să judece, am contrazis. Am spus că ei nu sunt îngeri, ci oameni. Dar haideți să vedem ce spune Domnul în cuvântul Său. Să deschidem Biblia la Matei 22:30. Matei 22:30 spune cam așa. Haideți să mergem puțin mai departe. Cunoaștem povestea pe care o spun acești evrei. Și ei pun întrebarea: la înviere, a căruia dintre cei șapte va fi soția? La înviere. Observați cuvântul înviere, este exact momentul despre care se vorbește în Apocalipsa 4 și 5. Apoi, răspunzând, Isus a spus: "Voi vă înșelați, neștiind Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu". Observați, El le va spune aceleași cuvinte celor cinci fecioare neînțelepte. Care se grăbesc să judece și să condamne faptul că distrugem Biblia sau Spiritul profetic, așa cum îl numesc ei. De aceeași acuzație a fost acuzat Isus. Dar El a trebuit să spună în propriile Sale cuvinte: "Nu am venit să distrug Legea și profeții". "N-am venit să distrug, ci să împlinesc". Să vorbim deci aici de o împlinire a acestor cuvinte. Pentru că în cuvinte profetice aparent lipsite de importanță, Domnul a pus chei profetice. Chei pentru a putea înțelege Apocalipsa. Haideți să vedem ce a răspuns Domnul Isus Hristos și să vedem importanța acestor cuvinte. El spune: "Căci în înviere..." Ce este învierea? Nu spune care dintre ele. Sunt mai multe învieri. Cei douăzeci și patru de bătrâni au înviat, toți. De aceea Ilie nu se

află printre ei. Pentru că Ilie este un tip al celor o sută patruzeci și patru de mii. Dar cei douăzeci și patru de bătrâni au murit cu toții, nu-i așa? "Și în înviere, a spus Domnul Isus Hristos, pentru că în înviere nu se căsătoresc, nici nu se dau în căsătorie, ci sunt ca îngerii lui Dumnezeu în ceruri". Cum sunt ei la înviere? În glorie? Într-un trup de glorie? Pentru că sunt ca îngerii, iubiți frați. Ei nu se vor căsători pentru că sunt ca îngerii. Ei au devenit ca îngerii. Iar versetul treizeci și unu spune: "Iar despre învierea morților, nu ați citit ce v-a spus Dumnezeu? Care spune: Eu sunt Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac, Dumnezeul lui Iacob. Dumnezeu nu este un Dumnezeu al morților". Când a spus aceste cuvinte, că nu este un Dumnezeu al morților, a vrut să spună că Avraam, Isaac și Iacob sunt în viață. Amin. Dumnezeu nu este un Dumnezeu al morților, ci al celor vii. "A fost numit Domnul Dumnezeul lui Noe, Daniel și Iov." Sunt toți trei în ceruri acum? Noe, Daniel și Iov. Pentru că aici spune: "Eu nu sunt un Dumnezeu al morților, ci al celor vii". Și mai spune: "Când au auzit aceasta, mulțimile au rămas uimite de învățătura lui". Așadar, înțelegem că aceste cuvinte îi vor uimi pe mulți frați iubiți. Dar trebuie să înțelegem că cei douăzeci și patru de bătrâni sunt asemenea îngerilor în această stare, în Apocalipsa patru și cinci. Ei sunt asemenea îngerilor. De aceea Ellen White a spus că un înger i-a vorbit lui Ioan. Ea nu s-a înșelat în această privință. Poate că s-a înșelat în datele istorice pe care le-a luat de la alții sau în interpretările pe care le-a luat de la pionieri. Dar ea nu a greșit în propria interpretare atunci când a văzut viziunea, pentru că ea a văzut această viziune. Prin urmare, ea nu s-a înșelat. Un înger i-a vorbit lui Ioan. Deși în Biblie se spune un bătrân. Pentru că atunci când vor fi înviați vor fi ca îngerii din ceruri. Aceasta a fost paranteza pe care am vrut să o spun. Să ne întoarcem la capitolul 13 din Apocalipsa. Și vom explica acum ce legătură au banii, bogățiile care intrau în fiecare an în Solomon, cu numărul fiarei. Domnul ne dă acest lucru aici, în Apocalipsa, pentru că cei din urmă, cei o sută patruzeci și patru de mii, să poată înțelege totul. Pentru că a spus că Duhul adevărului vă va călăuzi în tot adevărul. Și pentru că pentru ei nu vor mai exista secrete. Ei vor cunoaște toate lucrurile dinainte. Ei vor ști când vor fi sigilați, vor cunoaște deja toată interpretarea completă a lui Daniel și a Apocalipsei. Pentru că este scris în Noul Testament că El va veni ca un hoț. Și va fi ca o surpriză neașteptată, o surpriză bruscă va veni peste ei. Și nu va mai fi nicio scăpare. De ce nu va fi nicio cale de scăpare? Pentru că nu s-au pregătit. De exemplu, în Matei 24, El le-a spus: "Când veți vedea urâciunea pustiirii" și cuvântul "veți vedea", iubiți frați, iar cuvântul "veți vedea" are legătură și cu înțelegerea. Pentru cei din vremea aceea s-a văzut, la propriu. Ei au văzut, au ieșit în munți, s-au pregătit, nu au murit în distrugerea cetății. Dar pentru noi, "când veți vedea urâciunea pustiirii, cei care sunt în Iudeea să fugă în munți". Pentru cele cinci fecioare înțelepte asta va trebui să însemne, când veți înțelege ce este urâciunea pustiirii. Când veți vedea cu mintea, pentru că, nu uitați, toate fecioarele dorm. Poate că urâciunea a fost pusă și ele nu au văzut. Nu au observat-o, mintea lor era amortită. Atunci, când veți vedea din nou, când veți primi vederea, spune Domnul Isus, și veți vedea că urâciunea pustiirii a fost pusă, cei care sunt în Iudeea să fugă în munți și să se pregătească. Pentru că în altă parte în Noul Testament se spune că pentru ceilalți, pentru toți cei răi, chiar și pentru cele cinci fecioare neînțelepte, va veni acest lucru, sfârșitul, distrugerea va veni ca o surpriză bruscă și nu va mai fi nici o cale de scăpare. "Dar pentru voi", spune Biblia,

"dar pentru voi, care sunteți copii ai luminii și nu ai întunericului, ziua aceea nu va veni ca un hoț". Pentru că cei 144.000 vor trebui să știe acest lucru dinainte și să se pregătească. Ei vor trebui să se pregătească și de aceea vor supraviețui. Așadar, revenind la Solomon, iată câteva indicii de care trebuie să ținem cont. Vom relua tot ceea ce Domnul ne-a dezvăluit pentru a înțelege ce este acest număr și cine este fiara. Aici Domnul vorbește despre o fiară și Domnul vrea ca cei 144.000 să știe ce este fiara. Dacă ar fi fost atât de ușor că fiara este papalitatea, poate că Domnul nu ar fi pus-o aici. Orice adventist o știe. Domnul nu poate lăsa pe toată lumea să o știe. El nu poate lăsa cele cinci fecioare neînțelepte să știe. Acesta este un limbaj codificat, astfel încât să nu-l cunoască și să nu-l accepte chiar și atunci când îl vor auzi. Dacă vor auzi vreodată această temă de lungă durată, o vor arunca la gunoi. Pentru că nu au spiritul Domnului pentru a înțelege. Pentru că va contrazice orice tradiție pe care o au în mintea lor. Fiecare interpretare tradițională pe care o au în mintea lor. Așadar, Domnul a pregătit această situație în felul acesta. Și El a îngăduit de atâta timp ca aceleași lucruri să fie predicate în Laodiceea. Și ca ei să rămână ferm înrădăcinați în aceste interpretări și să fie incapabili să înțeleagă adevărul. Căci adevărul nu poate fi dat porcilor. Perlele nu pot fi date porcilor. Deci nu există niciun pericol chiar dacă vor asculta această temă. Apoi, mai întâi de toate, în Apocalipsa 13, 18, se spune că este un număr de om. Acesta este unul dintre detalii. Este un număr de om. Asta înseamnă că nu este doar numărul, ci este numele unui personaj din Biblie. Aceasta este una dintre caracteristici. Și pentru a înțelege că așa stau lucrurile, Domnul a dat numărul 666 pentru a ne îndruma direct către singurul alt loc în care se găsește acest număr. Și anume, acest număr este legat de Solomon. Așadar, omul despre care se vorbește aici este Solomon. Acum să ne uităm la o altă caracteristică. Care a fost caracteristica lui Solomon? Care a fost caracterul lui Solomon când a primit 666 de talanți de aur în fiecare an? El devenise un comerciant mondial. Devenise foarte bogat până când argintul din Ierusalim a fost considerat ca fierul. Nu avea nicio valoare. Numai aurul avea valoare. Există țări care iubesc aurul? O altă caracteristică a lui Solomon este tirania. Acest lucru este povestit în Biblie. Poporul era sărac. Oamenii erau săraci în țara lui pentru că el voia să se îmbogățească, să devină cel mai bogat, cel mai faimos. Din acea binecuvântare pe care i-o dăduse Domnul, așa cum o dăduse și în vechime. Cu mii de ani în urmă, Domnul le dăduse daniților o binecuvântare specială. Iar daniții făcuseră din acea binecuvântare un instrument pentru a se îmbogăți. Și de aceea tribul lui Dan este tribul care lipsește dintre aceste triburi. Și de aceea, cei care au caracterul lui Dan dintre cele zece fecioare vor fi pierduți. Cei care iubesc banii, cei care sunt șerpi, sunt ipocriți. Și ei vorbesc, critică și bârfesc cu gura lor. Aceștia vor fi pierduți. Dacă nu-și vor schimba caracterul. Dacă nu vor face ceea ce a făcut Zacheu. Zacheu era un om bogat, dar a scăpat de comoara lui. Iosif din Arimateea și Nicodim erau și ei bogați. Ei au înțeles cuvintele Domnului și au dat, și-au folosit comoara. Au devenit săraci și și-au folosit averea pentru a ajuta biserica. Așa că au ieșit din acele triburi. Încă mai puteți ieși din seminția lui Dan - pentru cel care are ureche să audă. Așadar, revenind la această problemă, avem despre Solomon următoarele. El este un rege, prima caracteristică. El este un tiran, a doua caracteristică. El este un negustor al lumii. Este posibil să fi fost cel mai bun negustor din vremea sa. A avut înțelepciune. A fost înțelept în aceste lucruri. A fost un comerciant înțelept. Acestea

sunt câteva dintre caracteristicile pe care trebuie să le îndeplinească această fiară pe care dorim să o identificăm. O tiranie, afaceri, o țară comercială, un om de afaceri, ca să spunem așa, și un rege în același timp. Revenind la cuvintele în care se spune "numărul unui om", să deschidem Apocalipsa 21:17. Spune: "și a măsurat zidul său o sută patruzeci și patru de coți, măsura unui om. Este folosit același cuvânt, om. Și se spune aici că este măsura unui om. Măsura omului, explică aici în Strong's, explică faptul că este o măsură obișnuită. Înseamnă comună. Când se spune de om, înseamnă comună. Și că este de pe acest pământ. Pentru că după ce se spune măsura omului, se pune o virgulă și se spune "care era a îngerului". Deci, fie această măsură este a omului, fie este a unui înger. Este o măsură de om care este a unui înger. Așadar, avem următoarea caracteristică. Aici unde se spune măsură de om, măsură de înger. Pentru mine, într-o primă interpretare, înseamnă că se referă la momentul sigilării. Și exact aici unde este arătat Noul Ierusalim, se spune că soția Mielului, este evident că este la sfârșitul sigilării, că ea este arătată așa, îmbrăcată ca pentru mirele ei. Dar ea a fost măsurată, iar această măsură este judecata pe care o fac cei douăzeci și patru de bătrâni. Și bătrânii ce sunt, oameni sau îngeri? Am văzut că sunt amândoi. Se spune despre ei că sunt bătrâni, iar Domnul a spus că noi vom fi ca îngerii. Deci această măsură, se spune aici că este de om și de înger, pentru că se referă la momentul judecării celor douăzeci și patru de bătrâni. Timpul când cei o sută patruzeci și patru de mii de pe pământ învață cântarea. Și ei sunt mășurați. Măsurarea se referă la judecată. Ei trebuie să se măsoare cu măsura lui Hristos, cu caracterul Său, cu înălțimea caracterului Său. Și acel timp al măsurării este timpul celor șapte sigilii. Dar pe noi ne interesează doar prima parte, care este o măsură a omului. Să ne întoarcem la Apocalipsa 13:18. Și am înțeles o altă caracteristică, care este o măsură comună. De om înseamnă comună. Acum avem mai multe caracteristici pe care le-am pus împreună. Omul este un om de afaceri, este un tiran, este un om de afaceri, este un rege. El îi ucide pe profeți. Îi persecută pe profeții lui Dumnezeu. Pentru o vreme chiar L-a negat pe Dumnezeu, pentru că, ucigându-i pe profeții Lui, L-a negat pe Dumnezeu. Și am ajuns la următoarea trăsătură care are un număr comun. Adică, ceva care are legătură cu cuvântul comun. Să vedem de ce trebuie să fie un număr comun. Numărul omului înseamnă număr comun. De ce cuvântul comun? În 1848 a început, și observați anul, 1848. Este după începutul zilei antipice a ispășirii. Este în timpul judecării, în timpul formării acestor puteri. În această zi a ispășirii, iubiți frați, am avut mai multe puteri care au vrut să domine lumea. Una dintre aceste puteri a fost puterea nazistă, nazismul din Germania. Acea putere a fost anihilată, a fost distrusă. O altă putere este puterea comunismului. Iar în anul 1848 au fost puse bazele pentru apariția acestei puteri. La acea vreme erau doar câțiva oameni care gândeau în acest fel, un mic partid politic. Apoi, Karl Marx și-a scris cartea sa, care este biblia comuniștilor. Este o carte total satanică, ca și cartea lui Kellogg, dar mai rău. Pentru că toți dictatorii care citesc acea carte vor să facă ceea ce scrie acolo. Este o carte de vrăjitorie în care se spune cum pot obține dominația mondială. Cum pot deveni dictatori de succes și toate astea. Iar acel partid care a apărut în 1848 se numește comunism. Comunismul vine de la cuvântul comun. Ei vor să spună și mint în doctrina lor că este un regat, este o ideologie mai bună, ideologia comunismului. Căci nu permite nici bogați, nici săraci, ci de la cei bogați ia, și toți au, toți trăiesc în

comun. Sună ca o minciună satanică care vrea să spună că este același lucru cu Faptele apostolilor, capitolul doi. Ei, apostolii și toți cei care au venit trăiau într-un fel de comunism, în comun. Dar era comunismul Domnului, adevăratul comunism, să spunem așa. Având toate lucrurile în comun. Raiul trăiește în acest fel. Raiul este un comunism, dar nu comunismul pe care îl predică Satana. La fel cum ziua de odihnă nu este prima zi, așa cum predică el, ci Sabatul. El a luat pur și simplu un cuvânt de la Domnul și îl prezintă conform caracterului său. El a făcut o minciună dintr-un adevăr. Comunismul nu a împărțit niciodată bogăția cu clasa săracă, nu a făcut acest lucru. Este o putere mincinoasă. Aceasta este o altă caracteristică a acestei puteri. Pentru că tatăl comunismului este tatăl minciunii. Așadar, avem aici, în capitolul 13 din Apocalipsa, că este un număr comun. Este un număr al omului, adică un număr comun, un număr al comunismului. Puterea care este reprezentată aici este o putere comunistă. Și să vedem că cuvântul "număr" aici, unde se spune "număr de om", nu este "număr". Aici, "număr" poate însemna și altceva decât "număr". Poate însemna "mulțime". O mulțime, sau o mulțime mare, este o mulțime a fiarei, sau o mulțime de oameni. Adică, este un rege care domnește peste o mulțime. Pentru că aici limbajul întregului capitol treisprezece din Apocalipsa este la nivel mondial. "Tot pământul s-a închinat..." "Toți cei ce locuiesc pe pământ". Este un limbaj mondial. Aici, dacă se spune "mulțime", trebuie să fie o mulțime dacă luăm în considerare întreaga lume. Este o mulțime. Adică, acesta, care este descris aici, este un rege comunist rău, care este negustorul întregului pământ. Ca și Solomon, el a primit acest aur din toată lumea. El a făcut afaceri în toată lumea. Aceasta este o putere care face afaceri în toată lumea. Este o putere a înțelepciunii. Adică, cultura lui este o cultură a înțelepciunii. Și apoi, la sfârșit, când vom spune cine este el, vom explica un pic mai mult despre asta. Așadar, comunismul a apărut în 1848, dar nu a fost o putere mondială și un pericol mondial până când nu a dispărut nazismul. A fost o putere politică opresivă internă, pentru că au avut un Lenin, un Stalin, care și-au distrus țara, care au ucis atât de mulți oameni, fiecare dintre ei a ucis milioane de cetățeni. Dar oamenii nu au fost eliberați. Poporul din Rusia a rămas în aceeași situație. Cuvântul mulțime, care este folosit aici, în versetul 18, ar trebui să ne facă pe noi, cei care suntem înțelepți, să ne uităm în jurul lumii pentru a vedea care țară are cea mai mare mulțime. Nu înseamnă neapărat că are cel mai mare număr de oameni, dar poate fi și asta, ci este țara cu cea mai mare concentrare de populație. Ne-am uitat pe internet, țara numărul unu cu cea mai mare concentrare a populației este China. China este numărul unu. China este națiunea mulțimii, descrisă aici. Este mai mult decât atât. Cuvântul mulțime, afacerea sa... de exemplu, în Apocalipsa 18, se spune că se arată judecata acestei fiare, a acelei prostituate, a aceluia Babilon, numit mama prostituatelor, Babilonul cel mare. Și ea va fi judecată și, în mod surprinzător, în Apocalipsa 18, ce vedem? Este o surpriză totală, pentru că se vorbește despre negustori, despre negustorii pământului. Se vorbește că într-o zi vor veni plăgile ei, moartea și toate celelalte, că ea a păcătuit, păcatele ei au ajuns până la cer. Negustorii pământului, adică negustorii pământului vor plânge și se vor jeli pe ea, pentru că nimeni nu-i mai cumpără marfa. Cum face această putere afaceri? Prin cumpărare sau prin vânzare? Prin vânzare. Este o putere care vinde altora, care vinde în toată lumea. Și de aceea s-a îmbogățit și de aceea, de la o stare foarte joasă, în

câțiva ani, în scurt timp, a ajuns să semene cu Statele Unite, în toate privințele. Mai puțin în ideologii. Este o țară comunistă. Și aici vorbește: "și mărfurile de aur și de argint și de pietre prețioase", și continuă să vorbească aici, în Apocalipsa 18, "și negustorii acestor lucruri care s-au îmbogățit cu ele". Întrebarea mea este: s-au îmbogățit oare cei din întreaga lume care au cumpărat tehnologia ieftină din China? Calculatoare, telefoane, televizoare și tot felul de alte mașini ieftine, s-au îmbogățit vânzându-le în Occident? Aceasta este ocupația principală în acest moment a populației din Occident. Cumpărarea, aducerea, cumpărarea de lucruri din China la prețuri ieftine și vânzarea lor la un preț mai mare. Aceasta este afacerea ultimelor zile. Și această putere s-a îmbogățit exact ca Solomon, cu sclavi, pentru că nu au plătit, exact cum scrie în Noul Testament.

"Vai vouă, bogaților, care v-ați strâns comori în zilele din urmă și nu ați plătit salariul celui ce a fost angajat". Aici avem de-a face cu un popor, cu o țară, cu un dictator care se îmbogățește, s-a îmbogățit pe seama sărăciei populației. Și cu sclavi practic, la fel ca Solomon, la fel ca Solomon. Și continuă aici, în Apocalipsa 18: "Vai de cetatea aceea mare îmbrăcată în in subțire, în stacojiu, în aur, pentru că într-un ceas atâta bogăție a fost pustiită!". Aici se vorbește despre orașe, când spune oraș, iar marea cetate a Babilonului se referă la orașe într-un mod special. Orașele sunt cetățile dușmanului. Orașele, acolo locuiesc bogații lumii. Și spune: "Acea mare cetate în care se îmbogățiseră toți cei care aveau corăbii pe mare". Știați că în China, majoritatea produselor sale sunt transportate pe apă, cu corăbii? "Într-un ceas au fost pustiite". Întrebarea este: de ce în versetul 24 se spune așa: "Și în ea s-a găsit sângele profeților și al sfinților și al tuturor celor uciși pe pământ?". Pentru că aceste cuvinte nu se referă doar la China și la Rusia și la aceste puteri supreme, ci la toate fiarele care au fost folosite vreodată de Satana și care au avut același caracter de tiranie, astfel încât au ucis sfinții. Babilonul de aici este un termen general care se referă la toate fiarele, dar aici, în acest context, se referă la aceste ultime fiare, la această ultimă deghizare a aceleiași fiare care este Satana. Așadar, vom da verdictul final la capitolul 13, versetul 18 din Apocalipsa și vom spune următorul lucru: Cine are înțelepciunea, cine are înțelegerea de a-și da seama cine este ultima fiară cu care se va sfârși lumea? Pentru că, dacă nu ne dăm seama care este fiara finală, este posibil să spunem că acesta nu este încă sfârșitul. Vor fi câteva războaie mondiale, așa cum au fost în trecut, apoi a venit pacea, iar apoi istoria lumii va continua încă sute de ani, până când va veni fiara pe care noi o interpretăm că este. Dacă nu ne dăm seama ce este fiara. Atunci "cine are pricepere și poate număra numărul fiarei? Căci este numărul unui om", adică nu numărul. Numărul ne-a îndreptat doar spre Solomon. Dar este un nume de om. Puterea aceea, puterea aceea are un om dictator ca Solomon, un rege, un om de afaceri, care și-a ridicat țara ca Solomon în câțiva ani. În câțiva ani și-a ridicat țara și orașul, l-a făcut cel mai bogat din țară și țara lui cea mai dorită cu afacerile lui. Este un om al cărui nume este Solomon. Solomon, iubiți frați, înseamnă pace. Așadar, dictatorul care este reprezentat aici trebuie să aibă numele de pace. Ne-am uitat, și acest lucru trebuie căutat în limba fiecăruia. Nu puteți interpreta un nume evreiesc cu un dicționar de nume din altă țară. În limba însăși, ce înseamnă? Solomon înseamnă pace. Ei bine, am căutat, iubiți frați, această interpretare, acest nume al lui Xi Jinping. Și am găsit, haideți să-l citim chiar acum.

Jinping, numele său, Jin, înseamnă aproape sau recent. Și asta vă spune exact cum tocmai a apărut această putere. Acest lucru, pentru noi, ne trimite direct la Daniel capitolul 8. Daniel capitolul 8 spune, deci, că berbecul are un corn, primul corn, care împunge în toate părțile. Și am interpretat deja că acesta este comunismul rusesc, comunismul rusesc. Iar cel de-al doilea corn este o putere, așa cum se spune aici, recentă. Este vorba de cuvântul lui Jin, Jinping, care este dictatorul Chinei, pentru cei care nu știau. Jin înseamnă recent. În timp ce Ping, celălalt nume al lui Jinping, Ping ca ping pong, ping, este același nume, ping înseamnă pace în limba lor. Pace sau calm, este același nume ca și Solomon. Și o să rămânem și mai cu gura căscată, și mai muți de uimire, când o să trecem acum la numele lui Putin. Să mergem la numele lui Putin. Și numele lui Putin, se numește Vladimir, Vladimir Putin. În limba lui, cu limba lui chirilică, cu limba lui, cu litere pe care noi nu le cunoaștem, sunt litere rusești. În limba lor, noi am căutat sensul. Și în limba lor, aceste litere foarte ciudate, așa cum spune acolo, în Ieremia 5, că această putere, această spaimă care va veni peste cele 5 fecioare, va fi o putere de limbă grea. O putere străveche, o putere violentă, o putere a cărei doctrină, a cărei învățătură principală este violența, este arta războiului. Așadar, Vladimir este compus din cuvântul "Vlad" din limba rusă, Vlad, care înseamnă stăpân sau putere. Proprietar, care înseamnă proprietar, Vlad, cuvântul Vlad. Și cuvântul "mir", care înseamnă pace. Cuvântul Vlad și cuvântul Mir. Așadar, el este proprietarul. Cuvântul Mir înseamnă pace. Asta înseamnă că numele lui este pace, pur și simplu. Pace, cel căruia i se spune pace. Este uimitor. Este total un miracol pe care Dumnezeu l-a făcut ca doi oameni cu aceeași semnificație a numelui lor să ajungă să domine țări. Cea mai mare țară, care este Rusia, și cea mai numeroasă țară, cea mai dens populată țară, și cea mai avansată putere, după Statele Unite, putere care a crescut atât de mult în ultima vreme, rapid, mai ales sub domnia lui Jinping. Este uimitor cum acești doi dictatori se numesc amândoi pace, iubiți frați. Așadar, misterul a fost clarificat. Numărul omului este pur și simplu pace. Este un dictator comunist, un dictator care face afaceri în toată lumea. Despre Rusia nu putem spune. Rusia a făcut afaceri, dar nu în toată lumea. Au făcut afaceri în toată lumea cu gaz. Cu gaz, da. Au trimis gaz în toată lumea. Fiecare dintre aceste două țări are propria bogăție pe care a vândut-o comercianților din lume. Rusia, Rusia primea zilnic o sumă uriașă de bani din vânzarea de gaz. În timp ce China s-a îmbogățit cu înțelepciunea sa specială în domeniul tehnologiei. Înțelepciune pe care Rusia nu o are. Un alt argument în acest sens este China ca tradiție. China este o țară foarte, foarte veche. Au existat dinastii în trecut și dintotdeauna China, filozofia ei a fost arta războiului. China are cărți, are mulți autori vechi despre această artă a războiului. Este o carte care a fost studiată și este studiată chiar și de către agenții, acești KGB, pe vremuri se numea KGB, acum au schimbat numele, din Rusia. Ei au studiat cartea chineză despre arta războiului. Pentru că China a avut mari minți, mari filozofi, mari minți luminate. China este renumită pentru maximele sale străvechi, pentru cuvintele sale înțelepte despre viață în toate aspectele. China este o lume de înțelepți, ca să spunem așa. Chinezii, chinezii sunt oameni care își folosesc mintea. Și au folosit-o și cu mintea lor au reușit să facă sau să ajungă acolo unde sunt. Haideți să mergem puțin în cartea Daniel pentru a mai adăuga un lucru aici, în Daniel capitolul 8. Daniel capitolul 8, iubiți frați, nu îl vom detalia acum. Am mai vorbit o dată despre acest

capitol, am prezentat despre China, despre Rusia și despre tot. Dar acum ne interesează în mod deosebit versetele de la 23 și mai departe. "Și la sfârșitul domniei acestora, când se vor împlini fărădelegile, se va ridica un împărat cu înfățișare mândră". Cine este acest rege cu înfățișare mândră? Este același despre care se vorbește în capitolul 13 din Apocalipsa, cel cu numele Pace. Este un rege cu o înfățișare mândră și un cunoscător al enigmelor. Ghicitorile chinezești sunt cunoscute în toată lumea. Ca să nu mai spunem că animalul lor reprezentativ, simbolul lor reprezentativ al Chinei este Satana însuși. Este dragonul sau șarpele antic. Vom posta împreună cu această înregistrare pe canalul Telegram, pentru că aici putem posta imagini. Nu pe YouTube, dar puteți să vă uitați singuri la imaginea pe care o vom publica cu dragonul chinezesc. Și că dragonul chinezesc are două coarne mici. Forța dragonului nu stă în coarnele sale.

Puterea berbecului, a țapului, este în coarne. Dar puterea șarpelui antic nu este în coarne. Puterea este în gură, în limbă, în gură. Din gură suflă foc, iar puterea lui Satana este în minciună. Acest lucru îl știm. Cu viclenia lui, vom citi mai departe, în Daniel 8, mai departe, se spune că se va ridica un rege mândru și înțelegând ghicitori sau parabole sau cuvinte adânci. Acesta este poporul chinez. Dacă se poate vorbi de un popor profund filozofic, acesta este poporul chinez. Doar ca o paranteză, cu sute, sute de ani în urmă, când Europa era renumită ca fiind cea mai avansată, cea mai avansată societate, aș vrea să vă spun că în Europa oamenii din orașe ieșeau pe străzile orașului pentru a-și face nevoile. În Paris și în alte orașe renumite din Occident, aceasta era lumina pe care o aveau despre igienă, despre sănătate. Europenii nu știau absolut nimic despre sănătate și nici americanii nu știau. În timp ce în China, nu doar de 100 sau 200 de ani, ci de mii de ani, cultura lor, ca fundament al culturii lor, este igiena, este curățenia, este acest aspect care are de-a face cu sănătatea. Știința sănătății. Poate că China a fost țara care a vorbit despre sănătate, a dezvoltat-o și a folosit-o cel mai mult. Chiar și în vremuri de întuneric teribil în Statele Unite și în Europa, când nu știau nimic, se îmbolnăveau, era holeră în această lume occidentală, în timp ce în China nu era. Nu în China. Ei au înțeles întotdeauna relația dintre curățenie și alimentația corectă și curățenie și sănătate. Este fundamental pentru chinezi să respecte aceste legi ale curățeniei. Da, a curățeniei. Legi care nu au fost respectate de lumea occidentală, care spunea că este cea mai avansată. În Occident, până de curând, până acum 100 de ani sau mai recent, oamenii mureau, chiar și în Statele Unite, un număr imens de oameni mureau, poate jumătate dintre copiii născuți în spitale, pentru că nu foloseau mănuși, nu se spălau cu săpun, au descoperit asta prea târziu. Nu foloseau, nu cunoșteau arta igienei în aceste lumi occidentale avansate. Nu au știut, o mulțime de oameni care au fost operați au murit și au fost uciși de bacterii, din cauza lipsei de curățenie și de igienă în aceste operații. O mulțime de copii, o mulțime de victime, în timp ce în China acest lucru nu s-a întâmplat. Așadar, vedem cum China are o înțelepciune specială. Ne aflăm aici, în Daniel, capitolul 8. Putem fi impresionați de acuratețea cuvintelor descrise aici despre această putere finală, această putere mândră la chip, înțelegătoare în ghicitori. Cum a fost întărită puterea Chinei, iubii frați? Cum a reușit China, într-un timp atât de scurt, să devină o națiune atât de avansată, foarte avansată? Cum a reușit? Nu prin forță, nu prin forță. Nu prin atac, așa cum au făcut alte țări, care au atacat nu prin forță, ci

prin înșelăciune. Și cu afaceri, cu afaceri, cu înșelăciune, cu pace, cu vorbe de pace, și de a face tratate de afaceri, și de a vinde multora, și de a înrobi. Această putere nu s-a ridicat prin forțe proprii. Nu a crescut nici măcar cu produsul intern brut corect, dând salarii fiecăruia. China s-a îmbogățit, pe de o parte, neplătindu-și oamenii, marea masă a populației pe care o are, decât un minim, un pic. Iar pe de altă parte, vânzându-și tehnologia întregii lumi. Să vedem ce va face aceasta. Spune: "și va distruge și va prospera în mod minunat, și va face și va distruge sau va corupe mulți sau puternici", adică acest cuvânt tradus aici, puternic, "va corupe sau va distruge națiuni puternice, puternice, și poporul sfinților". Acesta este un viitor, probabil dacă China va ajunge să domine, își va impune ideologiile ei, ateismul ei, va fi teribil. Versetul douăzeci și cinci: "și prin viclenia ei va face ca înșelăciunea să prospere". Aici cuvântul înșelăciune înseamnă trădare, înseamnă și trădare, adică prin înșelăciune, prin trădare, prin viclenie ea va face ca aceasta să prospere în mâinile ei. Este China un popor trădător, un popor fals, un popor ipocrit, la fel ca și Rusia? Provine și acest comunism de la tatăl minciunii? Ei bine, dictatorul Chinei ascunde, a ascuns întotdeauna istoria trecutului său, nu a permis, a persecutat, a ucis, la fel ca Putin, oameni. El a ascuns de unde vine, cine este. Cei care sunt interesați să cunoască aceste lucruri pot să ne ceară materiale și noi le vom da. Este un om care zâmbește tot timpul și cu zâmbetul lui seamănă cu un miel, vom publica o fotografie în care am pus un miel lângă el, o față de miel lângă a lui și vom vedea cât de asemănătoare este fața unui chinez și a lui, mai ales a lui, cu fața unui miel. Chinezii sunt foarte asemănători cu mieii. De aceea, nu cred că există un animal mai simbolic pentru a-i simboliza pe chinezi decât mielul, așa cum a pus Domnul aici, în Apocalipsa 13. Putem vedea spectacolul pe care China îl face pentru a amenința Taiwanul, cuvintele viclene pe care le spun politicienii chinezi intervievați de Occident și cuvintele amenințătoare adresate direct de acest dictator Occidentului. Cuvinte amenințătoare. Versetul 25 "Și în inima lui se va mări" asta se întâmplă cu toată lumea, s-a întâmplat cu Solomon, este o caracteristică preluată de la Solomon, este caracteristica și lui Putin, pentru că a furat, este o țară care fură, atât China cât și Rusia, aceste puteri comuniste, nu ne referim la populație, ci la acești dictatori. Putin s-a îmbogățit cu bogăția care era bogăția țării, acea bogăție era pentru populația țării sale, dar el a furat, a furat foarte mulți bani, foarte mulți bani din vânzarea de resurse brute, de materii prime. La fel ca și Jinping, sigur s-a îmbogățit cu asta, dictatorii comuniști, ca și dictatorul român, întotdeauna a trăit în aur, totul era din aur, chiar și oalele în care gătea, totul era din aur, dictatorul român avea aur. Aurul pare să fie un metal foarte drag comunistilor, de aceea apare aici. Și aici mai departe scrie: "Și în inima lui se va mări" și ascultați aceste cuvinte "și cu pace va nimici pe mulți". De ce cu pace? Tocmai ați auzit că China a trimis o soluție de pace în Ucraina. China vrea să arate o față pașnică, China spune mereu Occidentului că este o țară de oameni de afaceri, că vrea pace, dar se înarmează și cheltuiește anual o sumă foarte mare pentru armată și înarmare. Vorbește despre pace, dar se înarmează, de ce se înarmează dacă Occidentul nu este un pericol? Occidentul crede în suveranitatea fiecărei țări, adică granițele lor nu vor fi atinse niciodată de nimeni din partea lor. Adică, nu vor purta niciodată războaie de expansiune, Occidentul. Atunci de ce se înarmează Asia? Aceste puteri orientale se înarmează, de ce se înarmează? Pentru

că intenționează să poarte războaie de expansiune, iubiți frați. O vedem cu Rusia și războiul lui Putin este un război împotriva întregului Occident. Dacă Rusia va învinge Ucraina, spun experții, spun cei din Occident, nu se va opri, nu va fi oprită. De ce? Pentru că aici se spune că inima lui se va mări, pentru că este condus de Satana, ceea ce el nu știe. Pentru că Satana nu se va opri și nu-și va limita instrumentele și nu va spune niciodată: ajunge, ajunge, ajunge cu acest război din Ucraina. Satana îl va împinge din ce în ce mai mult pe dictatorul său instrument să vrea mai mult, să dorească mai mult, să atace mai mult, să cucerească lumea. În cele din urmă el va pune asta în mintea lui, de ce nu vrei să cucerești lumea? Uite cum ar fi o lume rusească, ce părere ai? Putin a spus exact aceste cuvinte. El a spus: Vă puteți imagina această lume fără Rusia? Nu, bineînțeles că nu, a spus el. El este foarte mândru de dictatura și de puterea sa și o vrea pentru că a fost crescut cu cartea lui Karl Marx, care este cartea de bază a comunismului. Toți aceștia, Stalin, toți cei care au ucis milioane și milioane de oameni, au fost crescuți, au fost educați cu cartea lui Karl Marx, comunist pervers. Iată o întrebare, dragi frați, cum se face că o țară atât de veche, cu o cultură atât de intelectuală, atât de profundă, atât de filozofică și cu o religie, să zicem, atât de diferită de cea occidentală, cum se face că China a putut deveni comunistă? De ce nu este o dictatură cu ideologie orientală, de ce este comunistă, de ce este exact ca Rusia? Karl Marx este un german. Un german a inventat comunismul. Un german. Și știm cu toții că nazismul, comunismul, budismul și așa mai departe, toate acestea vin în cele din urmă de la papalitate. El este un inițiator al acestora în trecut și a născut, a pus bazele unor mișcări politice sau religioase în această lume, pe care apoi nu a putut să le oprească și chiar el nu va fi niciodată recunoscut ca autor. Așadar, dacă sora White a vorbit aici despre papă, adică despre papalitate, este pentru că Biblia însăși dă nume, așa cum am arătat, nume din trecut pentru puterile actuale. Am vorbit despre Gog, Magog, Tubal, Mesek, Gomer, Damasc, Edom, Moab, și așa mai departe. Medii, persanii de astăzi sunt alții. Este un cuvânt care este folosit doar pentru a arăta caracterul, dar este vorba despre alte puteri. Așa că puteți vorbi despre asta. Faptul că a vorbit despre papa nu înseamnă că papa nu are nimic de-a face cu tot ce s-a întâmplat în trecut. În cele din urmă, ei sunt un produs al acestei mentalități, care vine din Babilon. Totul este un rod al Babilonului. Acel oraș antic, turnul Babel, toate acestea provin de acolo. Chiar și acele puteri din Asia, chiar și acele doctrine, acele religii pe care le au, budismul, sau India are religia hindusă, toate sunt religii care provin din Babilon. Și biserica catolică, biserica ortodoxă, budiștii, hindușii și orice alt fel de religie idolatră din est, toate vin din Babilon. Așadar, mama curvelor nu este doar un nume pentru papă. Poate fi pentru China foarte bine, pentru comunism, pentru că ele provin din babilonieni, mentalitatea este din Babilon. Spuneam că Karl Marx este un german. Un german a scris asta chiar înainte de apariția nazismului. Și este uimitor cum la acea vreme Hitler și cel dinaintea lui nu au adoptat comunismul. Ci au inventat o altă dictatură, un alt nume pentru același tip de dictatură, să spunem, nazismul. Probabil că Domnul a păstrat-o pentru aceste ultime puteri care au încercat să inunde lumea. Comunismul a fost întotdeauna o amenințare pentru Occident. Războiul rece a durat ani lungi, decenii, iar amenințarea nu venea dinspre vest, ci dinspre est, dinspre aceste țări comuniste. Această amenințare care, timp de câțiva ani, de o jumătate de secol, a fost

eliberată de Domnul. Domnul a permis naziștilor și acestui prim război, al doilea război mondial, să ucidă atât de mulți oameni, să distrugă o lume întreagă, Europa, să facă un război fără sfârșit. Și se părea că a venit sfârșitul lumii. Au fost folosite chiar și bombe nucleare. Este uimitor cum pot unii oameni să creadă că acest lucru a dispărut. Ellen White spune că spiritul războiului nu a murit.

Spiritul de război a crescut. A spus asta din vremea ei, din anii ei, acum 150 de ani. Spiritul de război este alimentat din ce în ce mai mult. El crește în inimile celor mândri. Crește pe acest pământ. Țările nu tind spre pace, ci spre război. Satana lucrează, spune ea, lucrează zilnic pe pământ, pe mare, aducând distrugerii de tot felul. Și când poate să aducă războaie, când i se permite, el face războaie. Când nu, dezastre, incendii și tot felul de boli. Acest lucru nu s-a diminuat. A crescut pe acest pământ. Așa că această putere care acum pare a fi mai mult ca niciodată puterea comunistă este la puterea sa maximă, la cea mai mare putere și la cea mai mare posibilitate de a domina lumea. Nu înainte, dar acum, cu atât de multe coaliții, cu atât de multă tehnologie, cu atât de multă bogăție acumulată și cu armament nuclear, încât în câteva minute de pe un continent pot ajunge pe celălalt continent cu aceste rachete supersonice și pot distruge o țară. Vă dați seama că acum, doar printr-un miracol al lui Dumnezeu, aceste arme pregătite nu au fost încă folosite. Mai avem încă puțin timp pentru pace aici, în Occident. Mai avem un pic de timp. Doar un pic mai mult. Deznodământul final a început. Sigiliile au început să fie rupte, iubiți frați. Acest lucru nu poate fi oprit. Până când Isus Cristos a început să deschidă sigiliile, profetul Ioan a trebuit să plângă mult, mult timp. Și au trecut, așa cum am spus, sute de ani. Și Domnul încă nu a făcut-o, a văzut că nu era posibil să se împlinescă aceste evenimente și nu a început să rupă sigiliile. Dar în momentul în care El începe să le rupă, totul este hotărât. Nu va mai fi timp. Se spune clar în Apocalipsa. Nu va mai fi niciun timp de har. Multe perioade de timp de har au fost acordate în trecut. Nu va mai fi dat niciun timp de har acestei lumi. În momentul în care sigiliile încep să fie rupte și când poporul celor 144 de mii va fi sigilat, nu va mai fi timp. Să citim în Apocalipsa 10. Apocalipsa 10 este o paranteză aici, explicând perioada trâmbițelor. Se spune aici, în versetul 5: "Și îngerul pe care l-am văzut stând pe mare și pe pământ, și-a ridicat mâna spre cer și a jurat pe Cel care trăiește în vecii vecilor, care a creat cerul și lucrurile care sunt în el, pământul și lucrurile care sunt în el, marea și lucrurile care sunt în ea, că nu va mai fi timp." S-a intrat într-o perioadă în care nu vor mai fi timpuri decât cele date în cartea lui Daniel. În cartea lui Daniel au fost date două timpuri după ce a fost impusă urâciunea pustirii. 1290 de zile, 1335 de zile. Și este foarte probabil, frați și surori, că acestea sunt ultimele vremuri ale harului. Acesta este ultimul timp de har dat omenirii. 1290 plus 1335. În Daniel capitolul 12 se spune că aceste vremuri vin după ce "continua" este luată. Am vorbit despre "continua" și spunem din nou, "continua" este atunci când se referă la serviciul sanctuarului din trecut și tot ceea ce se întâmpla în locul sfânt vorbea despre un serviciu continuu. Adică, pâinile erau reînnoite continuu, cele douăsprezece pâini. Lumina sfeșnicului era ținută aprinsă în mod continuu. Acel foc nu era un foc obișnuit. Acel foc căzuse din cerul lui Dumnezeu în vechime și a fost menținut aprins timp de sute de ani, pentru că a existat o întrerupere. Acel foc a fost menținut aprins pentru mult timp. A fost alimentat doar cu ulei. Întotdeauna s-a adăugat ulei pentru ca focul lui Dumnezeu să nu se stingă. Se

vorbește despre o slujbă continuă și apoi despre arderea continuă a tămâiei. Toate acestea sunt o lucrare simbolică de sfințire a poporului și încă de har. Dar este o lucrare când adevărul, pentru că lumina reprezintă lumina Duhului Sfânt, prezența Duhului Sfânt în biserică. Lumina, uleiul, reprezintă, de asemenea, Duhul Sfânt. Cuvântul, pâinile, reprezintă adevărul. Adevărul, cuvântul adevărului. Cel din Sfânta Sfintelor se găsește în mană. Pâinile reprezintă mana. Lumina este shekinah sau este lumina lui Isus Cristos. Caracterul Său este lumina. Iar cădelnița este ținută de Domnul Isus în mâinile Sale în Sfânta Sfintelor. Că în Locul Sfânt era un altar de aur unde se ardea tămâia. Și am văzut că și cei 24 de bătrâni au tămâie în mâinile lor. Ei au vase cu tămâie în ele.

Așadar, acest serviciu continuu s-a mutat în Locul Preasfânt, dar acest serviciu continuu tradus în situația bisericii noastre, această situație a bisericii, Laodicea, înseamnă că Laodicea va ajunge la un moment dat, la un moment dat, profețit de Ellen White în 1898 când a spus: "Biserica se află în starea Laodicea. Prezența lui Dumnezeu nu mai este în ea". Ea a spus acest lucru, ceea ce s-a întâmplat în Ezechiel capitolul 11, când spune că prezența lui Dumnezeu s-a ridicat din templu și a ieșit din Ierusalim. Demonstrând astfel că harul, că prezența lui Dumnezeu nu mai era cu acea conducere și cu acei preoți, dar că harul a mai durat o vreme până la venirea Domnului Isus Cristos, când generației respective trebuia să i se dea o altă șansă, pentru că era o altă generație. Domnul nu judecă o generație pentru vina altei generații. El dă fiecărei generații șansa sa. De aceea, această biserică, Laodicea, chiar dacă în trecut Ellen White a spus asta și că urma să vină sfârșitul, dar nu a existat credință în Israel, de data aceasta Domnul va aduce sfârșitul și "continua" va fi întreruptă în această biserică, Laodicea. Va veni la un moment dat, noi socotim că după 2008 sau începând cu 2008, pentru că până atunci se mai putea predica adevărul în interior. Era permis să ocupi amvonul lui Isus Cristos și să predici adevărul. Dar din 2008 s-au dat circulare, adică porunci mondiale care trebuiau să circule în toată lumea, în toate bisericile adventiste, în care se interzicea oricui, oricărui protestant din Laodicea să protesteze de la amvon, să vorbească altceva decât ceea ce i s-a poruncit de la conferința generală. Adevărul a fost interzis, iar adevărul este un nume al lui Isus Cristos. Eu sunt adevărul, calea, adevărul și viața. Este, de asemenea, numele Duhului Sfânt, al cărui nume este Duhul adevărului, se spune în Evanghelia după Ioan. Așadar, adevărul a fost interzis, sfeșnicul s-a stins și în Apocalipsa se spune că dacă nu te pocăiești îți voi lua lumina, îți voi lua sfeșnicul de la locul lui. Asta înseamnă să iei "continua", iubiți frați, lumina care încă ardea în ciuda apostaziei nu era generală și existau lideri care spuneau adevărul. Dar din 2008, "continua" a fost îndepărtată și de atunci mulți au început să plece, să iasă în munți și să se despartă de Laodicea. Acest proces a durat câțiva ani, cu apariția Madison, care a fost micul ajutor dat acestui popor. Și apoi vine un moment când acest proces se încheie, când Domnul declară: "și din momentul în care a fost îndepărtată continua și a fost pusă urâciunea cea înfricoșătoare", nu numai că a fost îndepărtată continua, dar a fost pusă urâciunea cea înfricoșătoare, sunt două lucruri care trebuie să se întâmple. "Continua", prezența continuă a Duhului Sfânt în Laodicea a fost luată, dar urâciunea care este înfricoșătoare a fost pusă poate puțin mai târziu. A fost înlocuită cu minciuna, cu falsitatea. În școlile de teologie se studiază

numai doctrine grecești, doctrinele despre dominație, despre rugăciunea contemplativă, despre folosirea cuvântului pentru a înșela, pentru a avea mai mult succes, pentru a vrăji. Pavel a spus că nu vorbea cu înțelepciunea pe care o formase, ci vorbea într-un mod simplu. Dar Laodicea vorbește cu înțelepciunea șarpelui și toată această urâciune a pustirii s-a strecurat și a înlocuit vechii stâlpi ai adevăratei educații. Până la o vreme când Domnul va declara ceea ce declară aici în Daniel 12:11, că atât continua este înlăturată cât și urâciunea care înspăimântă este pusă. Și ca o reprezentare, ca un simbol al acestei terori, al acestei urâciuni care îngrozește, războiul din Ucraina a început, teroarea, teroarea mondială, a început. Astfel, înțelegem că aceste două vremuri, care sunt descrise aici în Daniel 12, trebuie să înceapă cu ruperea sigiliilor. Cu ruperea primului sigiliu. Adică, timpul total al sigiliilor va dura probabil 1.290 de zile, iar timpul total al celor șapte trâmbițe, care va fi ultimul timp de har pentru omenire, va dura 1.335 de zile. Celuilalt timp al plăgilor nu i se dă un număr, deoarece este vorba de câteva zile; sunt câteva zile în care Domnul va pedepsi răutatea oamenilor. Aceasta ca o paranteză despre urâciunea pustirii. În ceea ce privește cele două coarne ale celei de-a doua fiare din Apocalipsa 13, am dori să adăugăm un detaliu destul de important. Știm că interpretarea pionierilor este că cele două coarne reprezintă cele două libertăți, civilă și religioasă, sau civilă și libertatea de conștiință. Așadar, această putere pe care dușmanul o va folosi ca a doua fiară în acest sfârșit de veac, cea cu cele două coarne, în acest caz China, ar trebui să ne uităm să vedem dacă are aceste două libertăți, dacă acestea sunt cele două coarne. În acest fel vom ști dacă în acest sens pionierii au greșit sau nu. Dar cum aceasta a fost bătălia inamicului în trecut, pentru a împiedica aceste două libertăți în lume, atunci este mai mult ca sigur că pionierii au avut dreptate și că aceste două coarne reprezintă aceste două libertăți. Pe lângă aceasta, cele două coarne, ca orice alt simbol profetic, DUMNEZEU le poate folosi și în mod literal, ca dovadă suplimentară, pentru a recunoaște la cine se referă, deoarece ele sunt cuprinse și în imaginea dragonului sau a șarpelui zburător, simbol al Chinei. Așadar, a doua fiară, despre care spunem din nou că trebuie să fie o fiară, adică o putere atee, această putere atee, în mod surprinzător, la acest sfârșit de lume, trebuie să permită cele două libertăți, cea civilă și cea religioasă. Ne-am uitat, am studiat subiectul și am văzut că China, spre deosebire de Rusia, permite ambele libertăți. În China există libertate civilă, poți călători, ești liber, poți face afaceri, poți face multe lucruri și, de asemenea, religia este permisă. Chiar și în China sunt aproximativ 60 de milioane de creștini, sunt mulți creștini. Religia oficială este budismul, există și taoismul, confucianismul, există și creștinismul. Așadar, China permite libertatea, permite bisericile creștine, fără probleme. Așadar, are aceste două coarne. Este un lucru foarte surprinzător, pentru că nu este normal ca un regat păgân să facă acest lucru, pentru o putere păgână. În mod normal sunt opresive, comunismul din România nici măcar nu permitea creștinismul. Nu a permis acest lucru. În mod normal, comunismul este ateism. Asta este ceea ce au moștenit de la Karl Marx. Dar am văzut că China și-a început traiectoria comunistă, să spunem, în ultimul secol. A fost o luptă, se pare că a fost o luptă destul de lungă din partea inamicului pentru a instaura comunismul în China. A existat o luptă între două partide, comunismul, partidul comunist, și un alt partid care s-a opus. Și, în cele din urmă, în anii 1950, adică după războaiele mondiale,

comunismul a fost instaurat în China. Așadar, această putere a fost pregătită după războaiele mondiale. Acest comunism chinezesc, acest comunism cu chip de miel, care este foarte înșelător dacă îl privești doar din exterior. Înșală foarte mult, dar vocea sa este o voce de balaur. Ei au doi zei oficiali, o zeiță și un zeu, care sunt reprezentați în acest simbol al unui șarpe cu față umană. Pe vremuri era un șarpe cu față umană, acum l-au transformat într-un dragon. Acesta este zeul lor. Dar permite, de asemenea, creștinismul, permite destul de multă libertate religioasă. În timp ce Rusia nu permite prea multă libertate. A restricționat destul de mult, permite doar anumite religii și nu permite predicarea în zonele publice. Rusia este mult mai restrictivă decât China. De aceea, în Apocalipsa se spune că cea de-a doua fiară are două coarne. Acesta este un alt argument că cea de-a doua fiară este într-adevăr China. Eram în Daniel capitolul 8. Să mai citim câteva cuvinte despre această putere comunistă. A doua fiară din Apocalipsa 13, aceasta care pare a fi un miel, pentru că apare ca un miel peste tot, în toată lumea, cu intenții bune, dar în spatele ei am văzut lucruri teribile pe care le face China. Și ce are în spatele tuturor acestor planuri? Cum inundă întreaga lume, intră în fiecare țară cu minciuni, cu tratate, dând bani, împrumutând guverne, dar apoi cerând în schimb o parte din teritoriul lor pentru a-și stabili bazele militare și armele nucleare. În acest fel, băgând țările în faliment pentru că se îndatorează și apoi nu mai pot plăti, atunci guvernele se simt obligate să le dea o parte din teritoriul lor chinezilor. Iar aceștia merg mai departe cu bazele militare. Acest lucru s-a întâmplat cu multe țări, cu insule, cu multe insule, încât atât Australia, cât și Statele Unite sunt speriate de acest avans al Chinei care a ajuns în America de Sud și în America Centrală. Se apropie din ce în ce mai mult de Statele Unite și tocmai am citit că și în Statele Unite au cumpărat clădiri scumpe. Dar, bineînțeles, Statele Unite, la fel cum a făcut Occidentul, Europa, vor înlătura, nu vor permite Chinei.

Dar el invadează. Și se spune acolo, în Daniel 11, că atunci când va invada chiar și Țara Minunată, după ce a invadat totul, dar niște vești de la Orient l-au speriat. Adică, încă nu am ajuns să comentăm capitolul 11 din Daniel. Acesta este cel mai dificil și este cel mai mare mister. Sunt șapte sigilii, țineti minte, acest capitol este criptat foarte bine de Domnul. Pentru că ne spune tot ceea ce se va întâmpla din punct de vedere politic în această lume, începând cu trâmbițele. În momentul de față ne aflăm în penultimul timp al harului, să spunem așa. Apoi va veni ultimul timp al harului, cel al trâmbițelor, care va fi un timp de necaz nemaiîntâlnit până acum în această lume, cu dezastre și morți și un timp teribil, teribil, teribil, care nu poate fi povestit. Și apoi va veni sfârșitul lumii. Deci, revenind la aceste versete care vorbesc despre puterea chineză, se spune aici, începând cu versetul 25: "Inima lui se va înălța și cu pace va nimici pe mulți". Am explicat această pace falsă a Chinei. Ea a oferit pace, soluții de pace care sunt foarte viclene și foarte înșelătoare. Și spune că vrea pace, dar în inima sa nu vrea pace. Vrea să domine lumea. Acesta este adevărul despre China și adevărul despre Putin al Rusiei, despre aceste două regimuri. Rusia, de asemenea, în timpul Războiului Rece a arătat o atitudine pașnică, să spunem așa. A făcut arme pentru a se apăra, spune. Rusia a atacat Ucraina. Motivul pentru care au atacat Ucraina a fost siguranța națională. Pentru securitate au atacat. Aceasta este minciuna pe care o spune Putin. Pentru siguranță. Vom vedea că pacea și siguranța, când vor

spune pace și siguranță, atunci va veni sfârșitul. Vom vedea că pacea și siguranța sunt cele două motive ale celor două puteri din berbecul lui Daniel Opt pentru a purta război împotriva Occidentului. Pentru Rusia, motivul a fost siguranța și toată lumea știe acest lucru. Toată lumea a auzit acest motiv. A făcut o operațiune militară pentru siguranța Rusiei, pentru siguranța națională. Dar haideți să căutăm primul cuvânt, pace, pentru că Biblia spune pace și siguranță. Cuvântul pace este caracteristic pentru China. China este cea care apare ca un miel, dar vorbește ca un balaur. Iar balaurul care vorbește în Apocalipsa 13 este simbolul chinezesc. Vorbește ca un balaur.

Iar în ceea ce privește pacea, tocmai am văzut cum a oferit pace Ucrainei și face acorduri de afaceri în toată lumea, ca și cum s-ar gândi la un viitor de pace. Se pare că oferă pace guvernelor, se duce în insule cu pace, le dă bani, le oferă bani, le construiește străzi, face o mulțime de lucruri în țări din toată lumea. A făcut-o în America de Sud, a făcut-o în El Salvador, și probabil în multe alte țări, chiar și pe continentele americane. Dar în spatele tuturor acestor lucruri se află o strategie a șarpelui, o strategie de a-i determina în cele din urmă, de a le da o parte din pământurile lor, pentru ca ei să poată pune baze militare, pentru că influența lor în această lume depinde de bazele militare. Iar China încearcă să se apropie tot mai mult de Statele Unite și să pună bazele cât mai aproape de Statele Unite. Acest lucru a fost încercat și de Rusia în trecut, prin Cuba. Un ofițer militar american de rang înalt a declarat că Cuba a fost la doar câteva minute distanță de a fi complet distrusă de Statele Unite. Când Rusia a vrut să amplaseze arme nucleare acolo, probabil că a fost la câteva minute distanță de distrugere. Decizia a fost la câteva minute distanță. Dacă nu ar fi dat înapoi, Cuba ar fi fost deja distrusă astăzi, pentru că este prea aproape de Statele Unite și nu pot permite acest lucru. Și, la rândul lor, Statele Unite încearcă să încercuiască China și Rusia cu un zid de apărare, pentru că Occidentul nu vrea să cucerească aceste teritorii. Ei nu au viziuni expansioniste precum comunismul, ci vor să se apere. De aceea a pus Japonia, Coreea de Sud, Japonia și alte insule de acolo și Taiwanul ca o barieră pentru China, pentru expansiunea chineză. Și ca barieră, Rusia are alte țări care sunt o barieră, le-am arătat. Așadar, "Prin pace va distruge pe mulți", acest lucru s-a împlinit, iubiți frați. Există țări care au trecut prin această înșelăciune, care au crezut China și au devenit sclavi în mâinile lor. "El va distruge pe mulți și împotriva prințului prinților se va ridica, dar fără mâini va fi zdrobit". "Fără mâini va fi zdrobită această putere". Și se spune aici în Daniel că această viziune este pentru mulți ani, multe zile care sunt ani. Adică, toate aceste revelații sunt pentru aceste zile, iubiți frați. Timpul s-a terminat, nu mai există timp de har în afara acestui timp care se apropie de sfârșit. Să nu vă mai imaginați nicio pace, niciun timp de prosperitate. Nu vă așteptați la nimic bun în viitor. Doar venirea Domnului va pune capăt tuturor suferințelor și morții. Iar tuturor celor care și-au sfințit viața, așa cum a spus El, după modelul Său, nu după modelul uman, El le va da viața veșnică. El o va da și tuturor martirilor care vor muri pentru că și-au dat viața cu motivație altruistă, pentru a ajuta, tuturor celor care și-au schimbat caracterul și și-au pierdut viața. Aceștia vor fi martirii care vor fi înviați. El va da viață veșnică tuturor celor care se vor pocăi. Dar Laodiceea va avea parte de o pocăință foarte teribilă, foarte specială, foarte dificilă. Pentru fecioarele, pentru partea din Laodiceea care se va pocăi, pentru

cei puțini aleși, care se vor pocăi și vor suferi această "indignare" a Domnului, această suferință teribilă în viața lor, și vor îndura până la sfârșit acel foc, și vor primi iertare de la Domnul. Pentru că au păcătuit împotriva Domnului, pentru că L-au trădat atâta timp. Tuturor acestora, Domnul le va da privilegiul de a nu vedea moartea, de a nu gusta moartea și de a putea fi mireasa Lui, soția Mielului, de a putea supraviețui în toată distrugerea și moartea care va fi în aceste perioade finale, și aici se vorbește de câțiva ani, iubiți frați. Acestea sunt zile literale în cartea lui Daniel. Avem 1290 plus 1335. Până acum, aceasta este lumina pe care ne-a dat-o Domnul. Chemarea este clară, este strigătul de la miezul nopții. Treziți-vă, căci Domnul este la porți. Treziți-vă și alungați din voi, din mințile voastre, toate planurile din această lume, căci poporul lui DUMNEZEU este un popor de preoți. Îndepărtați-i pe copiii voștri de orice cale falsă, căci toate căile Laodiceei duc la moarte. Toate căile pot părea bune, dar ele duc la moarte. Dacă vreți să vă salvați pe voi înșivă și pe copiii voștri, pocăiți-vă cu pocăința celor cinci fecioare înțelepte pe care le-am descris aici în acest studiu. Am spus că semnul fiarei, că numărul de om, numărul fiarei, indică acest dictator al Chinei și acest dictator al Rusiei. Ei sunt protagoniștii finali.

Nu vor mai fi alții după ei. Ei sunt ultimii protagoniști. S-ar putea ca atunci când vom ajunge la cei opt regi din Apocalipsa, unde se spune că unul este și așa mai departe, s-ar putea ca atunci să înțelegem un pic mai mult. Ce se va întâmpla dacă unul dintre ei va trebui să cadă pentru o vreme? Dar noi știm că unul, cel care a căzut pentru o vreme, este Putin, care a avut putere și apoi i-a fost luată pentru o vreme. Dacă nu ar fi căzut, cine știe unde am fi fost astăzi cu evenimentele? Puterea i-a fost luată pentru o vreme și apoi i s-a dat din nou această putere. Ce este semnul fiarei și ce este sigiliul lui DUMNEZEU? Ei bine, semnul fiarei este... Să înțelegem ce este sigiliul lui DUMNEZEU. Și dacă înțelegem ce este sigiliul lui DUMNEZEU, vom înțelege ce este semnul fiarei, pentru că este opusul. Așadar, ce este sigiliul lui DUMNEZEU? Credeți că sigiliul lui DUMNEZEU este pur și simplu odihna în ziua a șaptea? Prin faptul că ne-am odihnit în acea zi, Domnul ne sigilează automat, indiferent de ceea ce ne trece prin minte și de ceea ce am gândit în acea zi în care ne-am odihnit, indiferent de caracterele noastre, indiferent de viața noastră? Astăzi, Domnul îi va sigila doar pe aceia dintre ai Săi care au imitat pașii Lui. Una dintre caracteristicile sigiliului lui DUMNEZEU se află în capitolul 14. Aici se spune cine va fi sigilat. "Aceștia sunt cei care nu s-au întinat cu femeii", adică doctrinele false, bisericile apostate. Ei nu au rămas în mijlocul bisericilor apostate. Aceștia sunt cei care cu femeile nu s-au întinat, pentru că sunt fecioare. "Aceștia sunt cei care urmează pe Miel oriunde merge El." Ei sunt cei care au imitat tipul de viață creștină pe care a avut-o Isus Hristos. Cu această consacrare și trăind prin credință, aceștia vor fi sigilați, iubiți frați. "Aceștia au fost răscumpărați dintre oameni ca primele roade pentru DUMNEZEU și pentru Miel". O altă caracteristică este că în gura lor nu s-a găsit înșelăciune, așa cum s-a găsit în gura lui Iacob, cel înșelător. "În gura lor nu s-a găsit nici o înșelăciune, căci ei sunt fără cusur înaintea tronului lui DUMNEZEU". Așadar, principala caracteristică a sigiliului acelor oameni care vor primi sigiliul lui DUMNEZEU este caracterul lui Hristos. Ei trebuie să atingă măsura, trestia, cu caracterul lui Hristos. Ei trebuie să învingă toate înșelăciunile pe care le au în mintea lor, în intențiile lor. Nicio faptă pe care o comit în viața lor nu poate avea vreo motivație de a profita de cineva, de a

profita de oameni. Așa cum spun explicațiile lui Ellen White despre cele zece porunci din Patriarhi și profeți, toate acestea sunt caracteristici ale celor care urmează să fie sigilați. Cei 144.000 vor trebui să devină ca niște copii în caracter, inocenți și fără intenții rele, fără să plănuiască nimic rău, fără să suspecteze pe nimeni de rău, fără să judece pe nimeni greșit. Acesta este sigiliul, acestea sunt caracteristicile celor care vor fi sigilați. Și pentru a înțelege ce este sigiliul, să deschidem Biblia. Avem mai multe locuri pe care vrem să le citim în Biblie. Isaia 8:16, haideți să mergem la Isaia 8:16, și aici scrie, Isaia 8:16 spune așa, și vom citi din versetul anterior. Pentru a înțelege că acest timp este exact timpul sigiliilor, timpul din Mica, capitolul 7, versetul 15, să citim și Isaia 8:15: "Și mulți dintre ei se vor poticni, vor cădea, se vor frânge, vor fi prinși în laț și vor fi prinși. Mulți se vor poticni dinntre ei", așa cum exact în cartea lui Daniel 12 ne spune: "Mulți se vor albi, se vor purifica, dar cei răi, cei nelegiuiți, vor face rău". Acesta este timpul, și sigiliul este acesta, al versetului 16: "Legați mărturia, sigilați legea între ucenicii Mei". Legea care va fi sigilată printre ucenicii Săi este legea iubirii agape. Este vorba de cele două Porunci Universale, pe care doar cei 144.000 le vor avea ca sigiliu al caracterului lor. Matei, capitolul 22. Matei, capitolul 22, de la versetul 31. Aici scrie: "Și Isus i-a zis: Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta, din tot sufletul tău și cu toată mintea ta. Aceasta este prima și marea poruncă. Iar cea de-a doua, asemănătoare cu ea, este: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. De aceste două porunci atârnă toată Legea și profeții". Acesta este sigiliul care îi va caracteriza pe cei care vor fi sigilați. Sigiliul lui DUMNEZEU este caracterul Său, este Dragostea. Sigiliul lui DUMNEZEU este aplicat în inimi prin Duhul Sfânt. Numai cei care au Duhul Sfânt pot dobândi această iubire supremă față de DUMNEZEU și față de aproapele la acest nivel. Iar acest lucru este afirmat și în cartea Apocalipsa. Să mergem la Apocalipsa, capitolul 14, versetul 12.

"Iată răbdarea sfinților. Iată-i pe cei care păzesc poruncile lui DUMNEZEU și credința lui Isus." Iar contextul, atunci când sunt rostite aceste cuvinte, este contextul celor care primesc semnul fiarei în frunte sau în mână. Spune acest lucru câteva versete mai devreme, în versetul 9. Aici se vorbește în contradictoriu despre semnul fiarei și se vorbește despre sigiliul lui DUMNEZEU, care este iubirea, este Caracterul lui Hristos, este păzirea celor două Porunci pe care le păzește tot Universul, este să acționezi numai prin iubire, este să fii mișcat de iubire. Vom vedea acest lucru și în Ioan, capitolul 13, versetele 34 și 35. "O poruncă nouă vă dau vouă: să vă iubiți unii pe alții, cum v-am iubit Eu pe voi. Să vă iubiți și voi unii pe alții". Aceasta este porunca lui DUMNEZEU. Și de ce este aceasta? Din cauza a ceea ce se spune în versetul 35. "Căci prin aceasta vor cunoaște toți oamenii că sunteți ucenicii Mei, dacă aveți dragoste unii față de alții". Iubiți frați, lumea nu va ști care sunt copiii lui DUMNEZEU doar pentru că ne odihnim o zi pe săptămână. Evreii o fac, mulți alții o fac, multe alte religii o fac. Aceasta nu ne face copiii Lui și nu ne conferă demnitate înaintea lui DUMNEZEU și nu ne face capabili să primim sigiliul Său, care este Duhul Său. Duhul Său se numește Duhul dragostei și al adevărului. Duhul Sfânt este Duhul iubirii și al adevărului. Și toate acestea vin împreună: dragoste, adevăr și sănătate. Toate acestea le va avea doar poporul lui DUMNEZEU. Iar întunericul și minciuna merg împreună cu boala. Sigiliul lui DUMNEZEU este sigiliul pe care Duhul Sfânt îl aplică în caracter. Și vom vedea asta. Să ne uităm la capitolul 3 din Ioan, care spune, versetele

33 și 34: "Cel ce a primit mărturia Lui a pus sigiliul său pe aceasta..." Care a fost mărturia Domnului Isus Hristos? Suntem în capitolul 3, versetele 33 și 34. "Cel ce a primit mărturia Lui și-a pus sigiliul asupra acestui lucru, că DUMNEZEU este adevărat". Așadar, ei primesc mărturia care este caracterul lui Hristos. El este mărturisit printre națiuni. Caracterul Său, dragostea Sa, felul Lui de caracter. Aceasta este mărturia care convertește. Aceasta este mărturia care poate salva. Și se spune că cel care primește această mărturie, adică primește dragostea, Agape, în inima sa, și-a pus sigiliul pe aceasta. El a pus sigiliul că DUMNEZEU este adevărat. "El pune sigiliul că DUMNEZEU are adevărul". Și când el sigilează acest lucru sau dovedește acest lucru, el însuși este sigilat. "Căci cel pe care l-a trimis DUMNEZEU, el vorbește cuvintele lui DUMNEZEU. Pentru că DUMNEZEU nu-i dă duhul cu măsură". Adică, Domnul Isus Hristos a fost sigilat pentru că a primit Duhul Sfânt. El a fost sigilat cu Duhul Sfânt. Ioan Botezătorul a văzut și i s-a spus: ""Pe cel pe care îl veți vedea coborându-se Duhul peste el, acela este cel sigilat cu Duhul, acela este unsul, acela este Hristosul". "Hristos" înseamnă "uns" sau "sigilat". Cel care este uns este sigilat. El are Duhul fără măsură. Acest lucru înseamnă că Domnul Isus a fost sigilat de Tatăl cu Duhul Său. Pentru că El a lucrat din greu pentru a se sfinți, pentru a crește. El a avut multe lupte. El s-a sfințit pe Sine. El spune în Ioan capitolul 17: "Tată, Eu M-am sfințit pentru ei". Așadar, El a arătat calea pentru a putea primi sigiliul. Prin sfințire. Iar sfințirea are de-a face cu dragostea agape. Trebuie să primiți dragostea agape. Și trebuie să lucrați iubirea agape în viața voastră. Și în acest fel, cel care Îl iubește pe DUMNEZEU, păzește și toate poruncile Lui. Și își iubește și aproapele, se spune aici. Și să ne uităm acum la Timotei, a doua Timotei 2:19. Spune: "Dar temeliea lui DUMNEZEU este sigură, având acest sigiliu: Domnul cunoaște pe cei ce sunt ai Lui". Cei care sunt ai Lui. Iar a doua parte a acestui sigiliu, a acestei temelii, a acestui sigiliu, este: "Oricine pomenește numele lui Hristos să se depărteze de nelegiuire". Acești 144.000 vor trebui să fie pe deplin cunoscuți de Hristos. De aceea, Domnul le va spune unora: "Nu vă cunosc". Pentru că ei nu și-au deschis ușa minții lor, nu și-au spălat hainele, nu și-au trimis păcatele în Locul Preasfânt, nu le-au mărturisit și nu s-au lepădat de ele. Nu s-au lăsat cunoscuți așa cum o soție trebuie să se lase cunoscută de soțul ei. Acesta este genul de înălțime la care trebuie să ajungem cu Hristos Isus. Să devenim complet goi, deschizând înaintea Lui tot întunericul minții noastre. "Plecați de la Mine, lucrători ai nelegiurii, nu v-am cunoscut niciodată", le va spune unora. Iar altora le va spune: "Domnul îi cunoaște pe ai Săi". Dacă nu s-au făcut cunoscuți, nu sunt soții. Numai o soție se face cunoscută soțului ei. Cele care nu se fac cunoscute nu sunt soții. Și "depărtează-te de nelegiuire". Și acum mergem din nou la Isaia 8:15-16. Spune: "Mulți se vor poticni dintre ei, vor cădea, se vor frânge și vor fi prinși". Și spune aici: "Legați mărturia". Cui îi spune: "Legați mărturia"? Îngerilor. Îngerii trebuie să facă această lucrare. "Legați mărturia". Și, de asemenea, celui de-al treilea Ilie. Aici îi vorbește lui Isaia, pentru că el trebuie să lege mărturia printre discipolii săi. Acesta a fost întotdeauna rolul profeților. Să scrie legea lui DUMNEZEU în inimile lor. Să-i învețe caracterul lui Hristos. Acesta este rolul unui profet. Aceasta a fost lucrarea lui Ioan Botezătorul. Aceasta a fost lucrarea Domnului Isus Hristos. Și aceasta va fi lucrarea celui de-al treilea Ilie. "Leagă mărturia". Adică: "legați dragostea lui Hristos între ei, sigilați legea celor două porunci

ale dragostei între ucenicii Mei". Când se repetă, am spus că aceasta este o tehnică biblică. Nu peste tot, dar în multe locuri-cheie unde există enumerare, se spune cam același lucru, același lucru cu alte cuvinte. "Mărturia", se spune aici, este legea. Și nu este o lege oarecare. Este legea iubirii. Cele două porunci ale iubirii. "Legați legea între ucenicii mei". Aceasta este sigilarea. Acesta este sigiliul lui DUMNEZEU, iubiți frați. Sigiliul lui DUMNEZEU nu este doar o zi. Odihna într-o zi. Semnul fiarei nu este doar o zi greșită. În Noul Testament se spune că, dacă încalci o singură poruncă, încalci întreaga lege. Așadar, aici, în Apocalipsa 14, în primele versete, unde se spune că au fost cei 144.000 de oameni sigilați în fruntea lor pe Muntele Sion, acest lucru urmează imediat după versetele care vorbesc despre semnul fiarei. Acestea sunt toate împreună. Semnul fiarei și sigiliul lui DUMNEZEU sunt aici împreună. Semnul fiarei îl vor avea toți cei nepocăiți de pe pământ. Pentru că semnul fiarei are de-a face cu caracterul. Semnul fiarei are de-a face cu legea lui Satana, cu caracterul său de minciună, înșelăciune, egoism și răutate. Este menționat în Apocalipsa, în ultimul capitol. Sigiliul lui DUMNEZEU este povestit din nou într-un alt mod. Se spune aici, în versetele 14 și 15 din capitolul 22: "Fericiți cei care împlinesc poruncile Lui", adică "cele două porunci ale iubirii". Subliniem din nou, deoarece aceasta a fost predicată în mod greșit, a fost predicată o lege fără spirit, o lege rece, o lege sculptată pe table de piatră. Iar Ellen White spune că nu a fost niciodată în planul lui DUMNEZEU să dea cele două table de porunci în acest fel. El a vrut să ne dea legea dragostei. Acest lucru trebuie să se afle chiar la baza motivației, în subconștient. Și trebuie să ne miște în toate, întreaga noastră ființă, acțiunile noastre, cuvintele noastre, gândurile noastre trebuie să izvorască dintr-o motivație de iubire față de DUMNEZEU și față de ceilalți. Aici se spune: "Fericiți cei ce împlinesc poruncile Lui, ca să aibă dreptul la pomul vieții și să intre pe porți în cetate". Cine va intra prin porțile cetății? Cei 144.000. "Dar afară sunt câinii și vrăjitorii". Aici intră păstorii și mulți dintre cei care au vrăjit cu cuvintele lor și cu darurile lor, cu talentele lor, ca să zic așa. Pe oamenii pe care i-au vrăjit, i-au ținut sclavi, urmându-i pe o cale greșită. Citim mai departe: "Cei desfrânați, ucigașii, închinătorii la idoli și oricine iubește și face minciună". Aceștia sunt în afară. Acesta este caracterul și sigiliul lui Satana. Și acest sigiliu este numărat de mai multe ori aici, în Biblie. Să mergem de exemplu în capitolul 21. În capitolul 21, după ce a văzut mireasa, spune de la versetul 6 încolo, și mi-a zis: "S-a făcut, Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul, celui însetat îi voi da din izvorul apei vieții, fără plată. Cel ce va birui..." Observați aici cuvintele din Apocalipsa capitolele 2 și 3. Acest lucru arată că capitolele 2 și 3, până aici, până la aceste cuvinte, s-au dezvoltat de-a lungul întregii Biblii. "Cel ce va birui va moșteni toate lucrurile și Eu voi fi DUMNEZEUL lui și el va fi fiul Meu". Și acum descrie semnul fiarei. "Dar cei fricoși, necredincioși, abominabili, ucigași, curvari, vrăjitori, închinători la idoli și toți mincinoșii, vor avea partea lor în iazul care arde cu foc și cu pucioasă, care este moartea a doua."

Avem atât de multe dovezi cu privire la semnul fiarei și la sigiliul lui DUMNEZEU, precum și la faptul că sigiliul este pus de Duhul Sfânt. Există un verset în Noul Testament, pe care nu l-am menționat până acum, în care se spune că "dragostea lui DUMNEZEU este răspândită în inimile voastre prin Duhul Sfânt". Acesta este sigiliul, "dragostea lui DUMNEZEU", și este pus prin Duhul Sfânt. De aceea, ploaia târzie va

veni numai pentru cei care au dobândit acest caracter. Cei care au dobândit caracterul vor dobândi, de asemenea, sigiliul Duhului. Iubirea deplină va fi imprimată definitiv în inimile lor, pentru că s-au străduit în această lucrare. Apoi vom căuta semnul fiarei. "Atât cei mici, cât și cei mari, bogați și săraci, liberi și robi, vor avea un semn pus în mâna lor dreaptă sau în frunte". Bineînțeles că va exista un semn fizic exterior, dar acest semn fără celălalt nu are nicio importanță. Desigur, toți cei care vor fi mincinoși, înșelători, ucigași și toți cei care vor avea doar una dintre aceste caracteristici este suficient. Doar una dintre atributele lui Satana îi face demni de a primi semnul fiarei și incapabili să primească sigiliul lui DUMNEZEU. Doar minciuna sau orice motivație pe care aceștia o vor avea pentru a se supune noii ordini mondiale, imaginii fiarei, orice motivație pe care au avut-o pentru a face acest lucru, va fi suficientă pentru ei și va servi drept semnul fiarei. Cei care sunt de la DUMNEZEU nu se vor supune niciunei robii umane. Cei care sunt ai lui DUMNEZEU, asemenea celor trei tineri prieteni ai lui Daniel, care stau în fața statuii de aur, vor sta drept și nu-și vor îndoi genunchii sau caracterul, căci a îndoi genunchii înseamnă a îndoi caracterul, înseamnă a face compromisuri. Cei ai lui DUMNEZEU nu vor face compromisuri în fața niciunei legi umane nedrepte, în fața vreunui dictator, în fața vreunui rege, așa cum Isus Hristos nu a făcut compromisuri în fața guvernatorului care îl judeca, când i-a spus: "Nu știi că am puterea să te eliberez sau puterea să te omor". Iar Hristos i-a spus: "Nu ai avea nicio putere dacă nu ți-ar fi fost dată de sus". Domnul nu a avut nicio teamă când a stat în fața regilor acestei lumi. Teama Lui era să nu-L nesocotească pe Tatăl. Frica celor 144.000 va fi aceeași. Ei nu vor avea nicio teamă pentru că în altă parte în Noul Testament se spune că "în dragoste nu este frică". Cei care sunt sigilați cu iubire nu se vor teme niciodată de nimic. Singura frică va fi cea a lui Iosif în Egipt, de a nu face ceva împotriva lui DUMNEZEU.

Ca să clarificăm puțin despre Sabat și duminică, pentru că s-a vorbit mult printre pionieri, iar Ellen White a vorbit mult. În Biblie, din vechime, Domnul a spus: "Acesta este un semn între Mine și voi". El nu a spus că este un semn înaintea lumii, a spus: "Este un semn între Mine și voi, ca să știți...", ca să știți, nu lumea, "...ca să știți că sunteți poporul Meu". Sabatul este un semn intern pentru noi. Ca să știm că, dacă ținem Sabatul, există o șansă să fim printre cei buni. Dar, bineînțeles, numai dacă dobândim întregul caracter, nu numai Sabatul, pentru că Sabatul poate fi ținut foarte bine sau aparent ținut de cei răi. Dar ca să clarificăm puțin aici, în capitolul 13 din Apocalipsa, ce rol vor juca Sabatul și duminica în toate acestea? Și de ce Ellen White a vorbit mult despre asta? În primul rând, Ellen White și pionierii nu puteau să bănuiască puterile care erau la sfârșitul lumii, puterea care urma să domine lumea, puterea care urma să impună semnul fiarei. Pionierii nu puteau. Ei au vorbit mult, au interpretat mult. O mare parte din interpretările lui Ellen White sunt moștenite de la pionieri. Soțul ei a fost unul dintre cei mai serioși interpreți dintre cei care au încercat să înțeleagă. Nu este nimic greșit în a încerca să înțelegi și să interpretezi cu lumina pe care o ai. Numai că DUMNEZEU nu a permis ca acest lucru să fie cunoscut în acel moment, căci Daniel 12 spune că va fi înțeles "în timpul împlinirii lui" (traducere literală). Dar și Sabatul și duminica vor face parte din acest semn al fiarei, pentru că acest chip va fi făcut pentru prima fiară, care este Rusia, sau comunismul rusesc, care este cel mai longeviv, cel mai longeviv, ca să spunem așa, iar China va face un chip

pentru acest tip de dominație, acest tip de putere comunistă, care este Rusia. Iar Rusia are ortodoxia ca religie de stat obligatorie. Și am spus că Ortodoxia este o soră a Bisericii Catolice, provine din catolicism. În 1054, Biserica Orientală s-a separat de Biserica Catolică de Vest. Cu alte cuvinte, Biserica Catolică a fost împărțită în două, Biserica de Est și Biserica de Vest.

Biserica occidentală a continuat să se numească catolică, iar cea orientală și-a schimbat numele din Biserica Orientală în Biserica Ortodoxă. Este același catolicism, păstrează aceeași duminică, are aceeași idolatrie. Așadar, dacă China va face o imagine Rusiei, desigur, probabil că religia obligatorie, va fi cea ortodoxă. Nu știu dacă vor impune budismul în întreaga lume, nu cred, pentru că ei nu au o anumită zi de cult, au sărbători anuale pe care le țin. Dar religia care are o zi, și aceea este exact duminica, este Ortodoxia. Deci, această lume occidentală dacă va ajunge sub dominația Chinei, sau imaginea care va fi făcută primei fiare, va fi un fel de comunism cu religie idolatră, religie care are prima zi a săptămânii. Vor trebui să accepte toate acestea, pentru a putea vinde și cumpăra și supraviețui. Și vor trebui să se supună și vor trebui să accepte religia de acolo sau să sufere. Așa s-a întâmplat în Babilon când DUMNEZEU i-a ținut și DUMNEZEU l-a făcut pe Daniel să fie șeful înțelepților pentru a-și impune religia acolo. Altfel, le-ar fi fost foarte greu să se închine adevăratului DUMNEZEU. Așadar, duminica are un rol aici, va fi o zi, dar nu înseamnă că prin simpla păstrare a duminicii cineva este pierdut. Unul trebuie să aibă caracter. Mulți sunt salvați astăzi, care nu cunosc Sabatul, dar DUMNEZEU îi salvează în funcție de credințioșia lor față de lumina pe care le-a dat-o în conștiința lor. Ei sunt salvați pentru că au caracterul lui Hristos. Dar, în viitor, Domnul va clarifica în fața lumii, prin cei 144.000, care sunt poruncile lui DUMNEZEU în mod explicit. Ele vor fi predicate, așa cum au fost date cele 10 porunci, pentru că lumea va fi ca un copil care începe să învețe. Este într-o situație de început, așa că copiilor trebuie să li se predice în acest fel, așa cum a predicat DUMNEZEU la Sinai, poruncă cu poruncă, transpusă în condiția noastră. Atunci, ei vor face clare cerințele Domnului pentru toți. Iar pe de altă parte, puterea conducătoare, puterea lui Satan, va impune forma sa de guvernare mondială, noua ordine mondială, care va avea ca religie aceeași religie babiloniană cu ziua soarelui în primul rând. În aceasta nu se schimbă nimic, dar este mult mai mult decât atât. Sigiliul lui DUMNEZEU și semnul fiarei, am arătat, iar o altă dovadă este aici, în capitolul 13 cu 17, unde se spune că semnul este numele. Iar numele în Biblie este caracterul. Toată lumea știe acest lucru. Se spune: "Și nimeni nu poate cumpăra sau vinde decât cel care are semnul". Adică, numele fiarei. Sau numărul numelui său. Pentru numărul numelui său am arătat că este vorba de Solomon și de caracterul său. Că, în cele din urmă, cei din Laodicea care se vor pierde vor fi iubitorii de bani. Tribul lui Dan este cel care lipsește de aici, din cele 12 triburi enumerate în Apocalipsa 7, pentru că daniții erau răi, erau iubitori de bani, iar în Biblie se spune că iubirea de bani i-a făcut pe mulți să cadă de la credința lui Isus. Iubirea de bani este o caracteristică a semnelui fiarei. Și nu numai atât, dar ei erau asemenea "șerpilor", se spune în Vechiul Testament, care mușcau calul ca să cadă călărețul. Asta înseamnă să fii un bârfitor, să ai un caracter de critică, de bârfă, de acuzații. Căci tatăl minciunii este numit și "acuzatorul fraților noștri". Se spune în altă parte: "Satana este acuzatorul nostru și la fel și copiii lui". Toți cei care ne acuză sau care îi acuză pe cei dreپți au caracterul

tatălui lor, al lui Satana. Dar unii vor ieși din acea seminție a daniților (dan=judecător, în sensul rău al cuvântului) și acești "aleși" vor fi "cele cinci fecioare înțelepte" din Matei 25. Aceasta este tema, iubiți frați. Un pic cam lung, dar dovedește că este de la DUMNEZEU. Căci Domnul a vorbit mult. Mulțimile Îl urmau. Și Pavel a înțeles asta. Numai în Laodiceea se spune că vorbește douăzeci sau treizeci de minute. Această vorbire puțină este doar pentru cei neconvertiți, pentru cei care nu suportă învățătura, pentru cei care umblă cu un picior în biserică și unul în lume. Pentru laodiceeni, aceste timpuri sunt foarte limitate, pentru că ei își pierd răbdarea. Pavel a vorbit până la miezul nopții și cei care au ascultat nu au obosit. Și puteau chiar să moară, ca acel tânăr. Dar ei nu au încetat să asculte cuvintele lui Pavel. Domnul Isus Hristos să-i ajute pe toți cei care vor fi aleși și pe care îi știe că sunt copiii Săi, pentru că îi cunoaște, pentru că se lasă cunoscuți. Fie ca Domnul Isus să-i ajute pe toți să poată "să se străduiască să facă parte din cei 144 de mii", să nu primească semnul fiarei și să primească sigiliul lui DUMNEZEU. Fie ca DUMNEZEU să binecuvânteze cele "douăsprezece triburi ale casei lui Israel". Amin ȘI Amin.

Institutul Madison

scoalamadison@protonmail.com

Telegram RO: https://t.me/institutul_madison_spania

Telegram ES: https://t.me/atalayas_adventistas

elultimoclamor.org

Mulțumim Domnului Isus Cristos pentru binecuvântarea de a înțelege Cuvântul Său!